

p. 20-21

REPORTATGE**25 N: prou violència
contra les dones**

p. 18

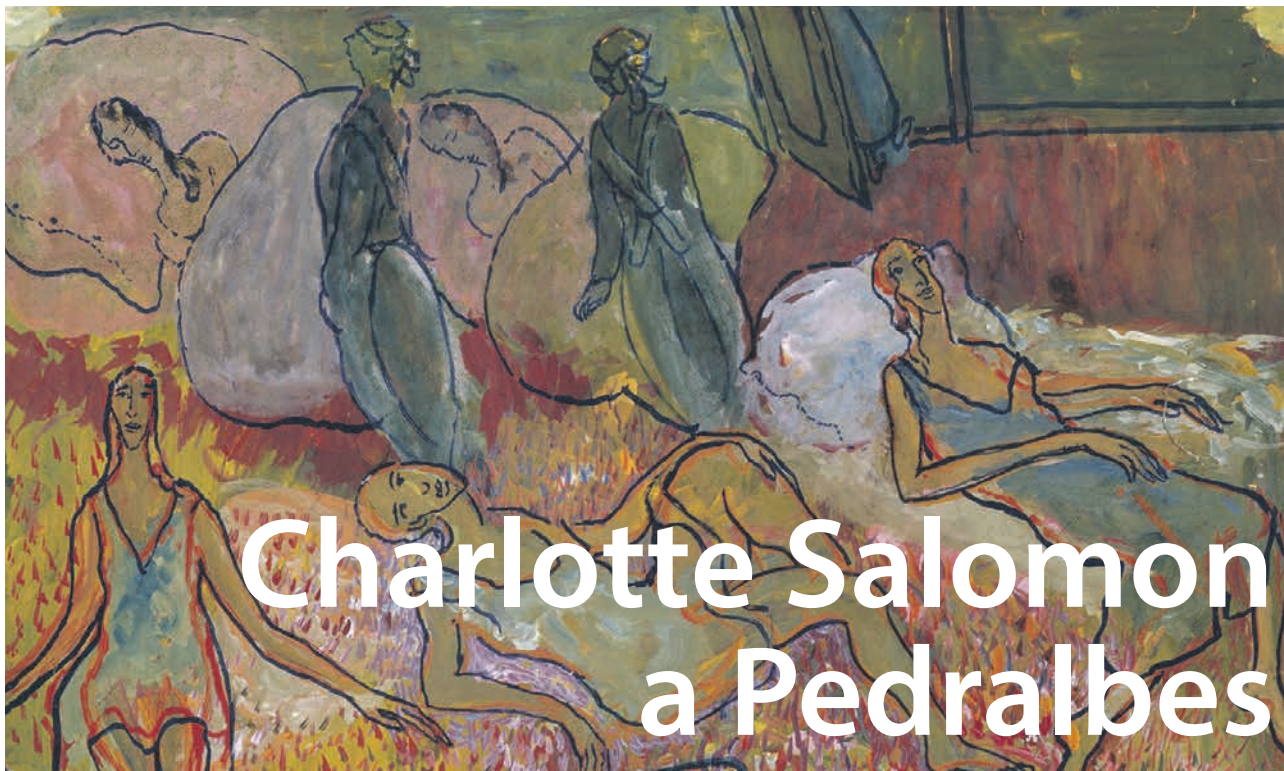
Política de barri Preguntem als partits polítics
sobre la seguretat al districte

p. 28

Explorar el jardí

La Casa Sant Felip Neri

p. 16-17

J. Alonso-Cuevillas"La justícia està impartida per hu-
mans, i els humans som imperfectes"

Charlotte Salomon a Pedralbes

RC R U S T I C
C O R N E R
BARCELONA REAL ESTATE

LLÁMENOS PARA VALORAR SU PISO

 93 204 55 11www.rusticcorner.comCLINICA
DENTAL

JOSEP MARIA CLEMENTE

25 | 1990
anys | 2015Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepcio@clidental.es

**Nadal
al Nota79**

**Christmas
Swings**

amb Randy Greer
& Ignasi Terraza

28/12 a les 22h

Entrades: 10€/13€

Programació completa
i venda d'entrades:
www.nota79.cat

 Nota79

Farmàcia

Farmàcia Via Augusta 242 - Llic. Carles Fabián Sanchis

VIA 242 Especialistes en
fòrmules magistrals
de dermatologia

Via Augusta 242 - 08021 Barcelona

 932 00 61 49 [farmacia_va242](https://www.instagram.com/farmacia_va242) 680 79 82 20

 farmacia.viaaugusta242@gmail.com

Horaris: Dill - Div 8:30 > 20:00
Diss 9:00 > 14:00

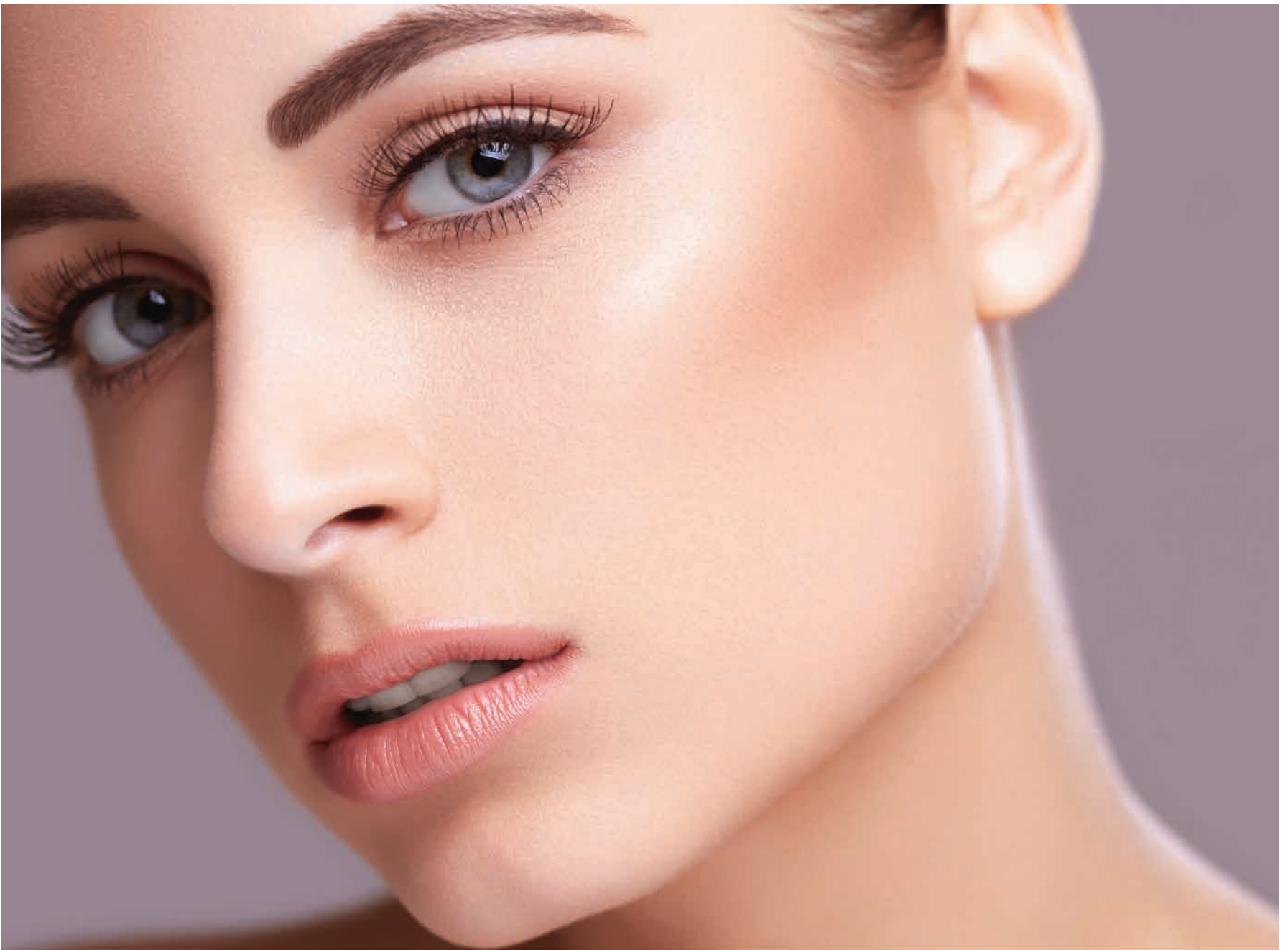
KOH-NDAL

THAI
BISTRÓ

Vine a provar
el nostre menú
del migdia

Pg. Sant Gervasi 57 B - 08022 Barcelona info@koh-ndal.com

+34 935 182 434 - www.koh-ndal.com TAKE AWAY DELIVERY

Tractament amb Botox

Balmes, 334

08006 - BARCELONA

625 334 334

**ACONSEGUEIX UNA PELL TONIFICADA I
REJOVENIDA AMB EL TRACTAMENT AMB BOTOX.**

**Amb aquest procediment aconseguim relaxar i mitigar els senyals
d'expressió, prevenint la formació de les arrugues.**

**Servi
Estètic**

CIRURGIA ESTÈTICA,
PLÀSTICA I REPARADORA

més informació

www.serviestetic.com

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCP

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPI
jesus@eljardisg.com

Cap de redacció
CARMÉ ROCAMORA
carmecoramora@eljardisg.com

Redacció
ELENA BULET, JUANJO COMPAIRÉ,
M. ANTÒNIA FONT, BERNAT JULIÀ,
EDUARD SANT, JAVIER SARDÀ,
MARTA TRIUS

Disseny de maqueta i maquetació
GRÀCIA FARRÀS

Comercials
NÚRIA ESTEVE (Sarrià)
nuria1424@gmail.com
JOSEP M. FARRÀS (Sant Gervasi)
jmfarrasribas@gmail.com

© Textos: els autors

© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o la seva procedència

Tirada: 14.000 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014

Il·lustració de portada
Charlotte Salomon: fragment
de *Vida? o teatre?* c. 1941-1942
JHM M004179. Collection Jewish
Historical Museum, Amsterdam
© Charlotte Salomon Foundation

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per tercers persones en la publicació.

Editorial

Els colors de la tardor es deixen notar arreu del barri: de sobte, un arbre amb fulles brunes, grogues o vermelles trenquen la monotonia urbana i et situen en un espai ancestral. Tan sols seran uns dies, però val la pena badar una mica pels magnífics parcs i jardins de Sarrià i Sant Gervasi per assaborir, amb tots els sentits, l'ambient tardorenc.

En mig d'aquest esclat de colors, la majoria dels centres culturals del districte dediquen les setmanes vinents una generosa i diversa programació violeta al "Dia internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones". El reportatge del mes el centrem en aquesta qüestió, segurament el problema social de més abast que tenen les societats actuals arreu del món. El reportatge se centra en la persona i obra d'Ame Soler que planteja la qüestió en una exposició que es pot veure a la Casa Sagnier. Molts d'aquests actes els podeu trobar a l'agenda, tant a la d'aquesta revista com, sobretot, a l'agenda del web, on s'expliquen amb més detalls i amb els enllaços corresponents.

Aquestes darreres setmanes també s'han celebrat les Mostres de Comerç de Sarrià i de Sant Gervasi, unes accions importants per mostrar la vitalitat del comerç de proximitat, especialment viu i actiu en els nuclis històrics o socials del districte. Però, com l'any passat, ens trobem de nou en la polèmica entorn dels llums de Nadal: tot sembla indicar que no tots els eixos comercials del districte podran posar aquest enllumenat tan característic d'aquestes dates. No hi ha el necessari suport de les institucions per compartir les despeses amb els comerços i les associacions de comerciants. ■

Sumari

- 4 **AGENDA**
- 5 Nomenclàtor La plaça de Pep Ventura
- 6-7 **NOTÍCIES DEL DISTRICTE**
Robatoris i seguretat ELISABET BATLLE
Qui diu que no tenim futur JUANJO COMPAIRÉ
- 8 **NOTÍCIES DE SANT GERVASI**
Riera de Cassoles SERGI ALEMANY
Biblioteca de Galvany SERGI ALEMANY
- 10 **NOTÍCIES DE SANT GERVASI**
Gran Recapte d'Aliments EL JARDÍ
Homenatge a Panikkar ROSER DÍAZ
El Casal de Sant Ildefons JESÚS MESTRE
- 12-13 **NOTÍCIES DE SARRIÀ**
El parc de l'Oraneta CARMÉ ROCAMORA
Mostra de Tardor ALBA GUIU
Consells de Barri J. MESTRE, C. ROCAMORA
- 14 **NOTÍCIES DE SARRIÀ**
Funicular del Tibidabo M. ANTÒNIA FONT
Vida? O teatre? ROSER DÍAZ
- 16-17 **ENTREVISTA: GENT DEL BARRI**
J. Alonso-Cuevillas, advocat C. ROCAMORA
- 18-19 **POLÍTICA DE BARRI**
Sobre la seguretat CARMÉ ROCAMORA
La CUP i la participació C. ROCAMORA
- 20-21 **REPORTATGE**
25 N: No tolerarem cap violència més EL JARDÍ
- 22 i 24 **ARTICLES D'OPINIÓ**
XAVIER BONED, NEUS MESTRE I MARC TALLÓ,
GLÒRIA VILALTA, JORDI BIGUES, JAUME DE OLEZA
- 25 **ECONOMIES ALTERNATIVES**
Cooperativa de joves R. MELLADO, B. JULIÀ
- 26 **ENTREVISTA**
Aroma de Marta CARMÉ ROCAMORA
- 27 **TREBALLANT AL BARRI**
Antiga Casa Rafael JAVIER SARDÀ, JESÚS MESTRE
- 28 **EXPLORANT EL JARDÍ**
La Casa Sant Felip Neri M. JOSEP TORT
Mallerenga emplomallada ENRIC CAPDEVILA
- 29 **HISTÒRIA: ABANS I ARA**
La plaça Sarrià JAVIER SARDÀ, J. MESTRE
- 30-32 **ARTS I LLETRES**
Sang a Sant Gervasi (27) JORDI QUER
El jardí amb... Mireia Semís SANDRA PALAU
El Club Circuit EDUARD SANT I CHALOIS
Canteu, esperits, canteu CASA USHER
- 33 **CUINA I NUTRICIÓ**
El formatge FRA VALENTÍ SERRA
- 34-35 **LA MIRADA JOVE**
Anna Blanch i el violí ELENA BULET
La contrapartida de @elenabulet
Jove, lluita pels teus drts ARRAN CASSOLES
- 35 **ESPORTS**
Correbarri i Milla Solidària POL BRUGAROLLES
- 36 **PER ALS PETITS DE CASA** GRÀCIA FARRÀS
- 37 **INFANTS**
Educació emocional ALBERT SANCHO
Cambridge i el col·legi Canigó EL JARDÍ
- 38 **GENT GRAN**
Centre de Dia Magnòlia ROSER DÍAZ
Diagnosticar l'Alzheimer ROSER GUERRA
Segona pinzellada MONTSERRAT CORNET
- 39 **GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES**

El so és vida. Viu-lo

INSTITUT AUDITIU

salesa

Gaudeix del nou audiòfon **Siya** amb adaptació personalitzada:

- 5 anys de garantia amb assegurança per reparacions, pèrdua o robatori
- 2 anys de piles incloses
- Serveis postvenda especialitzat
- Finançament a mida

Barcelona

Pau Claris, 98   General Mitre, 134
T. 93 317 35 70   T. 93 550 79 20

www.salesa.es

OTICON | Siya

Amb connexions inalàmbriques

Del 15 de novembre al 13 de desembre

NOVEMBRE

FINS AL 23 DE NOVEMBRE

Exposició: Paisatges i meteorologia.

Centre Cívic Can Castelló
c. Castelló, 1-7.

FINS AL 28 NOVEMBRE

V Mostra de Teatre Amateur de Sarrià-Sant Gervasi
Centre Cívic Vil·la Urània

FINS AL 25 NOVEMBRE

Pel 25n... Plantem cara a la violència masclista!
Exposició: Tres voltes rebel
Espai Jove Casa Sagnier

FINS AL 28 DE NOVEMBRE

V Mostra de Teatre Amateur de Sarrià-Sant Gervasi*
Centre Cívic Vil·la Urània
c. Saragossa 29

FINS AL 29 DE NOVEMBRE

Exposició: "Cosmos Of Mind VII"

Centre Cívic Sarrià
c. Eduardo Conde, 22-42

FINS AL 30 DE NOVEMBRE

Exposició: Land of autumn
Centre Cívic Vil·la Florida
c. Muntaner, 544

15 DIJOUS

▶ 18.30 a 20.30 h
Xerrada: Història en clau de dona, amb Jorge Pisa
Centre Cívic L'Elèctric
Ctra Vallvi. a St. Cugat Km 6.5
▶ 18.30 h
Estones entre fils: Mitenes, amb Lady Crochet.
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 19 h
Any Manuel de Pedrolo: Com sobreviure a Pedrolo, amb Sebastià Bennasar.
Biblioteca de Sant Gervasi
c. Sant Gervasi de Cassoles, 85
▶ 19 h
Cicle Vespertines: Lectura de poemes de J. V. Foix.
Presenta Jordi Cornudella.
Caffe San Marco
Major Sarrià - Pedró de la Creu
Amb la col·laboració de la Fundació J. V. Foix

▶ 19 h
Compositors catalans: Joan Manén.
Centre Cívic Pere Pruna
Ganduxer, 130
19.30 h
Teatre: 80 anys sense ella, amb Mima Teatre.
Centre Cívic Vil·la Florida
▶ 19.30 h
Presentació del llibre Aroma de marca, de Marta Royo.
A peu, de pàgina
Carrer Major de Sarrià, 50
▶ 20 h
Jazz Class Jam
Casa Orlandai
c. de Jaume Piquet, 23
Entrada: 4.14 €
▶ 20 h
Miguel Ituarte, piano
Acadèmia Marshall

16 DIVENDRES

▶ tot el dia
Jornada Estratègica a l'Hospital Plató. L'ètica de les decisions compartides.
Hospital Plató
c. Tavern, 61
▶ 18 h
Molla Mills ens parla de crochet. A càrrec de l'Editorial Gustavo Gili.
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 18 h
Lletra petita. Sac de rondalles: Contes del mar. 4 anys.
Biblioteca Clarà
Dr. Carulla 22-24
▶ 18 h
Taller artístic, amb Bravas Il·lustración.
Espai Jove Casa Sagnier
▶ 19:30 h
Compositors catalans: Del segle xx al XXI, un recorregut per la música catalana. Conferència-concert.
Centre Cívic Pere Pruna
▶ 20 h
L'Imperdible de Divendres: Dones damunt de l'escenari!!
Casa Orlandai
▶ 20 h
Barcelona Districte Cultural:
Teatre: Barcelona contra la paret.
Centre Cívic Vil·la Urània

▶ 22 h
Voodoo Road, rock, blues
Nota79
c. Vallirana, 79

17 DISSABTE

▶ 10 h
The Last Lol. Torneig De League Of Legends
Espai Jove Casa Sagnier
▶ 11 a 12.30 h
Taller familiar: Cereals de tota mena, amb I. Gómez.
Centre Cívic Can Castelló
Preu: 7,46 €
▶ 11 h
Taller: Recuina i repensa.
Centre de Sarrià
Organitza: Districte SSG
▶ 11.30 h
Cia Comsona presenta
Concert per a Nadons
Casa Orlandai
Entrada: 2.90 €
▶ 12 h
Conta contes: "Tiranosaure Reg", "L'Oca Ruca" i "Ralf".
A partir de 3 anys.
Casa Usher
c. Santaló, 79
▶ 12 h
L'aventura de llegir. Parlem amb... Joni D. Presentació de la novel·la La noia del pantà.
Biblioteca de Collserola
▶ 12 h
Why? Dia internacional dels drets dels infants.
Biblioteca de Sant Gervasi
▶ 18 h
XV Cicle de Cinema Espiritual:
La Tortuga Vermella. Film d'animació
Teatre de Sarrià
Preu 4 € / socis 3 €

18 DIUMENGE

▶ matí
Excursió: Coneguem el Bages
CE Els Blaus
Carrer Cornet i Mas, 15
▶ 12 h
Cicle 'Ciutats literàries' al Turó Park: Eterna Buenos Aires, amb Sandra Rehder i Carlos Morera.
Turó Parc
▶ 18 h
XV cicle de Cinema espiritual:
Déu meu, però què t'hem fet?

Teatre de Sarrià
Preu 4 € / socis 3 €
▶ 19.30 h
Cicle de Clàssica Tardor-Hivern: Mompou, el músic poeta, amb Bernat Pedrosa i Salvador Roca.
Nota79
Entrades 15 i 19 €
▶ 20.30 h, i dilluns 26, 20.30 h
Documental del mes: Of fathers and sons.
Teatre de Sarrià

19 DILLUNS

▶ 14.30 a 16.30 h
Taller: Fertilitat, cura i nutrició de l'hort.
Centre Cívic Vil·la Florida
Preu: 13,79 € (2 hores)
▶ 17 h
Aula d'extensió universitària
CIC de la gent gran: Mares a la presó, amb Guadalupe Trassera.
Auditori Joan XXIII
Via Augusta 205
▶ 19 h
Inauguració de la 4ª edició del Bibliocurts: Sofia és la ciutat convidada, i concert del grup Trio Sarazeno
Biblioteca de Sant Gervasi
▶ 19 h
Pantalla Barcelona: Los desheredados i Tots els camins de Déu
Casa Orlandai

20 DIMARTS

▶ 11 h
Setmana Europea de la Prevenció de Residus: La memòria dels residus.
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 18 h
Taller: Iniciació a la impressió 3D
Centre Cívic L'Elèctric
▶ 19 h
Vine a saber-ne més de... Les figures
Centre Cívic Vil·la Florida
▶ 19 h
Taula rodona: Sensellarisme a Sarrià, amb Hort de la Vila
Casa Orlandai
▶ 19 h
Conferència: CubeSats (mini satèl·lits) com a eina d'apre-

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web
eljardídesantgervasi.cat

mentatge, a càrrec de Joshua Tristancho, d'Aster Centre Cívic Vil·la Urània

21 DIMECRES

▶ 17.30 h
Sac de rondalles. Contes amb la Patrícia, amb Patrícia McGill.
Biblioteca de Collserola
▶ 18.30 h, i dissabte 24, 10 h
Xerrada: Caminada d'orientació amb mapa i brúixola
Centre Cívic L'Elèctric
▶ 19 h
Inauguració de l'exposició Mirades, escultura i obra gràfica, de Sergi Casademunt
Espai Putxet
carrer Marmellà, 13
▶ 19 h
Cafès Científics: Com es conserva una població de peixos en un riu?, amb Noëlle Fabre,
Casa Orlandai
Entrada: 2.90 €
▶ 21 h
Voll Damm Jazz Festival: Mar Vilaseca Quintet.
Luz de Gas
c. Muntaner, 246
Entrades: 15 i 20 €

22 DIJOUS

▶ 18 h
Taller: Autodefensa per a noies
Espai Jove Casa Sagnier

▶ 18 h
Encesa de Llums de Nadal
Mercat Galvany
c. Santaló, 65
Organitza: Associació Concessionaris Mercat Galvany
▶ 18.30 h
Consell de Barri de Sant Gervasi-Galvany
▶ 19 h
Xerrada amb Roser Capdevila, una biografia escrita i il·lustrada per ella mateixa.
Casa Usher
▶ 19 h
Xerrada sobre Art i literatura.
A peu, de pàgina
▶ 19 h
Xerrada: Periodisme social i no sexista, amb Laia Serra.
Centre Cívic Vil·la Florida
▶ 20 h
L'Imperdible de Divendres: Teatre: Taronges imperfectes, amb Patates amb Suc.
Casa Orlandai
▶ 21 h
Voll Damm Jazz Festival: Joan Chamorro & Friends.
Luz de Gas
Entrades: 25 i 30 €
▶ 22 h
Festival Django L'h: Pierre Menard Quintet + Domingo Swing 7et
Nota79
Entrades: 7 €

23 DIVENDRES

▶ 19 h
Vespre de teatre feminista. Vespre de teatre reivindicatiu.
Espai Jove Casa Sagnier
▶ 19 h
Música't: Galeano encendido, amb Gaddafi Nuñez.
Centre Cívic Can Castelló
▶ 20 h
Compositors catalans: Castanyola catalana. Concert amb el Trio Picasso.
Centre Cívic Pere Pruna
▶ 21 h
L'Imperdible de Divendres: Kiwis i Ferran Palau.
Casa Orlandai
▶ 22 h
The Lazy Lies + Trau
Nota79
Entrades: 6€

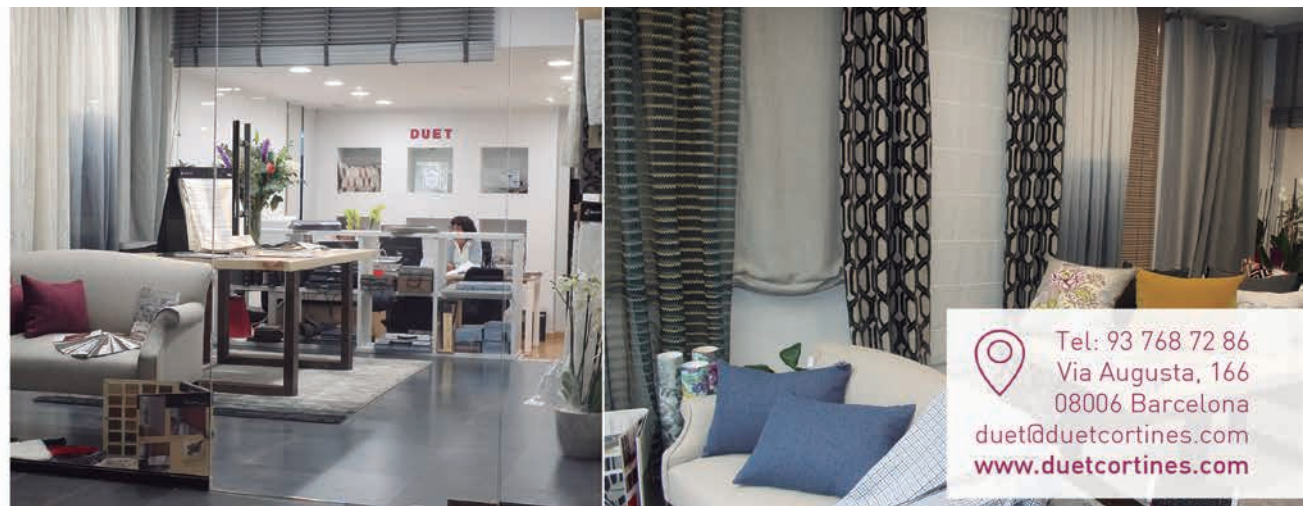

DUET
CORTINES

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquets
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaid
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

24 DISSABTE

▶ de 9 a 14 h, i 15 de desembre
Curs: **Psicoteràpia breu estratègica**, amb Toni Calvo iPSI

Preu: 100 €, curs de 10 h
▶ 10.30 a 13 h

La Màgia de Lotte, Biblio-curts Kids, Tallers descoberta. **Biblioteca de Sant Gervasi**
▶ 12 h

Mary que escribió Frankenstein, un conte sobre Mary Shelley. 6 anys. **Casa Usher**

▶ 12.30 h
Matinals Familiars. Títelles: **Monstres**. De 4 a 8 anys. **Casa Orlandai**
Entrada: 2,90 €

▶ 18 h
Espectacle familiar: **La maleta**, amb Ensemble La Nansa **Centre Cívic Pere Pruna**
Preu: 3,19 €

▶ 21 h, i diumenge 25, 18 h
Teatre: **Dotze sense pietat**, amb La Bambolina Negra. **Teatre de Sarrià**

25 DIUMENGE

▶ 10 h
Autocar a Lledoners. **plaça Bonanova**
Preu: 11 euros
Organitza: Òmnium Cultural
▶ 12 h
Cicle 'Ciutats literàries' al Turó Park: **Confidències de París**. **Turó Parc**

26 DILLUNS

de 10 a 14 i de 16 i 18 h
▶ **Taller de guió amb Cèlia Rico**, directora i guionista. **Biblioteca de Sant Gervasi**
▶ 18.15 h
Xerrada: **El part**. **Centre Cívic Vil-la Urània**
▶ 18.30 h
Conferència/debat: **Els homes i món afectiu** **Centre Cívic Can Castelló**

▶ 19 h
Pantalla Barcelona: **Godka Cirka i La Pell Freda** **Casa Orlandai**

27 DIMARTS

▶ 19.30 h
El cavaller Floid arriba a Sarrià - Sant Gervasi, amb Genís Sinca i Laura Cendrós. **Teatre La Gleva**
c/ de la Gleva, 19
Organitza: Òmnium Cultural
▶ 21 h
Voll Damm Jazz Festival: **Joan Vidal Sextet**. **Luz de Gas**
Entrades: 18 i 22 €

28 DIMECRES

▶ 18 h
Les Rambles de Barcelona, amb Lluís Permanyer. **Llar Mn. Lluís Vidal**
c. Bigai, 12
▶ 19 h
Cafè Literari: **Dents blanques**, Zadie Smith **Casa Orlandai**
Entrada: 2,90 €
▶ 21 h
Voll Damm Jazz Festival: **Kiki Morante**, Albayzín. **Luz de Gas**
Entrades: 22 i 28 €

29 DIJOUS

▶ 18.30 h
Consell de Barri de **Sant Gervasi-la Bonanova** **Centre Cívic Vil-la Florida**
▶ 19 h
Cloenda de Bibliocurts. Lliurament de premis. **Biblioteca de Sant Gervasi**
▶ 19 h
Xerrada: **És convenient tancar les centrals nuclears?** **Centre Cívic Vil-la Urània**
Organitza: Assemblea 15M SSG
▶ 20 h
Pettman Ensemble, de New Zelanda. **Acadèmia Marshall**

30 DIVENDRES

▶ 19 h
6a edició del concurs **Docskooperants**. **Espai Jove Casa Sagnier**
▶ 20 h
Concert: **Duo de violes de Gamba**, amb Anna Casade-

munt i Sergi Casademunt **Espai Putxet**

DESEMBRE

1 DISSABTS

▶ 11.30 h
Jornada Musical de la ma de l'Escola Música Virtelia. **Mercat Galvany**

2 DIUMENGE

▶ matí
Excursió en BTT: **La Serra de Collserola**. **CE Els Blaus**

3 DILLUNS

▶ 17 h
Aula d'extensió universitària CIC de la gent gran: **El somni de Martin Luther King**, amb Andreu Mayayo. **Auditori Joan XXIII**

4 DIMARTS

▶ 18.30 h
Consell de Barri **Putxet i Farró**
▶ 1dilluns 10, 17 h
Aula d'extensió universitària CIC de la gent gran: **Jerusalem**, amb Joan Rosàs. **Auditori Joan XXIII**

11 DIMARTS

▶ 117.30
Sac de Rondalles: **Princeses pitipitises**
Recomanat a partir de 3 anys. **Biblioteca de Sant Gervasi**

12 DIMECRES

▶ 1tarda
Exposició: **Pessebre i arbre dels desitjos**. **Mercat Galvany**
▶ 119 h
Concert de Nadal d'Òmnium Cultural amb Dyapason **Teatre de Sarrià**
▶ 19 h
Conferència: **L'astronomia xinesa**, a càrrec de Josep Bordés **Centre Cívic Vil-la Urània**

13 DIJOUS

▶ 21.30 h
Club Circuit: Concert de **Christina Rosenvinge Nota79**
Entrades: 12 € i 15 €

NOMENCLÀTOR

La plaça de Pep Ventura

JESÚS MESTRE

Aquesta plaça, a la part alta de Vallvidrera, també és coneguda com la plaça del Funicular, ja que des de 1906 allà hi ha l'estació del funicular de Barcelona a Vallvidrera. El seu origen és una esplanada natural, a la carena de la serra de Collserola, que en urbanitzar-se el carrer de Queralt i el camí de Vallvidrera al Tibidabo, es va anar definint com un espai de trobada. Amb l'arribada del funicular es va fer una primera urbanització i s'hi van construir un grapat de torres d'estil modernista, que encara donen caràcter a la plaça.

En les dècades que Vallvidrera va ser un indret d'estiueig, de vacances o per passar-hi un dia festiu, la plaça va ser molt concorreguda i s'hi construï el Pavelló Montserrat, un cafè-quiosc d'estil modernista, que posteriorment va ser un restaurant. També en aquests anys, fins a la Guerra Civil, és quan l'indret es converteix en una plaça sardanista molt popular per als aficionats a aquestes ballades. Per aquest motiu, l'any 1931 es va dedicar la plaça a Josep M. Ventura i Cases, més conegut com a Pep Ventura, compositor de sardanes i divulgador d'aquesta dansa, considerada com la dansa nacional catalana.

L'any 1975 es va fer una nova urbanització de la plaça, que va prendre el seu aspecte actual. Va mantenir el caràcter de lloc residencial, de pas, i també punt de reunió de grups forans per fer excursions per Collserola.

La fotografia, de cap al 1910, és una postal d'autor desconegut, del fons Vicenç Fonolleda Monés.

VALLVIDRERA (Barcelona)
5 - Plaza del Funicular. Pabellón Montserrat

SLAM BRIDGE

Ronda General Mitre, 126 local
Tel.: 93 269 55 78 tardes
Email.: bridgenouslam@gmail.com
Web.: clubslambridge.com

ABB - Una nueva manera de vivir el Bridge

ABB es una nueva propuesta de formación y perfeccionamiento de Bridge en Barcelona. Ofrece un servicio de máxima calidad, respecto al contenido, pedagogía, metodología y seguimiento en el aprendizaje.

En colaboración con el Club Slam Bridge, organiza cursos de iniciación, de perfeccionamiento, clases en grupos, particulares, cursos monotemáticos y sobre todo una gran variedad de opciones de práctica.

Próximo curso de iniciación - Enero 2019
Entra en el mundo de Bridge de una manera amena y divertida

- Dirigido a las personas que quisieran iniciarse en el Bridge. Una fórmula entretenida, dinámica y efectiva a la hora de empezar.
- Duración: 10 sesiones, 1h 20 min cada sesión.- Dos horarios disponibles, martes a las 11.45 h o jueves a las 19.30 h - Fecha iniciación martes 22 de enero y jueves 24 de enero.

Puedes venir a la primera clase sin compromiso.

Muntaner, 479, 5º 5ª

Nos puedes contactar utilizando email: draganmbcn@gmail.com,
O por teléfono: 606 452 687

EL RACÓ DEL VEÍ

Augmenten els robatoris, disminueix la seguretat

ELISABET BATLLE

Barcelona encapçala tots els rànquings delictius de les grans ciutats espanyoles. Cada dia es roben aproximadament 9 motos. Vull explicar-vos la meua pròpia experiència i així donar a conèixer més sobre les accions policials davant d'un robatori de moto. El 4 d'octubre vaig sortir de casa meua i no vaig trobar la meua preciosa Honda SH 125 Sport, de tan sols 2 anys de vida. Us podeu imaginar el drama? Primer histèria, ràbia, i després el profund vessament de llàgrimes. Vaig sentir una impotència immensa. Em vaig dirigir a la comissaria del carrer Iradier a posar la denúncia. Quan vaig entrar, vaig veure força gent esperant. Em va donar la sensació que el policia de la recepció estava més que acostumat a rebre denúncies de robatori de moto. Vaig trobar deplorable que a sobre del desastre que m'havia passat gairebé em donessin un copet a l'esquena volent dir, 'benvinguda al club', com si ningú estigués fent res per evitar aquests robatoris.

Uns dies després del robatori vaig trucar a la comissaria per si em podien informar de la situació. La resposta va ser que no tenien informació i no em podien dir res. Em vaig sentir desprotegida, sense cap tipus d'ajuda per part de les autoritats. El meu cap no podia parar de donar voltes sobre les poques mesures i ajudes que els Mossos estan duent a terme per reduir d'una vegada per totes el sagnant robatori de motos a Barcelona.

"Estic molt preocupada i disgustada amb la seguretat de Barcelona. Hem de sortir al carrer perquè algú ens faci cas?"

Vaig enviar correus electrònics a tothom i encara estic esperant la resposta d'Ada Colau. Sorprenentment, fins i tot em van publicar una carta al lector a *La Vanguardia*, i això que mirant a Internet l'última notícia que van publicar sobre robatoris de motos va ser l'any 2016. Fins i tot vaig contractar una empresa que es dedica a trobar motos robades, però, tot i això, no tinc notícies i realment crec que es tracta d'una estafa. A sobre, lamentablement, fa uns dies la meua germana em va trucar dient que li havien robat la seva moto SH 125 a la cruïlla entre carrer Rosselló i Dos de Maig. Segon drama familiar en menys d'un mes... Seguirem així sense fer res al respecte? On van a parar aquestes motos? La policia no pot registrar les furgonetes o fer alguna cosa? Estic molt preocupada i disgustada amb la seguretat de Barcelona. Hem de sortir al carrer perquè algú ens faci cas? ■

Entra en funcionament la darrera fase de la Nova Xarxa Bus

EL JARDÍ

El mes de novembre està previst que entri en funcionament la darrera fase de la Nova Xarxa Bus, amb la incorporació de la línia H2 i modificacions a les línies V13, V15 i V17. Aquesta darrera fase —juntament amb la línia V9— suposarà, segons l'Ajuntament, la millora de l'accessibilitat en transport públic a la part alta del districte, la zona més propera de la Ronda de Dalt, on es concentren la majoria d'equipaments educatius del districte.

El passat 25 d'octubre es va fer una xerrada per parlar dels canvis i de les noves implementacions de

línies: amb l'entrada en funcionament de l'H2, que tindrà molta freqüència de pas, es modifica el recorregut de la línia 60, que deixarà de passar per Sarrià-Sant Gervasi.

A més, es modifiquen els traçats de la V13, que s'allarga des de la plaça Kennedy fins al Cosmocaixa per enllacar amb l'H2; de la V15, que acabarà a la plaça Alfons Comín, i de la V17, que s'allarga fins a l'hospital Vall d'Hebrón, pujant per avinguda República Argentina i creuant la plaça Alfons Comín.

D'altra banda, també es va avaluar el funcionament de la línia V9 que en tres mesos ha passat de 5.000 a 8.000

usuaris diaris. En sentit cap a Sarrià, la línia surt del carrer de Viladomat, passa per l'avinguda del Paral·lel i puja pels carrers d'Entença i del Doctor Fleming fins a la ronda del General Mitre, on continua el recorregut pels carrers de Lázaro Cárdenas, Ganduxer, la Via Augusta, Calatrava, Iradier i Terré, fins al carrer d'Anglí, on acaba el recorregut. En sentit cap al Poblesec, la línia surt de Sarrià i baixa pel carrer d'Anglí, la Via Augusta, ronda del General Mitre, carrer del Doctor Fleming, l'avinguda Diagonal fins a la plaça de Francesc Macià, Comte d'Urgell, Londres i finalment acaba el trajecte al carrer de Viladomat. ■

Qui diu que no tenim futur?

A la casa Orlandai, dins del cicle "Les veus de la República", s'obre el debat al voltant del futur de les pensions

JUANJO COMPAIRÉ

Vespre del dimecres 10 d'octubre. Portem gairebé tres hores —el rècord de durada de les tertúlies "Les veus de la República" en les seves 29 edicions— i la trentena d'assistents sense voler marxar! La culpa, de les interessants aportacions de Marta Masats, per l'organització, Ramon Franquesa, de Marea Pensionista, i Encarna Martín, de *Pensionistes per la República*.

El problema de les pensions

La Marta Masats planteja bé el problema. "Dins dels paràmetres actuals, el sistema de pensions va cap al col·lapse. Cal una revisió del sistema, però des de la banda dels ingressos o de les despeses? Reduint la quantia de les pensions o comptabilitzant, per exemple, les noves, amb un sistema que les devalui? Com garantim, doncs, uns drets que fins i tot reconeix la Constitució, art. 50, de la gent pensionista, en situació vulnerable?"

Desmantant fal·làcies

Les pensions no tenen futur?. En una intervenció molt brillant i entusiasta, l'economista Franquesa ha anat desmantlant els tòpics que, un dia sí i altre també, ens repeteixen els mitjans de comunicació. "Fan servir, per exemple, la mentida demogràfica, posant l'accent tan sols en l'augment de l'esperança de vida sense tenir en compte l'augment

© Juanjo Compañé

de la productivitat ni la immigració ni l'augment de la població activa", comenta Franquesa. "Des de fa anys hi ha un intent de desmuntatge del sistema públic de pensions. Com? Mitjançant la destrucció del mercat laboral, desindustrialització forçada, precarització i atur de la gent jove. L'intent fracassat de promoure plans de pensions privades i el buidatge a consciència de l'anomenada 'guardiola de les pensions' per pagar altres coses, com ara deute públic amb rendiment negatiu. El capitalisme financer ha volgut clavar una mossegada a un plat tan suculent com aquest, que actualment representa un 39% de la despesa pública", diu Franquesa.

Sorgit a Barcelona ara fa sis anys, el moviment pensionista denuncia aquestes mentides i treu al carrer la

demanda dels seus drets consolidats. I sobretot, l'exigència de reformes socials, fiscals i laborals que assegurin també els drets dels nostres fills i nets. Hi ha hagut un intent d'enfrontar generacions, gent gran amb gent jove, que sortosament no ha quallat.

Per la seva part, l'Encarna Martín afirma que "un sistema català de pensions, en un Estat independent, faria més fàcil el seu control per part de la gent." I anomena diferents despeses actuals militars o d'infraestructures que serien fàcilment prescindibles. En el col·loqui posterior queda clar que tocar el sistema de pensions significa tocar tot el sistema social. Aquest ha de ser un moviment intergeneracional perquè els drets adquirits dels 9 milions i mig de pensionistes i, més enllà, dels seus fills i nets, ho demanda. ■

© Ajuntament de Barcelona

El nou Bicing oferirà servei les 24h

Es desconeix quantes estacions augmenten al districte

CARME ROCAMORA (@Carmecrs)

El proper mes de gener i durant tot l'any s'allargarà el procés d'implantació del nou Bicing Barcelona. El nou servei oferirà als usuaris funcionament les 24 hores del dia els 365 dies de l'any, i les bicicletes seran més robustes, segures, ergonòmiques i còmodes.

Totes les bicis tindran un xassís comú i les elèctriques es diferenciaran de les mecàniques per la incorporació d'un equip d'assistència elèctric. Si la demanda d'elèctriques augmenta al llarg del temps, no caldrà canviar la bicicleta sencera sinó que una de normal podrà esdevenir elèctrica afegint-li un kit específic.

Les noves bicis elèctriques seran més fàcils d'utilitzar que el model anterior. En comptes de canvi manual, ja tenen canvi automàtic de manera que l'usuari només haurà de pedalar.

Tarifes

El nou Bicing també comportarà un nou model tarifari. Es passarà de les dues tarifes actuals a un únic abonament anual tant per a bicicletes convencionals com per a bicicletes elèctriques, a més d'una modalitat de pagament per ús, que també inclourà els dos tipus de vehicles.

Així, l'abonament anual que només incloïa l'ús de bicicletes convencionals passarà de 47,16 a 50 €, però en canvi permetrà també l'ús de bicicletes elèctriques. Amb la tarifa anterior aquells usuaris que volien desplaçar-se amb el model elèctric havien de pagar 61,16 €, mentre que ara podran utilitzar el servei per 50 €/any. La introducció de la nova tarifa de pagament per ús permetrà a aquells usuaris menys habituals del servei pagar un preu més ajustat a l'ús que en fan, tant si utilitzen bicicleta convencional com bicicleta elèctrica. Per accedir a aquesta nova tarifa caldrà registrar-se prèviament com ja es fa actualment. L'Ajuntament de Barcelona bonificarà amb un mes de gratuïtat del nou Bicing tots aquells usuaris que renovin el seu abonament durant el 2019, amb l'objectiu de compensar les alteracions pel canvi d'hàbits que hauran de dur a terme durant el període de transició.

Noves estacions al districte?

Tot i que El Jardí ha preguntat en diverses ocasions a l'Ajuntament informació sobre les noves estacions al districte, no ha obtingut resposta. Tot el que se sap és que són 95 les noves estacions que s'implantaràn a la ciutat i que els llocs més beneficiats són Horta-Guinardó (17), Nou Barris (16), Gràcia (14) i Sant Martí (13). Així, són 35 les estacions que queden per repartir a la resta de districtes.

En diversos òrgans de participació del districte, els veïns han criticat la construcció de carrils bici a zones amb molta pujada —com per exemple el de carrer Ganduxer—, però el Govern municipal ha contestat que aquests carrils cobrarien més sentit amb la presència de més bicis elèctriques. Veurem doncs si definitivament es produeix aquest augment mencionat en consells de barri i audiències públiques. ■

Residencial *Augusta Park*
Amb la Gent Gran

C/ Copèrnic, 30-32 · 08021 Barcelona · T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residències i Centres de dia
En el cor de Sarrià-Sant Gervasi,
dos centres acollidors i tranquils
en un entorn privilegiat,
amb atenció personalitzada
i professional.
Un model assistencial
amb experiència i serveis hotelers
especialitzats des de 1985.

Residencial *Bellesguard Park*
Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34 · 08017 Barcelona · T 93 254 05 70
informacion@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

Roda de premsa del Regidor Jordi Martí sobre la futura biblioteca Muñoz Ramonet

El GMD alerta de "crisi" en el projecte de biblioteca pública a Muñoz Ramonet

Jordi Martí: "Exigim al Govern municipal que esvaeixi dubtes sobre la futura Biblioteca a Muñoz Ramonet"

SERGI ALEMANY

El regidor president del districte, Jordi Martí, del Grup Municipal Demòcrata (GMD), denuncia que en l'última reunió celebrada del Patronat de la Fundació Muñoz Ramonet, dos representants del Govern municipal van "qüestionar frontalment la viabilitat futura de la biblioteca", que actualment es troba en procés de redacció d'avantprojectes per a una futura construcció a l'edifici de la finca del carrer Muntaner, 280, on ara mateix hi ha els jardins oberts al públic.

El GMD veu "injustificable" que el Govern municipal posi en dubte la viabilitat de la biblioteca a Muñoz Ramonet atès que hi ha un

compromís verbal i per escrit signat entre l'anterior presidenta de la Diputació de Barcelona, Mercè Conesa, i l'alcaldeessa de Barcelona, Ada Colau, per la qual la Diputació es compromet a fer una inversió de 3 milions d'euros per sufragar aquest projecte, explica Martí, que també ostenta el càrrec de diputat responsable de la Diputació.

Martí aposta per "reclamar equipaments públics pel districte" i recorda que al barri de Galvany, de més de 45.000 habitants, només hi ha el Mercat de Galvany com a únic equipament municipal. El GMD assegura que el seu grup "no acceptarà un pla alternatiu a la construcció de la Biblioteca a Muñoz Ramonet." En tot cas, diuen, podrien arribar a acceptar una reprogramació del projecte.

Consultat per El Jardí, el Govern municipal explica que tenen previst comentar el projecte bàsic de la biblioteca a la comissió de seguiment del consell de barri de Galvany "per així conèixer l'opinió dels veïns i seguir definint el projecte." El Consell de Barri de Galvany és el 22 de novembre. Si prèviament, com explica el Govern, a la comissió de seguiment s'accepta incloure el tema de la biblioteca a Muñoz Ramonet dins de l'ordre del dia del Consell de Barri, coneixerem més detalls sobre l'estat real del futur projecte per aquest espai. ■

La Riera de Cassoles, més a prop de ser una realitat

SERGI ALEMANY

El passat 9 d'octubre la Ponència del Nomenclàtor dels carrers de Barcelona es va reunir i va aprovar el canvi de nom de l'avinguda Príncep d'Astúries, que passarà a anomenar-se avinguda Riera de Cassoles, el nom original que tenia fins l'any 1939. Aquest pas ha estat possible un cop els dos plenaries de districte que comparteixen la via, Sarrià-Sant Gervasi i Gràcia, han aprovat recuperar el nom original.

Un cop la proposta ha estat aprovada des del Nomenclàtor, ara s'ha obert un preceptiu termini d'exposició

pública perquè es puguin presentar al·legacions. El tràmit administratiu del canvi de nom de l'avinguda acabarà amb el decret per part del president de la Ponència del Nomenclàtor, Gerardo Pisarello, i de l'alcaldeessa de Barcelona, Ada Colau, que resoldrà i tancarà l'expedient.

Qui promou el canvi de nom?

La plataforma Riera de Cassoles, que a través d'una Iniciativa Ciutadana ha aconseguit recollir i entregar 5.356 signatures que han fet posar sobre la taula el debat del canvi de nom de l'avinguda Príncep d'Astúries, per recuperar l'original d'avinguda Riera de Cassoles.

Per què el canvi de nom ara?

"Ara és el moment. Coincidint amb les obres de reurbanització de l'avinguda per millorar la qualitat de vida dels veïns, és l'ocasió ideal per resoldre una demanda ciutadana llargament reclamada. Amb aquesta iniciativa ciutadana volem recuperar els referents històrics per a la consciència col·lectiva dels carrers que trepitgem, volem donar impuls a la recuperació de la identitat de barri per tal de reforçar la cohesió veïnal i la participació ciutadana", expliquen des de la Plataforma Riera de Cassoles.

La història de l'avinguda Riera de Cassoles

Antigament, des de la serra de Collserola baixaven tot de rieres fins al pla de Barcelona. Una d'elles era la Riera de Cassoles, que seguint el sinuós traçat de l'actual carrer era el límit topogràfic natural entre l'antic municipi de Sant Gervasi de Cassoles i el municipi de la Vila de Gràcia. L'any 1939, després de la Guerra Civil, es va canviar el nom del carrer pel d'Avenida Príncipe de Asturias. ■

El president de la plataforma Riera de Cassoles, Francesc Rossell

El basament de la Creu Trencada, trobat en el decurs d'unes obres a l'estació de Gràcia. Al fons, entre els murs de contenció, la llera de la Riera de Cassoles. Foto Josep Barillon. Font Butlletí del C.E

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

Anita
SINCE 1886

C/ d'Arímon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

etern

WELLNESS CLINIC

MEDICINA ESTÉTICA · BEAUTY · MASAJES · NUTRICIÓN · FISIOTERAPIA

QUEREMOS
QUE TE SIENTAS
SIEMPRE
A GUSTO.
SOBRE TODO,
CONTIGO
MISMA.

Centre de Medicina Estètica. E08941181
Autoritzat per la Generalitat de Catalunya

C. Arimon 18-20 | 08022 Barcelona | Tel. 93 181 39 34
Lunes-Viernes: 9:30 a 22:00 h | Sábado: 10:00 a 20:00 h
www.eternwellness.com

EL FARRÓ

Les claus de la colla de diables Farrofofoc

Entrevista amb el seu president, Marc Ginjaume

ELENA BULET (@ELENABULET)

Com va sorgir la colla?

Arran de conèixer gent del barri per l'1 d'octubre. També i ha influït la creació de Vil·la Urània, un espai amb el suport de l'Ajuntament on poder trobar-nos i reunir-nos. Cap al març de l'any passat.

Què té d'especial la creació de 'Farrofofoc'?

Que després de 106 anys, s'ha creat una colla de cultura al barri. La darrera va ser la Morística de Sant Medir, creada el 1912.

Quins personatges té una colla de diables?

Hi ha el Llucifer i la Diablessa, és la tradició que sempre hi ha hagut. Són com els dos caps de la colla. Quan actuen, porten uns vestits diferents.

Heu intentat vincular la colla al Farró...

Els vestits de la colla estan fets a la merceria La Troca. Els vestits dels personatges els farà el taller de costura de Vil·la Urània. La gamma cromàtica i el logotip també s'hi vinculen. De colors, tenim el groc en honor al foc, el negre per la nit i el verd en honor al lloro que tenia la bodega Pàdua tants anys, el Ricky. El logotip del mussol recorda un gran duc que hi havia fa molts anys al barri, que vivia al parc del Putxet però que va acabar venint al Farró per caçar ratolins.

Què es necessita per cremar?

S'ha de tenir el títol RGCRE. Els que van al curs han de fer després una formació a la seva colla de diables.

Sou de masses o forques?

Nosaltres fem masses. La més gran és el ceptrot. Serveixen per posar més carretilles. Estem buscant un artesà que ens el faci.

Quina és la propera actuació?

El dia 15 de desembre a la Fira Solidària del Farró.

Tothom pot estar a una colla de diables?

Absolutament. Encara que algú no vulgui cremar, sempre es necessiten mans i gent disposada a ajudar.

La colla de diables Farrofofoc vol agrair la col·laboració dels dissenyadors Jean-Rémy Trota i Marta Salellas, l'Associació de Veïns, la Colla de Diablesses i Diables de Sarrià, la merceria La Troca, la bodega Pàdua i Vil·la Urània. ■

LA BONANOVA

El Gran Recapte del Banc dels Aliments, 2018

EL JARDÍ

El Banc dels Aliments de Barcelona està fent una crida al voluntariat pel Gran recapte d'Aliments que tindrà lloc els dies 30 de novembre i 1 de desembre. Una vegada més, la Parròquia de la Mare de Déu de la Bonanova ha volgut mobilitzar-se per ajudar a la recollida d'aliments en sis supermercats del nostre barri.

A fi d'organitzar la logística corresponent, el responsable que coordina cada un dels sis establiments comercials ja s'ha posat o es posarà en contacte amb les voluntàries i els voluntaris que es van inscriure l'any passat, per conèixer la seva disposició a col·laborar en el "Gran Recapte" d'aquest any.

Els interessats a col·laborar per primera vegada poden inscriure's directament en la web del Banc dels Aliments: www.granrecapte.com o bé fer-ho saber a la secretaria de la parròquia per tal que els coordinadors es puguin posar en contacte amb ells.

El dia 26 de novembre a les vuit del vespre hi haurà una reunió de voluntaris i coordinadors dels supermercats que coordina la Parròquia: BONAREA - Bigai, 4, CAPRABO - Bigai, 6, CAPRABO - Moragas, 15, JESPAC de plaça Rosa Sabater/ carrer de Folgueroles, MERCADONA - Sant Gervasi de Cassoles, 103 i SORLI DISCAU del passeig de Sant Gervasi, 6-8. Aquesta reunió tindrà lloc en els locals de la Parròquia per donar els últims detalls i resoldre qualsevol dubte.

Per tant, des d'aquí, us encoratgem a mobilitzar-vos generosament en aquesta tasca de solidaritat amb les persones més necessitades del nostre país, tan participant en el voluntariat com amb la vostra aportació alimentària. ■

GALVANY

Homenatge a Panikkar

ROSER DÍAZ

Com un dels últims actes de l'any Panikkar, avui 2 de novembre centenari del seu naixement, s'ha fet la descoberta d'una placa a la façana de l'edifici on va néixer i viure els primers 18 anys de la seva vida, fins que els milicians el van venir a buscar i va marxar cap Anglaterra amb el passaport del seu pare.

Era un misteri on va ser el lloc de naixement del teòleg i filòsof. Estava clar que era Barcelona, però fins que el comissari de l'any Panikkar,

Ignasi Moreta, no va demanar una partida de naixement de l'autor, no es va saber que havia nascut exactament a les dotze de la nit del dia 2 de novembre de 1918 al tercer pis de la casa situada al carrer de Rector Ubach 36, de Galvany. Amb aquesta descoberta es va decidir col·locar una placa commemorativa a la façana. Raimundo Paniker, fill d'hindú i catalana va simbolitzar al llarg de la seva vida la interculturalitat i el diàleg. Ell mateix l'any 1997 va reinscriure el seu nom com Raimon Panikkar per representar la fusió dels mons Hindú i Català, o dels continents Asiàtic i Europeu.

"Travessava els oceans com si nosaltres agaféssim el metro" (Àlex Pèlach Paniker). ■

Ignasi Moreta, amb el micro, i Joan Subirats, comissionat de Cultura de l'Ajuntament, en l'acte de descoberta de la placa a la casa on va néixer Raimon Panikkar

GALVANY

S'inaugura el casal per gent gran Sant Ildefons

JESÚS MESTRE

Ha estat un trajecte llarg però finalment el barri de Galvany disposa d'un magnífic equipament públic per a la gent gran. Es tracta del Casal Sant Ildefons, al carrer Marià Cubí, 111, que el dimecres 17 d'octubre va ser inaugurat pel regidor del districte Jaume Asens.

Fa uns anys, la primavera de 2015, El Jardí va fer una visita al Casal i va tenir una llarga entrevista amb qui, en aquell moment, n'era la principal animadora, la Montserrat Aguilera. El dia de la inauguració, al costat del regidor Asens, de la directora del centre Noèlia i de l'exalcalde Xavier Trias, veí de la zona, Montserrat Aguilera va glossar breument la història d'aquest centre que, després de passar per diverses vicissituds que el van portar gairebé a la seva desaparició, finalment s'ha convertit en un equipament municipal molt necessari al Galvany. Aguilera també recorda l'important paper de mossèn Jubany, present a l'acte, des de la veïna parròquia de Sant Ildefons.

Un Xavier Trias molt relaxat va demanar als avis reunits al Casal que li deixessin lloc, ja que aviat li tocava ser-ne un usuari habitual. I Jaume Asens va reconèixer que falten més equipaments per a la gent gran; pel regidor, els avis i àvies ens aporten una experiència imprescindible per fer millor la nostra societat. Tots, però, van coincidir que al nou equipament li manca un element que el podria fer molt millor: la connexió amb els jardins de la Muñoz Ramonet, la finca veïna. Certament seria molt beneficiós per als usuaris del Casal poder sortir a passejar pels jardins, on els tocava el sol i l'aire lliure. Es va comprometre a fer la proposta al patronat de la Fundació Muñoz Ramonet, que ell mateix presideix. ■

Sant Ildefons. A dalt, d'esquerra a dreta, Xavier Trias, Montserrat Aguilera i Jaume Asens

Unidad del Dolor Clínica Sagrada Familia

La Unidad de Dolor de la Clínica Sagrada Familia está formada por profesionales especialistas en Anestesiología, Reanimación y Clínica del Dolor, miembros de la Sociedad Española del Dolor. Seguimos los protocolos de los grupos de trabajo de la SED (neuromodulación), dolor neuropático, opioides, radiofrecuencia (mal llamada rizólisis), dolor musculoesquelético, cefaleas, dolor agudo, dolor crónico, dolor pélvico crónico.

Asistimos a todos los cursos de actualización que se realizan en España y estamos en posesión del Master de Dolor por varias universidades.

Nos diferenciamos de los traumatólogos y neurocirujanos porque tratamos cualquier tipo de dolor sin limitaciones, sea de columna vertebral, pelvis, extremidades, dolor musculotendinoso, dolor visceral, neuropático, etc. Dominamos todas las técnicas necesarias para aplicarlo. Muchas infiltraciones las realizamos con ecografía, sea de nervios periféricos, sistema musculoesquelético, grandes o pequeñas articulaciones (está demostrado que en el caso de las infiltraciones que se realizan sin control ecográfico el producto que se administra en un 60-70% de los casos va fuera de la articulación). Evitamos la exposición innecesaria de Rx. (En la página web encontrará más información).

En algunos casos trabajamos con especialistas para realizar determinados procedimientos. Cuando consideramos que se debe derivar a un paciente para ser intervenido o visitado por un traumatólogo u otro especialista de nuestra confianza, tenemos un circuito ágil. Al trabajar en la Clínica Sagrada Familia podemos pedir cualquier tipo de exploración complementaria como Rx, TAC, resonancia, electromiografía, etc.

Equipo médico:

**Dr. Jorge de Vicente Solé (Director Médico),
Dr. Jenaro Mañero Rey, Dra. Jenny Amelia
García Tomás.**

PATOLOGÍAS QUE TRATAMOS

- **Dolor relacionado con la columna vertebral** (cervical, dorsal, lumbar). Contractura muscular de columna, síndrome lumbar, lumbociatalgia, compresión discal de raíz nerviosa
- **Cefaleas, neuralgias**
- **Dolor musculoesquelético.** Dolor neuropático central o periférico
- **Dolor pélvico crónico** (lesión de pudendo, etc.)
- **Dolor articular de grandes y pequeñas articulaciones**
- **Dolor crónico oncológico o no oncológico**
- **Dolor agudo y crónico**
- **Dolor postquirúrgico**
- **Estenosis lumbar**

PROCEDIMIENTOS QUE REALIZAMOS

- **Radiofrecuencia térmica (rizólisis) o pulsada de articulaciones o nervios de columna o periféricos**
- **Infiltraciones articulares y de columna bajo control ecográfico de PRP, Ac Hialurónico, ozono**
- **Tratamiento de protusiones discales con Discogel (eliminamos la protusión)**
- **Vertebroplastia y cifoplastia**
- **Ozonoterapia**
- **Infiltraciones miofasciales con a. locales, corticoides, Botox**
- **Acupuntura y electroacupuntura para el dolor**

UNIDAD DEL DOLOR
Clínica Sagrada Familia
C/ Torras i Pujalt, 11-29
Consultorios CSF: planta 2, despacho 2
Tel. 93 566 12 57
unidaddeldolor@consultoriscsf.com
www.unidaddolor-csf.com
www.clinicasagradafamilia.com

El parc de l'Oreneta es blindava com a zona verda

CARME ROCAMORA (@Carmecrs)

El parc de l'Oreneta serà un àmbit qualificat en tot el seu conjunt com a zona verda. El Plenari del Consell Municipal de Barcelona del mes d'octubre ha donat llum verda a una Modificació del Pla general metropolità (MPGM) que blindava la qualificació com a espai verd de la finca del carrer de Montevideo, 33-53, i evita que s'hi edificui.

La MPGM s'ha aprovat provisionalment amb el vot favorable de tots els grups i l'abstenció de Cs i PP. Es tracta de l'últim vistiplau municipal, i ara el document s'eleva a la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona per a l'aprovació definitiva.

El solar del carrer de Montevideo constitueix el límit natural entre el parc de l'Oreneta i el teixit urbà de Sarrià. Forma part intrínseca de la gran àrea verda que conforma el parc i compta amb 6.239 metres quadrats (m²) que sempre han tingut un ús d'espai urbà. No obstant, el planejament vigent fins ara per a l'àmbit —el Pla general metropolità de 1976— el considera espai edificable. A més, al mandat passat es va iniciar la tramitació d'una modificació de planejament que transferia a aquest mateix solar 2.415 m² d'edificabilitat d'una parcel·la situada al carrer del Xiprer, 40-46, en el marc d'una operació vinculada a Torre Garcini. Aquesta actuació impulsada per l'anterior Govern municipal permetia construir a la finca de Montevideo, en ple parc de l'Oreneta, un total de 30 habitatges lliures. La proposta va provocar una forta oposició veïnal que es va organitzar en plataformes de defensa per reivindicar el manteniment del sòl de Montevideo, 33-53 com a espai verd del parc de l'Oreneta, i impedir així que s'hi edificués.

Per donar resposta al reclam veïnal, al desembre de 2015 l'actual equip de Govern va desistir de continuar la tramitació del procediment. I, ara, ha tirat endavant la present MPGM per protegir definitivament la condició de zona verda del solar. El regidor del districte, Jaume Asens, en una publicació a Twitter, ha mostrat la seva satisfacció que la lluita veïnal hagi servit per aconseguir aquesta fita.

El sostre edificable es trasllada a Can Caralleu

El pla urbanístic trasllada el sostre edificable de la finca del carrer de Montevideo a uns terrenys de titularitat municipal de l'entorn del parc de l'Oreneta. Concretament, estan situats entre els carrers Major de Can Caralleu, Gaspar Cassadó i Esports, i tenen una superfície total de 3.538 m². Els terrenys estaran destinats a usos d'habitatge de protecció i equipament. D'aquesta manera, l'Ajuntament hi podrà construir un màxim de 45 pisos protegits, i es reserva la possibilitat que la planta baixa de la nova edificació on aniran els habitatges incorpori un equipament de barri de nova creació. El sostre assignat a habitatge serà de 3.120 m² sobre rasant, i l'equipament tindrà un sostre de 925 m².

Alguns veïns van explicar a la passada Audiència Pública que el lloc escollit per fer la transferència d'edificabilitat no és el més adequat i que es podria haver buscat un lloc millor, tot i que la majoria celebren haver aconseguit que aquesta part de l'Oreneta sigui sòl verd i que el projecte d'edificabilitat vigent sigui habitatge públic, ja que en un inici el projecte impulsat pel Govern municipal anterior eren 30 habitatges privats. ■

© Ajuntament de Barcelona

SARRIÀ

Comencen les obres del carrer Major de Sarrià

S'amplien les voreres i s'intentarà recuperar el seu caràcter de carrer de casc antic

EL JARDÍ

El passat dilluns 5 de novembre es van iniciar les obres de reforma del carrer Major de Sarrià, que tenen la intenció de donar més espai al vianant i consolidar el seu caràcter de carrer de casc antic. Està previst que les obres s'allarguin durant deu mesos. S'hi invertiran 2,6 milions d'euros.

La transformació d'aquesta via del districte preveu convertir-la en plataforma única per donar més protagonisme al vianant i millorar la qualitat urbana de l'espai públic, ha explicat l'Ajuntament en una nota de premsa.

El projecte s'executarà en el tram de carrer comprès entre el passeig de la Bonanova i el carrer de l'Institut Químic de Sarrià, i també englobarà el carrer del Pare Miquel de Sarrià. Amb la reforma, el carrer deixarà enrere l'estat actual de voreres estretes i calçada amb aparcament lateral per passar a ser de plataforma única. Hi haurà una franja central al mateix nivell de les voreres —més amples que les actuals— que formaran un conjunt únic que prioritzarà els desplaçaments a peu i el passeig. En aquest espai s'hi permetrà la velocitat reduïda, el pas de vehicles de serveis i les bicicletes. No obstant, s'eliminarà l'aparcament en superfície i les zones de càrrega i descàrrega es restringiran a àmbits molt determinats, fet que permetrà habilitar espais per als vianants molt més amplis.

Al xamfrà amb l'avinguda de la Bonanova es crearà una gran vorera que ampliarà la boca del carrer i convertirà l'espai en una petita placeta que donarà continuïtat a la plaça de Sarrià. Pel que fa al carrer del Pare Miquel, es reurbanitzarà amb una imatge en consonància amb la del Major de Sarrià, també amb caràcter de casc antic.

Per altra banda, les actuacions preveuen endreçar els serveis i renovar el mobiliari urbà, com les papereres, fonts, bancs... I es plantaran més arbres, concretament cirerers del Japó, per reforçar el verd del carrer.

Trànsit

Hi haurà un canvi de sentit entre els carrers Químic de Sarrià i Margenat per rebaixar el trànsit en aquest tram, ja que és un camí escolar i es pretén millorar la seguretat dels vianants. Arran del canvi, el bus de barri 130 passarà pel carrer de Margenat, i s'ubicarà una parada prop del CAP de Sarrià. A més, hi haurà noves parades a la Via Augusta, a l'altura del carrer Químic de Sarrià, i dues més a General Vives i a l'inici del carrer Major. Les obres provocaran un tall total del carrer, excepte guals i vianants, i l'afectació començarà al tram comprès entre Santa Magdalena Sofia i Institut Químic de Sarrià. Les futures afectacions seran comunicades degudament. ■

SARRIÀ

Eix Sarrià torna a organitzar amb èxit la Mostra de Tardor

ALBA GUIU

L'associació comercial Eix Sarrià ha organitzat un cop més la Mostra de Tardor, que el passat 20 d'octubre va omplir el carrer Major de Sarrià de paradetes, 160 en total, des de

© Lluís Morena

les deu del matí i fins a les vuit de la tarda. L'activitat, organitzada per l'associació que agrupa el comerç del barri des del 1887 i que forma part de la Fundació Barcelona Comerç com un dels 18 eixos que hi ha a la Ciutat Comtal, se celebra a la primavera i a la tardor. En aquesta ocasió, mentre que a la plaça de Sarrià es concentrava la major part de la gastronomia, tot el carrer Major estava ple de petits comerços de barri, algunes botigues locals i empreses com escoles d'idiomes o agències de viatges.

"És una activitat molt maca, hi ha molt bon ambient i molt públic", deia la Gina Sallé, propietària d'una paradeta de bijuteria. La mostra de comerç es fa dues vegades l'any, el que per molts denota que Sarrià-Sant Gervasi és un barri que col·labora a incentivar el petit comerç de barri. "En el moment en què es fan aquestes coses vol dir que s'està treballant sobre el tema. Ara bé, si ho fas molt seguit, perd l'encant", comentava David Aguilà, treballador de la parada Embotits Casolans de Banyoles.

Algunes de les persones s'hi van acostar amb la intenció de passejar i veure l'exposició; d'altres, s'ho havien trobat de manera despreviguda tot i que estaven encantades. "La mostra de comerç ens ha agafat una mica per sorpresa; m'encanten aquestes coses perquè afavoreixen molt el barri", deia la Leyla Nematollahi, veïna del barri. La gent estava animada i hi havia bon ambient. La mostra de comerç va resultar un èxit. ■

© Lluís Morena

SARRIÀ

Consell de barri

JESÚS MESTRE

L'Ajuntament de Barcelona respon adequadament les preguntes que li fan arribar els ciutadans? Aquesta qüestió va protagonitzar bona part del Consell de Barri de Sarrià, que va tenir lloc el dijous 8 de novembre al Casal de Sarrià. No és una qüestió menor, ja que darrere de les moltes iniciatives de "participació" que ens ofereix el consistori —com el primer punt de l'ordre del dia de la reunió—, el cert és que ciutadans i entitats sovint ens sentim, com a mínim, menystinguts davant la manca de respostes. I, si aquestes arriben, generalment són insuficients.

La consellera tècnica del regidor, Inés Garriga, s'esforça a "donar resposta" a una multitud de temàtiques plantejades al barri, algunes des de fa anys. Provem de fer llistat: modificació del planejament del Parc de l'Oreneta; Punt Verd de barri; situació de l'edifici de l'antiga escola Tàber; carrers Pomaret-Sant Pere Claver; pacificació del carrer Vives i Tutó; canvi de sentit

D'esquerra a dreta, Eva Ceano, Joan Manuel de Llano i Inés Garriga

del Carrer Major; vibracions a la Via Augusta pels ferrocarrils; Biblioteca de Sarrià; casetes d'Hort de la Vila; contenidors de residus del carrer Caponata, etc. Moltes qüestions a respondre i, no obstant la bona predisposició de Garriga, les explicacions no sempre van quedar prou clares.

Altres punts que es van tocar van ser: el pla municipal de reducció de la contaminació, a càrrec d'un tècnic de medi ambient; i la convivència amb els gossos a l'espai públic, amb una llarga exposició del conseller Joan Manuel de Llano, que presidia el Consell. A la taula també hi havia Eva Ceano, presidenta de l'AV de Sarrià, que escoltava escèptica el conseller i prenia nota per extreure'n unes migrades conclusions. Certament són iniciatives ben interessants, benintencionades i segurament necessàries, però que se situen en un futur incert, sobretot quan hi ha tantes iniciatives del passat i present que s'encallen pels despatxos municipals. ■

TRES TORRES

L'AV de les Tres Torres planta el Govern

CARME ROCAMORA (@Carmecs)

La sala era gran. Més gran que la biblioteca Clarà, que és on habitualment es fan els consells de barri de les Tres Torres. Però el dia 30 d'octubre es va decidir fer al col·legi de Santa Teresa de Ganduxer i la imatge va ser impactant: l'Associació de Veïns de les Tres Torres va decidir deixar plantat el Govern municipal, va restar a fora mentre es portava a terme el consell de barri i, a mitja sessió, va irrompre amb un cartell on es veia un lema molt clar: "Prou de menyspreu a les Tres Torres".

Per què? Des de l'AV consideren que el Govern no ha volgut dialogar amb el que des de l'Associació de Veïns s'ha demanat i que, a més, la manca d'inversions al barri demostra falta de respecte i menyspreu cap al barri. Tot i la inusualitat d'haver-hi una sala buida que normalment acostuma a estar a rebosar,

el Govern va seguir amb l'ordre del dia del Consell, i finalment, cap al torn de precís i preguntes el president de l'AV, Lluís Tusell, va ser molt contundent i va retreure al Govern no haver executat cap dels projectes que des de l'associació de veïns havien demanat: "No han fet res i a sobre no escolten els veïns" va lamentar Tusell. No va ser l'únic veí que va etzibar al govern que fan "el que els hi dona la gana" i en aquesta línia una veïna, que era el primer cop que assistia a un Consell de Barri, va dir al Govern que és "molt avorrit" escoltar el que fa, i que el que volen es que donin respostes a les peticions del veïnat.

Fins i tot quan el conseller de Barcelona en Comú, Joan Manel del Llano, va intentar explicar les obres de millora dels Jardins de Ferran Casablanca, que van començar a l'estiu i que es perllongaran durant tot el 2018 per millorar l'accessibilitat i la connectivitat del parc i dotar-lo de nous usos amb noves àrees vegetals, Tusell va explicar que no s'ha deixat a l'AV participar de les decisions de la millora sinó que simplement se'ls va informar. "Un mandat per arreglar dues voreres: la de Rosari i Castellnou" va concloure Tusell. ■

Superservis
Supermercats des de 1945

!!Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
- Major de Sarrià 85 93.203.04.94
- Avinyó 11 93.317.53.91
- Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58

i també estem al Vallés Oriental (Parets)
Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

EL TIBIDABO

El funicular del Tibidabo es modernitza

MILLORA LA COMODITAT, LES VISTES I LA VELOCITAT

CARME ROCAMORA (@Carmecrs)

El funicular del Parc d'atraccions Tibidabo s'aturarà a finals de l'any vinent per adequar-se a les necessitats actuals. Amb els canvis, passarà a anomenar-se Cuca de Llum. L'objectiu de la reforma és millorar-ne l'operativa, incorporar actualitzacions al sistema de seguretat, fer més fàcil el manteniment i millorar el confort dels usuaris. "Es tracta d'un projecte estratègic perquè reforça tot l'element de transport públic i de mobilitat sostenible que estem treballant al Tibidabo", explica Eloi Badia, regidor de Presidència.

La velocitat també es veurà millorada i augmentarà fins als 10 m/s. La durada del trajecte serà de 3 minuts a velocitat màxima, un fet que permetrà fer més viatges per hora. També hi haurà més capacitat de passatgers, passant de les 120 places actuals a 252. L'inici de les tasques de remodelació, que compten amb un pressupost de 18,3 milions d'euros, estan previstes per setembre del 2019 i acabarien l'agost del 2020.

La vista panoràmica també es veurà millorada i augmentarà fins als 10 m/s. La durada del trajecte serà de 3 minuts a velocitat màxima, un fet que permetrà fer més viatges per hora. També hi haurà més capacitat de passatgers, passant de les 120 places actuals a 252. L'inici de les tasques de remodelació, que compten amb un pressupost de 18,3 milions d'euros, estan previstes per setembre del 2019 i acabarien l'agost del 2020.

Vista panoràmica i més llum

La vista panoràmica serà una de les maneres de poder gaudir de la nova atracció mentre duri el viatge. S'instal·laran diverses pantalles interactives i tauletes electròniques que permetran la interacció dels viatgers i que tindran una funció didàctica i d'entreteniment. La il·luminació també serà una part important de la nova imatge de la Cuca de Llum. Es millorarà la il·luminació interior i es donarà més rellevància a la il·luminació exterior, que seguirà una línia més moderna i futurista i potenciarà el seu efecte quan es faci fosc. També es millorarà l'accés per a persones amb mobilitat reduïda, adequant totalment un dels compartiments del funicular i instal·lant un ascensor exclusiu per aquestes persones.

El funicular va començar a construir-se el juny del 1900 per iniciativa del doctor Salvador Andreu, fundador del Parc d'Atraccions del Tibidabo. La idea va sortir arran d'un viatge a Suïssa d'un dels seus amics, on va poder experimentar un viatge amb funicular. Així, el doctor Andreu va decidir que aquell "estrany ascensor" era el transport idoni per accedir al cim del Tibidabo. ■

Fotografia superior: al juliol del 1901 el funicular ja va fer la seva primera ascensió a la muntanya
A sota: disseny del nou funicular anomenat Cuca de Llum

PEDRALBES

Vida? O teatre?

EXPOSICIÓ DE CHARLOTTE SALOMON (BERLÍN 1917-AUSCHWITZ 1943)

Dins d'un entorn especial, ple de sentiment i història, com és el Reial Monestir de Pedralbes, des del 17 d'octubre fins del 17 de febrer de l'any vinent podem gaudir de l'exposició de Charlotte Salomon

ROSER DÍAZ

La mostra dona veu a una artista silenciada durant molts anys per la vida i la història. La mostra es divideix en dues sales: la primera correspon a l'entorn i la vida de l'autora que s'explica en dos audiovisuals. Cada un d'ells està basat en una cronologia que separa els dos mons de Charlotte. A la primera planta trobem l'obra pròpiament dita. La seva vida turmentada ha estat comparada al diari d'Anna Frank. L'exposició és una mostra de sentiment i vida, entrellaçant pintura, literatura i música.

Exposa 283 guaixos, del global de 782 que formen el total del conjunt. És una obra de vida, perquè és la representació de la vida de l'artista. Per entendre el significat de les pintures ens entreguen uns fulls, on de forma numerada podem seguir els continguts dels guaixos. Però tot neix del caràcter peculiar de Salomon. Les dones de la seva família tenien una malaltia mental que les abocava al suïcidi. Primer la seva tieta abans del seu naixement; més tard, la seva mare, quan ella tenia 9 anys, malgrat que no se li va explicar en aquell moment. Tot plegat, més la persecució dels nazis, van marcar la vida d'una noia jueva benestant.

Molt aviat no va poder anar a classe i el seu pare, un important cirurgià, només podia treballar dins del cercle jueu. Després de la nit dels Vidres Trencats, el novembre del 1938, el seu pare Albert i la seva nova dona, Paula, la van enviar al sud de França, a Vilafranca del Mar, amb els avis materns. S'hostatjà a la casa d'Otilie Moore, amb altres refugiats. Els alemanys entren a França i Otilie marxa als Estats Units. Charlotte i els seus avis fugen cap a Niça. Allà la seva àvia se suïcida davant d'ella llençant-se balcó a baix. No pot més. L'avi li explica que la seva mare també va suïcidar-se i això enterboleix la

Autoretrat, 1940
JHM M001205. Col·lecció Jewish Historical Museum, Amsterdam

relació amb l'avi (diuen les males llengües que Charlotte potser el va enverinar). Té por d'embogir i és llavors quan, seguint el doctor Daberlohn, a qui va conèixer anys abans a Berlín, comença la teràpia d'exterioritzar el seu turment i crisi personal a través de la pintura. La relació amb Daberlohn va ser entre l'admiració i la passió. Ell era dels pocs que creien en el seu art, juntament amb Otilie Moore, qui va patrocinar econòmicament la seva obra. Charlotte busca curar el seu trauma i com a finalitat terapèutica comença "Vida? O teatre?" Com una obra de teatre la divideix en tres actes. El primer o Preludi on els guaixos són com vinyetes d'un còmic, cada una amb la seva explicació. Diríem que reflecteix influència del cinema incipient. Retrata els seus familiars, l'escola, el seu món i l'aixecament nazi (les seves esvàstiques sempre estan al revés en senyal de protesta). Cronològicament l'emmarcaríem fins a 1398. El segon acte (Secció Central) pinta Daberlohn, l'horror de la guerra, la por al nazisme. Totes aquelles coses que la marquen i ateraven. El tercer acte (epíleg)

Vida? o teatre? c. 1941-1942
JHM M004179. Col·lecció Jewish Historical Museum, Amsterdam.
© Charlotte Salomon Foundation

narra els últims temps de Charlotte, quan viu sola a Cap Ferrat. L'estiu de 1942 completa l'obra. No només hi ha dibuixos, sinó guaixos plens de lletres amb reflexions i sentiments sense ordenar, inconnexos. El paper queda cobert per les idees i no deixa espai pel buit.

Torna a Vilafranca del Mar i comença a viure amb Alexander Nager. El juny de 1943 es casen, però el setembre del mateix anys són arrestats per la Gestapo. L'octubre Charlotte moria a la cambra de gas d'Auschwitz, embarassada de quatre mesos, mentre que el gener de 1944 moriria exhaust el seu marit, condemnat a treballs forçats.

I per abaixar el teló de l'acte d'aquesta vida, l'últim guaix, presenta un autoretrat de l'artista, mirant al mar. L'espectador pot llegir a la seva esquena les paraules "Vida? O teatre?" Pot ser la representació punyent d'una obra intensa i realment viscuda. ■

Vida? o teatre? c. 1941-1942
JHM M004925. Col·lecció Jewish Historical Museum, Amsterdam.
© Charlotte Salomon Foundation

SOBRE FISIOTERÀPIA

El pacient baromètric

JORDI BERTRAN

Amb el final de tardor molt a la vora i un hivern que ja s'ha deixat veure, arriba a les nostres latituds la baixada dràstica de les temperatures i amb elles es disparen els dolors musculars i articulars que s'associen a un canvi de temps.

Però què hi ha de cert en tot això? Fan més mal les articulacions quan fa més fred? És veritat que alguns pacients poden predir un canvi meteorològic basant-se en el seu dolors osteomusculars? La ciència ha aportat alguna dada sobre aquest fenomen?

Hi ha una relació directa entre els canvis de temperatura i la resposta dels teixits del cos humà. De fet, en medicina s'utilitzen les teràpies tèrmiques (fred o calor) amb finalitats terapèutiques. És conegut que, si et dones un cop, aplicar-se gel calma el dolor.

Però pel que fa al dolor articular poden haver-hi variacions depenent de la sensibilitat de la persona i de la patologia que sofreixin les seves articulacions

El fred produeix una constricció dels vasos sanguinis, això vol dir que disminueix el cabal de sang que circula per ells, la qual cosa provoca que els músculs no estiguin ben oxigenats i que es produeixin rigideses, escurçaments i contractures en ells, afectant la bona mobilitat de les articulacions. Si a això li afegim que la persona pateix alguna artropatia com l'artritis reumatoide, tenim com a resultat un compressió de l'estabilitat articular i un augment important de la percepció del dolor.

Hi ha un altre factor ambiental important que provoca un augment de la percepció del dolor en persones amb artropatia degenerativa (artrosi): la pressió atmosfèrica. Els dies previs a l'arribada d'una borrasca es produeix una caiguda de la pressió atmosfèrica i aquest tipus de pacients experimenten un augment del dolor articular, dolor que va desapareixent quan comença a ploure i puja progressivament la pressió. En disminuir la pressió atmosfèrica augmenta la pressió sobre les nostres articulacions i viceversa. Un estudi científic recentment dirigit pel doctor Vergés i la doctora Möller, amb el suport del Servei Meteorològic de Catalunya, dut a terme amb 92 pacients de l'àrea de Barcelona, ha avalat aquests raonaments.

Què podem fer per prevenir aquestes situacions?

En aquests mesos de fred cal mantenir les zones més sensibles ben abrigades, realitzar exercici físic moderat per mantenir la mobilitat de les articulacions i el to de la musculatura, i portar una bona alimentació, són les recomanacions bàsiques que tota persona propensa al dolor articular hauria de tenir en compte

Utilitzant tecnologies com Physium (mecanoteràpia pressió negativa) per millorar la circulació sanguínia i limfàtica, Indiba activ® (diatèrmia) per alleujar el dolor i millorar la qualitat dels teixits articulars o Imoove (plataforma elisfèrica) per treballar l'equilibri articular, podem millorar el tractament just en els dies de major dolor.

A Fisiobcn disposem del personal qualificat i de les tecnologies necessàries per alleujar els dolors del sistema múscul-esquelètic de manera eficaç en aquesta època de l'any.

JORDI BERTRAN ÉS DIRECTOR ASSISTENCIAL DE FISIOTECNOLOGIA

¿Te duele la espalda?

Sal del modo pause.

Cuando nuestro cuerpo nos obliga a estar en pause, también está en pause todo aquello que nos gusta.

Fisiobcn; descubre la fusión de la tecnología más vanguardista con los tratamientos más tradicionales.

Disfruta en tu primera visita de un reconocimiento gratuito y de un 15% de dto. en tu primer tratamiento.
Carrer de Guillem Tell, 51, 08006 Barcelona · T. 93 217 86 55 · www.fisiobcn.eu

FISIOTECNOLOGIA
FISIOTECNOLOGIA

JAUME ALONSO-CUEVILLAS:

“La justícia està impartida per humans, i els humans som imperfectes”

Aquest mes hem entrevistat a un dels advocats més mediàtics del moment a Catalunya, responsable de la defensa de Carles Puigdemont. Va assumir el seu cas després que un exalumne seu, que deuria tenir un bon record d'ell, li proposés. És Jaume Alonso-Cuevillas, i tot i que només fa sis anys que viu al districte, es considera ja un sarrianenc militant

CARME ROCAMORA (@Carmecrs)

Així que ets un nou sarrianenc...

Sóc de l'Eixample però la meua dona és de Sarrià de tota la vida i com la majoria de sarrianencs, processa la fe sarrianenca. Així que aquíestic, sent jo també un militant, des de fa sis anys.

Treballes també al districte?

Sí, el despatx està a Pedralbes, així que em va genial per estar a prop de casa i de la facultat on dono classes, a la UB. Idels jutjats!

Com es viu a Sarrià?

Estupendament, es viu molt bé. És un petit poble dins de la ciutat, amb tots els serveis.

Qui és Jaume Alonso-Cuevillas?

Un advocat, un jurista. Sóc catedràtic de Dret per la Universitat de Barcelona des de fa 35 anys, però el que m'ha donat a conèixer entre el públic és haver estat advocat de Carles Puigdemont i d'altres membres del Govern.

Et descrius com a advocat. És el que més marca la teua vida?

Si ets advocat, ho ets les 24 hores del dia, i això implica una manera de veure el món sempre pensant en clau de just o injust.

Què et va fer escollir el camí de l'advocacia?

Sóc fill d'advocat i germà d'advocat i des de petit, després de passar

aquella etapa en què dius que vols ser bomber, ja apuntava maneres de seguir els passos del meu pare. Un dia explicava el Víctor Amela, company meu de pupitre a l'Escola Pia Diputació, que un professor em va preguntar si volia ser advocat per defensar les injustícies. Es veu que vaig contestar que no, que ho volia ser per guanyar diners. No sé si és veritat...

Vaja!

Era molt bon estudiant, però també molt rebel. Em van expulsar del col·legi per no dur bata i de la Facultat en diverses ocasions, això té mèrit! Però després em van posar matrícules.

Transgredies les normes?

No, més que transgredir és intentar desmitificar la seriositat de les coses.

Combines la docència amb portar el cas de Puigdemont?

Crec que un professor ha de tenir experiència pràctica. El que passa als tribunals no sempre té molt a veure amb el que diuen les lleis, i això només ho puc explicar als alumnes si ho he viscut. Amb el procés s'està veient...

Es generen molts debats a les teves classes?

Els alumnes són molt prudents. Jo ja vaig dir que no parlaria del procés perquè no volia polititzar les classes. A més, que tinc de tot entre els alumnes: de Ciutadans i dels del llaç groc.

Un dia et converteixes en advocat de Carles Puigdemont

És una gran sorpresa. Jo no milito enlloc i ni tan sols coneixia a Puigdemont! Bé, això crec, tot i que havíem coincidit en alguna recepció temps abans i ell havia posat cara de coneixem, però això és molt típic entre els polítics... Algun dia li hauré de preguntar si em coneixia!

I llavors, per què t'ho proposen?

M'ho va proposar la persona que té la màxima responsabilitat en matèria jurídica de la Generalitat, en Cesc Esteve. Va ser alumne meu a la Facultat fa 30 anys, deuria tenir un bon record de mi... I a més, en aquells moments, jo estava treballant en altres fronts amb el llavors conseller de Justícia, Carles Mundó, i també comptava amb el seu aval.

Dius 'sí' des del primer moment?

No hi havia res a pensar, estava clar... És el cas més important de la meua generació, de les generacions anteriors i espero que de les posteriors. Si busques comparacions, no hi ha precedents a l'Estat, has d'anar a casos com Mandela.

I a partir d'aquí...

Em citen el 12 de setembre a la gran taula de la reunió de Govern que veiem al *Polònia* (riu). Em fan preguntes Puigdemont, Junqueras i altres consellers. Les responc i Puigdemont agafa i diu: "Contractat!" Suposo que vaig respondre bé l'examen.

“La defensa de Puigdemont és el cas més important de moltes generacions de juristes”

“Vaig dir a Turull que el que estàvem fent no tenia cobertura legal, que era un disbarat jurídicament”

“Els casos més importants que m'han entrat l'últim any són de gent amb perfil unionista”

A partir d'aquest moment, què passa?

Començo a treballar amb la querella de la Fiscalia contra representants del Govern pel ple del 6 i 7 de setembre. D'entrada això no tenia massa repercussió mediàtica perquè en aquell moment els debats anaven més en la vessant política del dret a l'autodeterminació. Recordo dir-li al conseller Turull que havíem d'emfatitzar més en l'aspecte jurídic. Que una cosa era el tema polític, però que el que estàvem fent no tenia cobertura legal, era un disbarat jurídicament. Ell, que a més és llicenciat en dret, em va dir que ho mouria.

Quina és la teua dedicació al cas?

La gent em pregunta com ho faig per treballar tantes hores i la veritat és que no he treballat més en aquest curs que en altres èpoques de la meua vida. A més, aquest cas econòmicament és ruïnós i jo m'he de seguir guanyant la vida. Continuo atenent altres casos...

T'ha pujat la demanda?

Al contrari. M'ha baixat bastant el volum perquè la gent es pensa que estic o bé molt enfeinat o que seré molt car, i no és el cas, perquè no se m'han pujat els fums... El que sí que és curiós que els casos més importants que m'han entrat l'últim any són de gent amb perfil unionista.

De debò?

Sí! Deuen pensar que políticament puc ser el que sigui, però que com a advocat sóc bo. En canvi, els de perfil republicà deuen pensar que millor no molestar-me perquè m'he d'ocupar de Puigdemont. Ep, que tinc disponibilitat!

Et poses algun límit?

Puc portar perfectament l'herència a gent amb perfil unionista. Però si em

“No em perdo mai un partit del Barça i procuro complir amb les classes”

© Elena Bulet

Què passa amb els exiliats?

Mentre estiguin exiliats no els jutjaran. Ara bé, el Tribunal Suprem podria tornar a activar les euroordres, però no sabem quan perquè no hi ha precedents. Seria molt excepcional que una euroordre retirada es torni a cursar però pot ser que torni a passar quan hi hagi una sentència condemnatòria.

Com es troba Carles Puigdemont?

Molt fort. Té moments millors i pitjors i l'exili no és cap bicoca. És pitjor estar a la presó, però l'exili significa no poder estar amb la família, no poder fer un passeig o anar al museu. Només disposa de seguretat quan va als actes, i si surt al carrer s'arrisca a tenir un accident o a que un francctidor li dispari.

“Si em ve a buscar VOX per defensar la seva causa, no ho faré”

ve a buscar VOX per defensar la seva causa, no ho faré, perquè és una cosa en la qual no hi crec.

Estàs content mirant un any enrere?

Sí, no hi havia cap altra decisió possible. Tot i que potser em falta perspectiva temporal i emocional, és l'assumpte més important de la meua vida. Ni en somnis hauria pensat poder portar un tema de tanta transcendència i que la part que jo he portat, la de les euroordres, fos un èxit absolut.

Però deu haver estat intens

Un diumenge de març era a l'Estartit amb la família i em truquen per dir que han detingut a Puigdemont. Agafo el cotxe, corro a Barcelona, truco al despatx per dir “agafa'm un avió”, parlo amb el Gonzalo Boye, ens trobem. Diumenge a Waterloo per posar en marxa la defensa, dilluns cap a Neumünster i el dimarts tornava perquè tenia la família sola i sense cotxe a l'Estartit.

En què esteu treballant ara?

Tinc 75 denúncies posades en nom de Carles Puigdemont per delictes d'odi. De tota manera, no em perdo mai un partit del Barça i procuro no perdre'm classes!

“Tinc 75 denúncies posades en nom de Carles Puigdemont per delictes d'odi”

Era millor decisió l'exili o la presó?

Això és una decisió personal. Si te'n vas saps que és possible que hagis d'estar 20 anys fora, que és el temps que triga a prescriure el delictes. Te'n vas de casa d'avui per demà i no podràs tornar a veure a la gent. Però s'ha vist que ha estat gran cosa poder tenir una veu a l'exili. Puigdemont va poder fer campanya i ara ha pogut activar el Consell per la República.

“No puc creure en la justícia perquè està impartida per humans, i els humans som imperfectes”

Què és el que més t'ha afectat a nivell personal del cas?

La frustració des del punt de vista jurídic. Segueixo creient en el dret com a sistema de regulació de la vida en societat però no puc creure en la justícia perquè està impartida per humans, i els humans som imperfectes. Estic molt decebut i a més aquest descrèdit és general a Catalunya i Espanya. Com a jurista és trist i dolorós.

Per on passa la solució?

Cal donar la volta a tot. Des del sistema de nomenament dels jutges fins a la separació de poders.

Potser t'hi trobem en això més endavant?

A Espanya segur que no. ■

Sobre la seguretat

CARME ROCAMORA (@carmecrs)

Aquest mes aprofitem el debat que hi ha a nivell de ciutat sobre la seguretat: narcopisos, robatoris, delinqüència al carrer... per preguntar als representants polítics del districte com solucionar una temàtica que preocupa als veïns, sobretot després que a El Jardí haguem rebut diversos missatges del veïnat on expressen la seva preocupació per l'augment de robatoris tant de vehicles com a casa. Com caldria millorar la seguretat al districte? Augmentant la pre-

sència d'agents policials? Els agents policials no són la solució? Aplicant altres tipus de mesures? Quines? Quin és el balanç de la gestió de Barcelona en Comú?

Guillem Casals

Ens preocupa com creix l'incivisme a la ciutat de Barcelona. Els veïns reclamen sovint protegir els drets, llibertats i la qualitat de vida del veïnat, i cal una administració que ho garanteixi. Hi ha diferents opcions, i és cert que una d'elles és augmentar el cos de la Guàrdia Urbana —on caldria incidir en feminitzar-lo, equilibrar la paritat del cos—, però el que ens cal és una reflexió a fons de les seves funcions i com combinem mesures de prevenció i seguretat, vinculant-ho amb agents cívics. Ens cal un cos al servei dels veïns i veïnes, no exageradament sancionador sinó corrector, que acompanyi i garanteixi la seguretat. Des de la proximitat, de veritat. Cal fugir d'apriorismes i lectures partidistes, que es treballi en una bona política de seguretat i prevenció, analitzant bé les dades i sobretot governant per donar resposta a què vol i necessita Barcelona. ■

Joan Manel del Llano

Tot i el repunt en algunes tipologies delictives a la ciutat de Barcelona, hi ha heterogeneïtat territorial. Precisament al districte de Sarrià-Sant Gervasi s'ha detectat una situació d'estabilitat en relació a l'evolució dels fets delictius i un decrement en l'índex de victimització si el comparem amb els anys precedents. Són múltiples els factors que vetllen per la seguretat dels veïns i veïnes del districte, que passen per la coordinació entre les diverses administracions competents en la matèria, la implementació de mesures que combatin la pobresa i l'exclusió social, l'existència de recursos suficients per part de la judicatura i fiscalia o la realització d'actuacions destinades a garantir la convivència. El Govern municipal està treballant i seguirà fent-ho, desenvolupant el màxim de les seves competències i coordinant-se amb la resta d'actors per sumar cap a un districte més segur i tranquil. ■

Boris Valls

Si haguéssim de qualificar l'acció d'aquest Govern municipal en l'àmbit de la seguretat seria amb un no aprovat. El Govern ha estat més preocupat a criminalitzar a les forces i cossos de seguretat que en millorar i garantir la seguretat dels barcelonins. L'índex global de victimització ha augmentat any rere any a nivell de ciutat, i a Sarrià-Sant Gervasi ha augmentat en més de 7 punts en 4 anys. Aquestes dades són molt preocupants i hauria de fer replantejar al Govern municipal l'efectivitat d'algunes de les polítiques que ha executat en aquest mandat. A Sarrià-Sant Gervasi s'han produït robatoris que han agafat desprevinguts a més d'un, i fins i tot s'han produït robatoris amb allunatge a comerços. Des del Grup Municipal del Partit Popular considerem que s'hauria d'intensificar la presència policial a prop de nuclis comercials i també en zones on són freqüents els robatoris amb força. ■

Pedro Miret

Vivim en una ciutat insegura des que Ada Colau és la màxima responsable de seguretat. Allò normal en una ciutat com Barcelona és que la responsable de seguretat sigui una regidora que es dediqui en cos i ànima a aquesta tasca tan important. Els nostres guàrdies urbans no compten amb el suport dels seus caps polítics, ni tan sols tenen el suport legal que l'Ajuntament facilitava quan es produïa una agressió i ja no es persona com acusació particular. Està clar que fa falta que hi hagi més agents i amb millors mitjans materials ja que la ràtio de policies/habitants està molt per sota del que marca la Unió Europea. Hi ha hagut deixadesa a l'hora de convocar noves places d'agents i això posa en risc la seguretat dels ciutadans. També és urgent la dotació d'un nou centre de coordinació d'emergències i una coordinació adient entre 112, 092, 091 i 080. En casos d'emergència, pocs segons poden salvar moltes vides. ■

Jordi Martí

La millora de la seguretat al districte i a tota la ciutat passa per la suma de diversos factors: una bona prevenció, disposar de suficients agents de la Guàrdia Urbana i dels Mossos, que aquests disposin de mitjans materials i formació suficients, una bona coordinació entre cossos policials, prioritat política per part del Govern —que s'ha de traduir amb un regidor/a de Prevenció i Seguretat en exclusiva—, i la implicació de la Fiscalia i dels Tribunals de Justícia. I col·laboració ciutadana. El Govern s'ha desentès de la seguretat. Tenim un important dèficit d'agents de la GUB. I si tenim en compte que Ada Colau és la seva responsable política, ja està tot dit. El balanç de la gestió dels comuns és un fracàs absolut: els delictes han augmentat en un 20 %, falten agents de la GUB, un 25,6 % de barcelonins han estat víctimes d'un delictes l'últim any, rècord de venda il·legal al carrer, narcopisos, clubs cannàbics il·legals, prostitució... Han aconseguit que Barcelona sigui la ciutat més insegura de l'Estat. ■

Daniel Mòdol

El fracàs en matèria de seguretat i convivència a l'espai públic no és atribuïble a res extern, sinó al desgovern i a la manca de direcció. L'autoritat democràtica és avui més necessària que mai. Des de les posicions d'esquerres cal defensar la seguretat ciutadana com un dret ciutadà bàsic. Des del PSC sempre hem entès, i hem desenvolupat, una política de seguretat ciutadana transversal, amb especial atenció a la prevenció i a la proximitat i de caràcter públic, per garantir els mateixos drets a tothom. Ens hem de sentir segurs a tot l'espai públic des de Sarrià-Sant Gervasi fins a Sant Martí, passant per Ciutat Vella. La inseguretat genera la coacció de la llibertat i sense seguretat ciutadana les persones no podem desenvolupar la nostra vida lliurement, ni a l'espai públic, ni al treball ni a l'habitatge, amb afectacions també a la salut pública i a les condicions de vida. Nosaltres posem damunt de la taula tres idees clau sobre les que desenvoluparem una nova política efectiva: proposem que el cos de Guàrdia Urbana sigui de 3.400 agents, una nova direcció de prevenció en matèria de seguretat i una nova política de Convivència i cura de l'Espai Públic. ■

Gemma Mira

Entenem que més càstig o més punibilitat en cap cas va lligat a menys delinqüència o més seguretat. Considerem que sovint no s'han fet les preguntes adients. No volem estigmatitzar ni criminalitzar situacions que són resultat d'un sistema que es basa en una injustícia de classe. Tampoc arreglarem res posant més agents. Cal anar a l'arrel. Cal oferir eines i oportunitats. Nosaltres apostem per teixir una xarxa de suport mutu entre el veïnat perquè puguem trobar espais on coneixe'ns, sentir-nos segurs i que formem part de l'entorn. Espais de trobada, de comunitat. També considerem cabdal que hi hagi una revisió de l'espai públic en perspectiva de gènere. Si creem entorns de solidaritat i empoderem el veïnat construïm nous espais més segurs. L'associacionisme i els moviments socials són exemple. Finalment, si Barcelona és ciutat de drets, les unitats d'antiavalots i la persecució contra manters no hi tenen cabuda. S'ha de fer un treball de fons començant per dissoldre aquest cos. ■

La militància d'ERC recolza Maragall com a alcaldable del partit amb el 100% dels vots

CARME ROCAMORA (@Carmecrs)

L'alcaldable d'Esquerra Republicana a Barcelona de cara a les properes eleccions municipals, Ernest Maragall, ha estat recolzat amb el 100% dels vots de la militància del partit a Sarrià-Sant Gervasi, d'on és veí, en una jornada que es va celebrar el 26 d'octubre a les diverses seus locals que el partit té repartides per Barcelona.

Maragall, actual conseller d'Acció Exterior de la Generalitat, va acudir a votar a la seu de Sarrià-Sant Gervasi dels republicans, al carrer Santjoanistes, i va explicar que es troba fort i amb ganes d'afrontar una campanya que considera "apassionant". Maragall va

© Carme Rocamora

explicar que ara és l'hora de parlar d'un projecte per Barcelona, una ciutat que, segons el conseller, mereix "ser atesa, escoltada, explicada i viscuda", amb un projecte de "caràcter progressista i republicà."

"Anirem amb el cap ben alt, amb la convicció que Barcelona mereix", va declarar Maragall que, preguntat per possibles pactes, va assegurar que estan disposats a fer una unitat d'acció republicana.

Després de la renúncia d'Alfred Bosch a tornar a encapçalar la candidatura d'Esquerra Republicana a l'alcaldia de Barcelona, el 56è Congrés Regional d'ERC-Barcelona va apostar per Maragall com a alcaldable amb un 94,2% dels vots favorables. Amb aquest aval per part de la militància republicana, Ernest Maragall inicia la cursa que ha de culminar a les eleccions del proper 26 de maig. ■

LA CUP OBRE UN DEBAT AL VOLTANT DE LA GESTIÓ I LA PARTICIPACIÓ EN ESPAIS I EQUIPAMENTS

CARME ROCAMORA (@Carmecrs)

Pot existir un bon teixit associatiu i popular sense espais? Hi ha suficients espais pel teixit del districte? Són bones les formes de gestió d'espais que hi ha al districte? Caldria canviar-les?

Aquestes són algunes de les preguntes que van sorgir al debat realitzat per la CUP Sarrià - Sant Gervasi el passat 6 de novembre a Vil·la Urània, amb la participació de diversos agents del barri i de fora, i amb la presència del regidor de la CUP Capgirem Barcelona, Pere Casas. El debat va ser dinamitzat per Anna Lletjós, militant de la CUP Sarrià-Sant Gervasi.

Entre els ponents, l'Andrea del Casal Popular La Tecla, espai ocupat ara fa dos anys i mig, va explicar que gràcies aquesta ocupació sorgida arran de la plataforma "No tenim lloc", s'han creat nous col·lectius com l'assemblea feminista La Pira, la comissió de festes alternatives de Sant Gervasi, SoundGervasi, o el CDR de Cassoles. "Tinc més sensació de barri gràcies a La Tecla", explicava la Cesca en una intervenció durant el debat.

L'Enric Capdevila de la Casa Orlandai també va parlar del seu projecte, que va sorgir de la mobilització ciutadana després que l'escola Orlandai es traslladés a un altre

edifici: "Un cop l'espai de l'antiga escola va quedar buit, el veïnat el va reivindicar pel barri. Després d'aquesta reivindicació ara és un espai obert i per la transformació social que aplega desenes d'entitats". Orlandai, en el seu cas, és un espai de l'Ajuntament gestionat plenament per una associació.

El debat sobre els espais va desembocar en Vil·la Urània. Un grup de veïnes van afirmar sentir-se il·lusionades amb el projecte que s'havien explicat però no amb el del seu barri -Vil·la Urània-, on consideren que hi ha una gestió opaca i els tallers són majoritàriament de pagament. Com a resposta, Enric Capdevila va explicar que un dels motius pels quals la gestió de Vil·la Urània està duta a terme per part d'una empresa és per manca d'un teixit associatiu més robust. "L'important és que la governança quedi en la gent", va dir fent referència a la Federació d'Entitats de Vil·la Urània que participa de la cogestió. ■

ABOGADOS SUMARROCA LEGAL

- ◆ ACCIDENTES DE TRÁFICO
- ◆ HERENCIAS
- ◆ CAÍDAS EN VÍA PÚBLICA
- ◆ DIVORCIOS Y FAMILIA
- ◆ DEFENSA PENAL
- ◆ INCAPACIDAD CIVIL
- ◆ HIPOTECAS: INVERSA, IRPH, CLÁUSULA SUELO
- ◆ NEGLIGENCIAS MÉDICAS
- ◆ EXONERACIÓN DE DEUDAS:
CONCURSO DE PERSONA FÍSICA

Visitas a concertar

DIA INTERNACIONAL PER A L'ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES

25N: No tolerarem cap violència més

“Com a dona el nostre dia a dia està ple de violència”, afirma la Núria, membre de la comissió feminista de Casa Orlandai. Hi ha una clara violència física, però també una violència psicològica, que sovint queda encoberta. “El masclisme no és l'extrem. No és quan un home mata la seva dona. Parteix d'una base molt més extensa que són els micro masclismes, que fan que la dona vagi patint durant el seu dia a dia”, explica l'Ame Soler, il·lustradora i creadora del projecte “Tres Voltes Rebel” (@tres.voltes.rebel)

ELENA BULET, ROSER DÍAZ,
JUANJO COMPAIRÉ

En el seu compte d'Instagram, l'Ame ha bolcat tot allò que havia pensat i que havia fet callar perquè era jove, dona i podia ser-li contraproduent en l'àmbit professional. “Amb Tres Voltes Rebel he arribat a transmetre un missatge sincer”, afirma. Actuar sota un pseudònim la va fer sentir segura en el seu moment, però ara afirma que li és igual. Explica que ha estat una eina per reafirmar-se i demostrar-se que “les teves opinions són tan vàlides com les de qualsevol”.

L'Ame anava a una escola catòlica de València. La seva consciència crítica es va crear escoltant grups com La Gossa Sorda i Obrint Pas. Aleshores, va començar a informar-se i adonar-se que podia pensar diferent de la resta. La gent propera l'aconsellava de no parlar de temes polítics, perquè li podien tancar portes. “Ho feien per protegir-me, però ara m'he adonat que no m'interessa”, diu l'Ame. “Al final, anem callant i callant i se'ns menjaran”, afirma. La

il·lustradora va sentir que calia expressar la seva opinió i aportar a la societat des del que millor sabia fer: el dibuix.

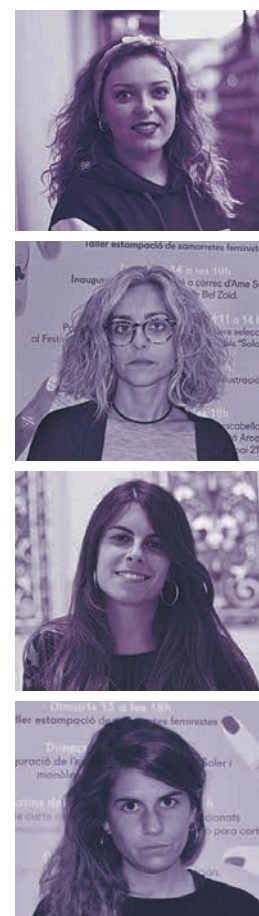
Segur que tota dona s'ha trobat davant actituds masclistes. Ara bé, segur que n'hem viscut més de les que normalment reconeixem. I costa acceptar-ho, fa vergonya. L'Ame així ho explica:

“Jo vaig ser víctima de violència de gènere. I les vegades que vam arribar a la violència física van ser dos i puntuals. Però el sentiment d'inferioritat i d'anul·lació també compta. Tot venia de micro masclismes des de la parella. Anar a un lloc i que parli sempre ell. Pots pensar que és una tonteria, però quan es repeteix sempre, arribes a qualsevol lloc i penses que no hi tens veu. Perquè qui parlarà serà ell, el que sap desenvolupar-se socialment és ell. I això a tu et relega a ser una mera acompanyant. Però jo acceptava aquesta situació, pensava que ell realment s'estava preocupant per mi. Em va costar molt assumir-ho. Em sentia tonta. Em va fer creure que ell

era l'única persona al món que m'estimaria. Mai ningú t'estimarà com jo, que dura aquesta frase i que romàntica sembla quan estàs enamorada. Realment t'està dient que no mereixes que ningú t'estimi com t'està estimant ell i, per tant, que mai ningú ho farà més. És molt fort.”

L'Ame explica aquest relat durant una entrevista que fem a casa seva. És una persona tan clara i sincera que tot el que diu t'arriba directe al cor. Molta gent li ha escrit per xarxes donant-li les gràcies per expressar amb les seves il·lustracions un sentiment que no sabien exterioritzar. I l'Ame no només ho fa amb el dibuix. També ho fa amb el seu relat. Totes ens hem trobat en situacions semblants a les que descriu. Totes ens podem sentir identificades.

“Fins que no vaig veure la situació reflectida en una altra persona per part del mateix agressor no ho vaig voler assimilar. Quan aquesta persona va recórrer a mi va ser la primera vegada que vaig viure la sororitat. Dues

«6 dones assassinades per violència masclista»

«8.806 casos de violència masclista en l'àmbit de la parella»

Dades del Departament d'Interior de la Generalitat del 2018

«És violència contra la dona: “Tot acte de violència que tingui o pugui tenir com a resultat un dany o patiment físic, sexual o psicològic per la dona, així com les amenaces de tals actes, la coacció o la privatització arbitrària de la llibertat, tant si es produeixen en la vida pública com en la privada»

ONU: Declaració sobre l'eliminació de la violència contra la dona

Segueix-nos al web!

www.diarieljardi.cat

Informa't de tot el que passa als barris del districte dia a dia, consulta l'agenda d'activitats, visita els articles que publiquem al web i accedeix a l'hemeroteca amb un sol clic!

AME SOLER: «Al final, anem callant i callant i se'ns menjaran»

Fotografies: @Elena Bulet, Roser Diaz, Juanjo Compañé

AME SOLER: «Ser feminista és una carrera de fons i d'obstacles»

La formació com a eina de canvi

L'Ame proposa "ensenyar a les joves quins són els símptomes inicials d'una relació de violència de gènere, perquè puguin adonar-se de la situació abans que els alcin la mà". "Jo no tenia ni idea, però si ara tingués una nova relació i sentís 2-3 dels símptomes que vaig patir en aquella època, ho frenaria al moment", explica la il·lustradora.

Els mitjans també juguen un paper important en aquesta lluita. Són un dels altaveus de la societat. La seva manera de tractar els temes influeix en l'impacte que tenen. Com es tracten les víctimes de violència de gènere? "Mor una dona en mans de la seva parella (...). Hem de començar a treure-li la dolçor a aquestes coses", afirma l'Ame. L'artista defensa que no mor una dona, sinó que l'han assassinada. Se li ha de donar la

importància que té, si no es normalitzen els casos. "Si tothom tingués més formació feminista, potser evitaríem alguns d'aquests assassinats", sentència.

A nivell individual, també podem prendre consciència de la nostra conducta. Reflexionar sobre la nostra manera d'actuar a nivell social i personal és una "tasca difícil, complicada i molt incòmode", diu l'Ame. A poca gent li ve de gust o li resulta fàcil. "Ser feminista és una carrera de fons i d'obstacles", matisa ella.

Aquesta artista descobreix el feminisme amb les seves companyes de màster. Van començar a interessar-se pel tema i a compartir llibres. "Vaig trobar una motivació per viure. Va ser lluitar contra tot el que m'ha fet patir a la meua vida, perquè ningú més ho pateixi. És per això que dedico la meua il·lustració al feminisme". ■

El paper dels homes

Els homes també tenen un rol dins aquesta lluita. Però moltes vegades no se senten interpel·lats o no s'hi troben a gust. Com que els homes han estat sempre privilegiats respecte les dones, és possible que els sigui més difícil acceptar no poder tenir el mateix pes en el moviment. Segons l'Ame, "el paper dels homes dins la lluita és callar, per escoltar-nos, donar-nos suport i cridar al nostre costat si els ho demanem. Però en cap moment liderar una lluita que som nosaltres les que sabem que necessitem".

Alguns dels actes feministes poden ser no mixtes. Això no es fa amb voluntat de rebuig. "El més contraproduent que pot fer un home és enfadar-se per no poder anar. Si volem anar soles a la manifestació, és perquè volem demostrar que som capaces de liderar un moviment i portar endavant un projecte tan gran com el feminisme". També les dones se senten sovint més còmodes parlant entre dones, perquè històricament se'ls ha dit que la seva opinió no és prou vàlida. I és que aquest és un moviment "creat per i per a dones, de part de les dones per alliberar-se com a dones", cita l'Ame. ■

persones que no se suportaven, però que s'estaven necessitant. Perquè érem dues persones víctimes de violència de gènere per part del mateix agressor."

Quan ets víctima de violència de gènere, és difícil adonar-te'n. Com que hem nascut en una societat amb uns rols de gènere sovint masculistes, podem pensar que el que vivim no és tan greu, que només passa de tant en tant. Però coses com la manera de parlar o d'actuar contribueixen a normalitzar actituds masculistes que generen la violència de gènere. Cal plantejar-se el que diem, com ho diem i ser coherents amb nosaltres mateixos. ■

Il·lustració cedida per l'artista Ame Soler (foto de referència: @raul_bateman i model @jarahartt). Imatges de les organitzadores/participants de les activitats del 25N al districte (Comifem Casa Orlandai, Comifem Casa Sagnier i Ame Soler)

AME SOLER: «Si tothom tingués formació feminista, potser evitaríem alguns d'aquests assassinats»

El 25N al districte

A Sarrià-Sant Gervasi comptem amb diverses entitats feministes que treballen per garantir la igualtat de gènere al districte i per eliminar les situacions de violència. En el marc del Dia Internacional per l'Eliminació de la Violència Contra la Dona (25 de novembre), s'organitzen diverses activitats per part de la Comissió Feminista de Casa Orlandai, la Comissió Feminista de Casa Sagnier i La Pira (Assemblea Feminista del barri de Cassoles).

La Comissió feminista de Casa Orlandai presenta el «Novembre violeta». Un cicle que comprèn ponències, debats, una obra de teatre per als centres de secundària, un "Imperdible" (actuació musical protagonitzada per dones), etc. I també una acció reivindicativa

al pati de la casa, protagonitzada per les entitats hostatjades. L'Ester, una de les membres de la comissió, explica que la programació "està pensada perquè la gent en prengui consciència d'aquesta quotidianitat violenta de les dones".

A la Casa Sagnier s'organitza el «Novembre feminista», un conjunt de tallers, informatius, lúdics i sobretot instructius. Entre ells, trobem l'exposició de la il·lustradora Ame Soler, el taller artístic del col·lectiu Bravas o el taller d'autodefensa per a noies. Casa Sagnier vol ser com un niu des d'on s'estengui a través de la xarxa del barri el missatge de la comissió feminista mitjançant estudis, programacions, propostes, actes... Tot això per fer un barri més humà, igualitari, conscienciat i interactiu. ■

ANTIGÜEDADES
SAN FRANCISCO

COMPREM ANTIGUITATS

ESCULTURA - PINTURA - COBERTERIES - JOCS DE CAFÉ - ART RELIGIÓS - ETC.

FEM VALORACIONS PER HERÈNCIES I BUIDAR PISOS PASSEM A DOMICILI

SERIETAT I PROFESSIONALITAT

932 936 278
607 268 428

C/ Dos de maig 206, 08013 Barcelona

info@antiguèdadesenbarcelona.com

www.antiguèdadesenbarcelona.com

MOSSOS D'ESQUADRA

Calendari Solidari 2019

XAVIER BONET

Aquesta és la sisena edició del calendari solidari del Cos de Mossos d'Esquadra, i la cinquena en què l'aportació es destina als malalts d'Alzheimer i els seus familiars. En aquesta edició les fotografies s'han fet durant les festes que es celebren als pobles de Catalunya durant

la tardor i l'hivern. Els fons recaptats amb el Calendari Solidari es donen a la Federació d'Associacions de Familiars de Malalts d'Alzheimer de Catalunya (FAFAC), amb l'objectiu de millorar l'assistència als malalts d'Alzheimer i donar suport als seus familiars i cuidadors.

Amb l'aportació del darrer any, la FAFAC ha impulsat 18 programes socio-sanitaris que han beneficiat directament 1.071 persones a través de 20 entitats de tota Catalunya.

La complicitat i tendresa entre els nostres companys de tot el territori i les persones malaltes d'Alzheimer es viuen en escenaris emblemàtics i traspassen el paper. El resultat val la pena. Mes a mes, ens traslladem a una localitat diferent de Catalunya per viure una festa tradicional popular, arrelada a alguna de les nostres 9 Regions Polícials. A la part final del calendari s'hi ha incorporat un decàleg amb recomanacions per ajudar en el tracte amb persones malaltes d'Alzheimer.

Darrere de cada calendari hi ha la participació de molta gent i entitats que s'impliquen solidàriament en el projecte. Enguany s'ha comptat amb quasi 100 voluntaris del cos, unes 200 persones més entre usuaris, familiars, cuidadors, psicòlegs i treballadors de les 21 Associacions de Familiars d'Alzheimer. A més, hi han col·laborat 26 entitats organitzadores de les festes i els 12 Ajuntaments del municipi on es localitzen.

L'import de les vendes es destinarà íntegrament a la Federació d'Associacions de Familiars de Malalts d'Alzheimer de Catalunya (FAFAC), per tal de contribuir a les seves iniciatives de suport tant a les persones malaltes com a les seves famílies i cuidadors, perquè no podem defallir en la lluita contra aquesta malaltia.

La tirada d'aquest any és de 18.000 exemplars, amb la venda dels quals es podria assolir la xifra de 90.000 euros. A tot Catalunya hi haurà més de 500 punts de venda que han de facilitar arribar a més gent aquesta iniciativa solidària.

Per què l'Alzheimer? L'Alzheimer és una malaltia neurodegenerativa progressiva i és la forma més freqüent de demència en les persones grans. Com a conseqüència de l'envelliment de la població, cada vegada hi ha més persones afectades per aquesta malaltia. Segons dades d'estudis comunitaris, es calcula que un 9,6% de les persones de 70 anys o més poden tenir algun tipus de demència.

L'edició d'enguany té l'objectiu de superar la xifra obtinguda en les darreres edicions. Aconseguir aquest repte suposaria un impuls per millorar l'assistència a les persones malaltes d'Alzheimer i donar suport les seves famílies.

Podeu adquirir el calendari a la comissaria de districte ubicada al carrer Iradier núm. 9, en horari de 9 a 17.30 h, a un preu solidari de 5 € o consultar altres punts de venda a la web de la Federació www.fafac.cat. ■

NATURALMENT CURIOSOS

El WIFI és realment perillós?

NEUS MESTRE I MARC TALLÓ

Cada dia quan anem a treballar ens fixem que hi ha més i més gent que no deixa de mirar la pantalla del seu mòbil: al carrer, al metro, al tren... Durant l'última dècada aquestes màquines han revolucionat les nostres vides. Ahir mentre esmorzàvem vam

sentir una parella que discutia sobre el wifi: l'una volia demanar la contrasenya al cambrer i l'altra li deia que no, que les ones wifi poden causar càncer. Tenia raó, aquesta noia? És cert que les ones wifi ens poden causar problemes de salut?

Doncs bé, abans de respondre aquestes preguntes cal parlar de les ones electromagnètiques. Ara potser penseu que estem fugint d'estudi parlant de les ones *electrosequè* però no, és vital entendre aquestes ones per poder respondre la pregunta.

Les ones electromagnètiques són ones creades per una combinació d'un camp elèctric (*electro*) i d'un camp magnètic (*magnètic*) que es poden transmetre pel buit (no necessiten un medi, com les ones del so, per propagar-se). Aquestes ones tenen un nom que potser no us és familiar, però formen part del dia a dia: us sonen les ones de ràdio, els infrarojos o la radiació gamma? Ah! I els colors també es propaguen per ones electromagnètiques. Totes elles formen part de l'espectre electromagnètic. Per entendre millor a què ens referim, podem pensar en una corda. Imagina't que l'agafes i la fas onejar amb molta força, molta energia. Què veuries?, les ones que es creen estan molt juntes, això vol dir que la seva longitud d'ona és baixa i que es transmeten a molta velocitat. Però si agafes la mateixa corda i l'oneges amb més suavitat, menys energia, es creen unes ones més separades; podem dir que la seva longitud d'ona és més alta i que es transmet a menys velocitat.

Les ones amb més energia (radiació gamma, rajos X i la llum ultraviolada) poden interaccionar amb les molècules del nostre cos i alterar-les. Per exemple, s'ha vist que poden causar càncer o malalties de la sang. Per això es recomana no sotmetre's molt sovint a aquestes radiacions o, si més no, protegir-nos-en (per exemple, amb la crema de sol per la radiació ultraviolada).

Ara bé, tornant al tema de l'article, les ones wifi es troben al mateix lloc que les microones i les ones de ràdio. Aquestes ones tenen poca energia i per tant no tenen la capacitat d'interaccionar amb molècules del nostre cos i per tant, a curt termini, no poden crear els mateixos efectes adversos que les ones ultraviolades o els rajos X. Tot i això, s'estan duent a terme estudis per descobrir quin pot ser l'efecte d'aquestes ones a llarg termini. Concretament, es creu que l'exposició d'aquestes ones pot ser important durant els primers mesos de vida, quan el cervell encara s'està desenvolupant. Fins que no es tinguin els resultats no podem respondre del tot a la pregunta. Caldrà tenir paciència, que és la mare de la ciència. ■

NEUS MESTRE FARRÀS I MARC TALLÓ PARRA SÓN BIÒLEGS HUMANS

ENERGIA DELS EDIFICIS

Els miralls en l'art del Feng Shui

GLÒRIA VILALTA I GRAU

Els miralls no són un tema fàcil en el Feng Shui. És bo tenir-ne? Com tot, res és bo o dolent categòricament. Que una cosa ens beneficiï o no, depèn de molts aspectes.

Els miralls tenen diferents funcions, en Feng Shui. Per començar, un mirall equival a tenir l'element aigua. L'ai-

gua és moviment, canvis, emocions... Això ja ens dona una pista de per què es diu que en una habitació no és convenient tenir un mirall. Mou massa l'energia, i quan dormim, necessitem quietud. Com solucionar-ho? Si ja el tenim, el podem tapar quan anem a dormir (amb un mocador gran, per exemple). Si ens estem arreglant la casa o és nova i volem un mirall a l'habitació, el podem posar a la porta de l'armari, però per dins. Així estarà sempre cobert a no ser que el vulguem utilitzar.

Una altra funció dels miralls és ampliar un espai. S'utilitzen molt en el Feng Shui occidental o de la Forma per guanyar una zona del bagua que no tenim. És molt habitual que en l'estructura de la casa, és a dir, en el total del plànol, tinguem alguna mancança, alguna zona que falti. Aquesta zona la podem compensar o recuperar posant un mirall a la paret que dona a l'espai que no tenim. Si no ens agrada tenir un mirall en aquell lloc, sempre podem tapar-lo d'alguna manera.

En posar un mirall, però, estarem també "obrint" una finestra. Caldrà veure on posem el mirall per tenir clar on estem obrint aquesta finestra. És diferent obrir-la a l'exterior que fer-ho a la casa dels veïns, sobretot si l'energia d'allà no és bona. Si un mirall, per exemple el del bany, dona a casa nostra, millor.

I com que els miralls tenen com a funció principal, que tots coneixem, la de reflectir i veure el què hi ha davant, pot també ser convenient posar-los en algun lloc que ens permeti veure el què hi ha darrere nostre. Com sempre, el Feng Shui té en compte la tranquil·litat i la seguretat personal. Aquest és un factor que juga sobretot a escala inconscient, però que no per això, deixa de ser important. A escala conscient ja sabem que si estem d'esquena a un espai, no vindrà ningú a atacar-nos, però l'inconscient sempre té aquell punt d'alerta, gràcies al qual no només sobrevivim sinó que també podem estar relaxats si les condicions són bones.

Per acabar, els miralls també ajuden a conduir o dirigir el moviment de l'energia cap a on ens interressi. Es poden posar estratègicament per aconseguir el moviment que volem. En cap cas, però, s'han de posar davant la porta. En fer-ho, estem convidant l'energia a què no passi. D'alguna manera, la convidem que torni a sortir. La porta d'entrada de casa nostra és l'entrada principal d'energia.

Així doncs, els miralls són convenients en alguns casos i en altres no, depenent del lloc i de la seva posició. Això sí, si en tenim, a més a més d'aquests factors, cal que estiguin en bones condicions! No s'aconsellen miralls trencats, envellits o molt ratllats. Tampoc miralls en què ens veiem "a trossos". Continuant amb la seva funció principal, hem de procurar que el què reflecteixin sigui sempre agradable i harmònic. Envoltar-se de coses boniques i en bon estat, és una premissa que ha de ser constant per qualsevol aspecte de la nostra llar. ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA DE PROFESSIONI I METGE DE VOCACIÓ

LA POLÈMICA CREADA ENTORN DE L'IMPOST D'ACTES JURÍDICS DOCUMENTATS

INGRID SUMARROCA HURTADO

Des de 1993, quan el govern del PSOE va crear un nou impost a les hipoteques, fins a dates ben recents, era indiscutit que fos el prestatari (qui sol·licitava la hipoteca) qui corregués amb el cost de l'import de l'Impost d'Actes Jurídics Documentats. L'antecedent últim d'aquest impost era la "renda del segell" introduïda pel comte-duc d'Olivares al segle XVII.

El passat 16 d'octubre, el Tribunal Suprem va dictar una sentència que trenca amb acceptació implícita que el subjecte passiu era el prestatari i, a través de l'anul·lació d'articles del reglament del referit impost, declarava que era l'entitat financera que concedia la hipoteca qui havia de pagar-ho. Aquesta sentència va entendre que l'obligat al pagament del tribut era el creditor hipotecari, en l'interès del qual es documentava en document públic el préstec que havia concedit, i que la hipoteca s'havia constituït en garantia de devolució d'aquest mateix préstec.

Amb prou feines tres dies després, el 5 de novembre, el mateix Tribunal

Suprem va convocar al Ple d'aquest tribunal perquè decidís si el gir jurisprudencial havia de ser o no confirmat, en atenció a l'enorme repercussió econòmica i social. Recordem que s'estava valorant un impacte d'uns 5.000 milions d'euros que Hisenda havia de retornar per l'impost cobrat els últims 4 anys.

Doncs bé, la decisió del Ple —en un debat de llargues hores i amb un resultat de vots de 13 a 15— ha estat la de no confirmar el gir i que tot seguís com en els últims 25 anys, això és, que sigui el prestatari qui pagui aquest impost.

Després del coneixement de la decisió del Ple, gran part de la ciutadania i la majoria dels partits —inclòs el president del Govern, amb evident demagògia i populisme— s'han apuntat al carro de qüestionar la independència dels magistrats del Tribunal Suprem i fins i tot s'han convocat manifestacions davant les seues judicials i una vaga d'aquestes.

Valoració del canvi de rumb

Si bé el nou canvi de rumb és del tot punt lícit i constitucional, és cert que s'han generat algunes qüestions com,

per exemple, com salvar la vigència d'un article del reglament de l'impost que va anar taxativament derogat, o en quina situació es poden trobar les reclamacions que molts afectats han interposat després de conèixer-se la sentència del 16 d'octubre.

Considero que en aquest punt no hem de cedir davant discursos populistes. Primer, és ingenu pensar que el cost de l'impost l'anava a acabar suportant la banca, atès que en l'economia de lliure mercat en la qual ens movem, el lògic és que la banca ho acabés traslladant als clients que sol·licitaven hipoteques, en formes variades. Segon, la sentència s'ha dictat amb un abast general, de manera que pot afectar qualsevol préstec hipotecari sol·licitat per una persona física o jurídica, tant per comprar un habitatge habitual com per avalar un negoci. Tercer, la imatge de fàcia és quelcom prou seriós en el nostre estat social i democràtic de dret com per a poder exigir dels nostres polítics responsabilitat a l'hora d'emetre les seves valoracions de la qüestió.

El Consell de Ministres ha aprovat aquest dijous un Reial Decret Llei amb

el qual pretén aclarir la redacció de l'impost per afirmar amb tota contundència i claredat que l'impost l'abonarà el banc. Aprovar un decret-Llei que modifica un element essencial d'un impost que afecta el contingut substancial del deure contributiu o del dret de propietat, com és la posició del contribuent en l'impost sobre les hipoteques, presenta problemes greus de constitucionalitat formal: l'última de les reiterades sentències del Tribunal Constitucional en aquest sentit es referia al Reial Decret-Llei del 2012 sobre l'anomenada "amnistia fiscal".

Però és que, a més, el Govern ha anunciat la tramitació d'urgència de la Llei de Contractes de Crèdit Immobiliari per complir amb l'exigència de transposició de directiva comunitària en matèria de protecció de consumidors.

Potser la solució passa per eliminar l'impost quan es tracti d'un habitatge habitual, tal com ja succeeix en altres comunitats autònomes. ■

Ingrid Sumarroca Hurtado és advocada i economista

L'Osteria del Contadino
Ristorante italiano

Un pequeño rincón de Italia en la zona alta de Barcelona donde podrá degustar la mejor pasta italiana.

Tradición e innovación se unen en L'Osteria del Contadino para seducirle con los sabores de Italia.

Saragossa 123, 08006-Barcelona
(+34) 932 110 808
losteriadelcontadino@gmail.com

PASTA FRESCA & DELICATESSEN
"Italia da gustare"

 omidelicatessen

omipastafresca@gmail.com
c/ Padua 95, 08006 Barcelona
(+34) 930 251 690

Les Brigades Internacionals van marxar fa vuitanta anys

EL DINAR DE COMIAT ES VA FER A SARRIÀ

JORDI BIGUES

Es commemora el vuitantè aniversari de la marxa de les Brigades Internacionals que durant dos anys van lluitar a la Guerra Civil espanyola. Creades el 18 de setembre de 1936 per la Internacional Comunista des de Moscou, aquesta organització va enquadrar com força militar de xoc més de 35.000 voluntaris procedents de més de cinquanta països del món. Més de 10.000 van perdre la vida en diferents batalles com a forces de primera línia. D'altres militants d'arreu del món es

van incorporar a les columnes anarquistes, del partit obrer i Esquerra Republicana. Els primers voluntaris internacionals comunistes van fer nit a Sarrià.

Dos anys després, per pressió internacional, les brigades es van retirar mentre s'intensificava la presència militar alemanya i italiana al bàndol nacional de Franco. Deu mesos després de la seva marxa, els dirigents totalitaris de Rússia i Alemanya (Stalin i Hitler) van signar un pacte de no-agressió.

A l'escola del Sagrat Cor de Sarrià hi havia, des del principi de la sublevació militar de juliol de 1936, la caserna Voroióvil de les Joventuts Socialistes Unificades, creades abans de la fundació del PSUC. El nom de la caserna comunista procedeix del culte a la personalitat del mariscal estalinista Kliment Voroióvil (1881-1969), mà dreta del dictador Stalin.

Segons escriu Gregorio López Raimundo a les seves memòries (era responsable de la caserna amb vint-i-dos anys i arribaria a secretari general del PSUC durant el franquisme), a l'Escola del Sagrat Cor de Sarrià "es van allotjar els primers brigadistes internacionals que arribaren a Barcelona via França i d'allí va sortir cap a Madrid l'octubre de

1936 la columna "Jaume Graells" comandada per l'italià Nino Nanetti i amb Vicente Peñarroya com a comissari polític." Nanetti, comunista italià, va morir a Santander per ferides de guerra el 19 de juliol del 1937. El nom de la columna era d'un militant comunista gracienc mort a trets pels sollevats el 19 de juliol a la plaça Universitat.

De la caserna de Sarrià va sortir també cap al front d'Aragó, a finals del maig del 1937, la columna que després s'incorporaria a la 30 Divisió de l'Exèrcit Popular republicà. Pere Sunyol, dirigent de les Joventuts Socialistes, en va ser el comissari polític.

El divendres 28 d'octubre de 1938 va tenir lloc a l'Avinguda 14 d'abril de Barcelona la desfílada de comiat de les Brigades Internacionals. No hi va faltar ni el president de la república Manuel Azaña, el president del govern d'Espanya, Juan Negrín i el de Catalunya, Lluís Companys, així com dirigents comunistes com Dolores Ibarruri. Faltaven menys de tres mesos per l'ocupació de Barcelona per les tropes franquistes.

Aquell divendres, una riuada de sarrianencs, malgrat el presagi d'un bombardeig franquista, van anar a veure la parada militar de les brigades a la Diagonal, amb la protecció aèria d'avions republicans. El dissabte 29 els brigadistes van gaudir d'un dinar especial a la caserna de Sarrià. Tal com va explicar la treballadora sarrianenca Elvira León, aquella va ser la darrera manifestació en què va participar fins a arribar les llibertats democràtiques quaranta anys després. ■

Cartell de Parrilla, 1937 / UGT

ARQUITECTURA A SANT GERVASI

Una casa per a un sultà

JAUME DE OLEZA

La casa Muley-Afid situada al Passeig de la Bonanova 55, va ser en el seu moment un habitatge unifamiliar d'estil modernista construït allà el 1914 per Josep Puig i Cadafalch, un arquitecte de reconegut prestigi, autor de moltes de les grans obres d'arquitectura

de la Barcelona de llavors. L'habitatge el va fer construir el sultà del Marroc Muley-Afid. Un sultà nascut el 1863, que, com a conseqüència de la inestabilitat política del seu país, va haver d'exiliar-se després de l'ocupació francesa del protectorat del Marroc. Exiliat a Barcelona, es va instal·lar en primer lloc a l'hotel Orient, un dels hotels amb més solera i dels més coneguts del seu temps, per anys més tard establir el seu domicili en aquesta casa acabada de construir. El seu exili en aquesta casa de Barcelona només va durar dos anys, per després continuar el seu desterrament a França. Un personatge amb una vida social molt destacada a la Barcelona d'aquell temps i sembla ser, amb una relació sentimental amb una de les artistes molt conegudes de l'època. La casa va canviar de propietari i va estar deshabitada passant per diferents avatars, i actualment és la seu del Consolat General de Mèxic a Barcelona.

L'habitatge és una bonica construcció de planta baixa i planta primera, té un petit jardí que és la resta d'un de més gran que es va dividir i segregar per a la construcció d'un edifici d'habitatges. Té unes terrasses i miradors que li donen la seva volumetria, un caràcter especial i diferenciador. Una torre sobresurt del conjunt amb forma de pinacle punxegut, revestida en la seva coberta amb ceràmica vidriada de color verd, que li dona aquesta atmosfera de casa amb certa aparença de misteri. La tribuna, sustentada per columnes salomòniques de maó, juntament amb els esgrafiats de les finestres, configuren un conjunt harmoniós i complex. L'any 1924 el seu nou propietari Josep Serra, va encarregar a l'arquitecte Josep Domènech i Mansana, fill del conegut arquitecte Domènech i Muntaner, la reforma de l'habitatge, decorant el seu interior i fent la construcció del romàntic quiosc del jardí, entre altres reformes. La casa, més endavant —l'any 2002—, va ser rehabilitada pels arquitectes Joan Pere Ravetllat i Carme Ribas. En el seu interior té uns frescos, dels quals no hi ha un acord sobre la seva autoria. Alguns autors els atribueixen a Joan Junceda i altres a Torné Esquius. Una casa amb aire de casa encantada, i que contribueix a fer més gran i enaltir el catàleg de l'arquitectura modernista de la nostra ciutat. ■

JAUME DE OLEZA ÉS ARQUITECTE.
WWW.CONTROLLER.CAT

RÀPID MODOLELL

www.cerrajeriamodolell.com

Reparació de calçat | Duplicat de claus | Comandaments de pàrquing

Obertura de portes | Claus Fichet 787, Soler, Sidese

Instal·lació, canvi i reparació de panys

Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM | Receptors de Comandaments

Claus i comandaments per cotxes i motos

c Modolell, 57, local 4 Barcelona

DLL 16-20 h, DM-DV 9-13:30 h | 17-20 h DS 10-13:30 h

DILLUNS MATÍ I DIMECRES TARDA TANCAT

Novembre contra la violència masclista a Sarrià-Sant Gervasi

RUTH MELLADO

Les germanes Mirabal, Patria, Minerva i Maria Teresa, eren tres activistes que anaven a Puerto Plata (República Dominicana) a visitar els seus marits empresonats el 25 de novembre de fa 58 anys, el 1960. Els seus cossos destrossats van aparèixer al fons d'un barranc: la policia secreta del dictador Rafael Trujillo les havia assassinades.

L'any 1999 Nacions Unides va declarar el 25 de novembre dia internacional contra la violència de gènere a proposta de República Dominicana amb el suport de seixanta països. Des d'aleshores la visibilització d'aquest dia no ha parat de créixer.

En aquest sentit molts equipaments del nostre territori com ara Vil·la Urània, l'Espai de Joves Sagnier

o la Casa Orlandai se sumen amb una programació especial. Sagnier inicia la programació amb l'exposició 'Tres voltes rebel' però programa també un taller d'estampació de samarretes feministes, curts sobre violència de gènere, tallers artístics o d'autodefensa i teatre feminista per la nit de dissabte o un curs d'introducció a la seguretat digital.

A Vil·la Urània en el marc d'un novembre contra la violència de gènere organitzen una xerrada de Comunicació no violenta en el qual s'analitza aquest model de relació humana que tracta les relacions personals basant-se en el respecte, la cooperació i l'empatia mutua. En aquest taller es reflexionaran, exploraran i compartiran experiències de la vida quotidiana i es tractaran

conflictes des d'una perspectiva diferent.

La Casa Orlandai també ofereix una àmplia proposta d'activitats per reflexionar sobre la violència masclista a la nostra societat, que comencen el dia 7 amb un taller de Gènere, desenvolupament i globalització. El dia 14 es reflexiona sobre el pas del 'no és no' al 'només sí és sí' recordant el cas de la Manada, en el qual s'han posat sobre la taula els conceptes de consentiment, abús sexual, assetjament, etc. D'altres activitats programades són "Per una governança feminista a Europa", "L'imperdible del divendres: dones a l'escenari!", "Taronges Imperfectes", o un taller d'autodefensa femenina i el taller de memes feministes. ■

Adreces d'interès:

<http://casaldejoves.casasagnier.net/archives/6364>

<https://casaorlandai.cat/activitats/>

<https://casaorlandai.cat/projecte/espai-gardenyes/>

<http://sarria.bdtonline.org/>

Casa Orlandai
NOVEMBRE VIOLETA
Tot el mes de novembre

Dimecres 7 a les 19 h
Gènere, desenvolupament i globalització. Amb Lourdes Beneria

Dimecres 14 a les 19 h
LES VEUS DE LA REPÚBLICA
Del "no és no" al "només sí és sí" a l'espai públic

Dijous 15 a les 19 h
19 h Per una governança feminista a Europa. Amb el Lobby de Dones

Divendres 16 a les 20 h
20 h L'imperdible del divendres: dones a l'escenari!

Dijous 22 a les 20 h
20 h Teatre-fòrum: Taronges imperfectes. Cia. Patates amb suc

Dissabte 24 de 10 a 13 h
Taller autodefensa feminista. Inscripció a informaciojoves@casasagnier.net

Dimarts 27 a les 18 h
Taller memes feministes

En marxa el projecte "Cooperatives de Joves"

BERNAT JULIÀ

El projecte Cooperatives de Joves de Barcelona Activa que impulsem conjuntament amb l'Esberla SCCL, l'Espai Jove Casa Sagnier i el districte de Sarrià-Sant Gervasi ja està en marxa! Si bé és un projecte que es comença a gestar molt abans amb diferents reunions al districte va començar a caminar el mes de juny amb la primera sessió informativa. Des d'aleshores ençà, una quarantena de joves han passat per les diferents sessions informatives interessades pel model cooperativista i amb ganes d'engegar nous projectes.

A partir d'aquí reunions i més reunions per anar tancant continguts, tallers, material... una feina que ha estat possible sobretot gràcies a les companyes de l'Esberla SCCL que hi han posat l'expertesa i l'aterratge del coneixement que ens arribava des del Quebec.

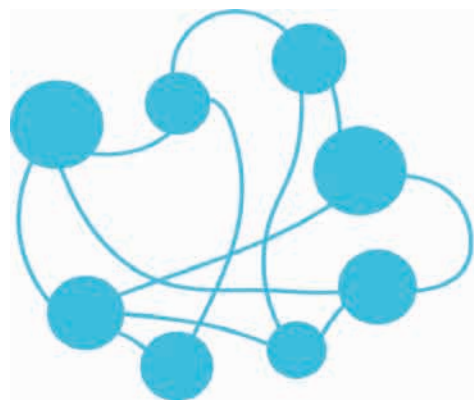
Aquesta prova pilot de cooperativa de joves és un projecte inspirat en les cooperatives juvenils de serveis del Quebec, que des de fa més de 30 acompanyen joves a posar en marxa cooperatives de forma autogestionada. L'objectiu de la iniciativa és que els i les joves visquin en primera persona l'aprenentatge de dissenyar, crear i gestionar una cooperativa amb altres joves, i fer-ho a l'Espai Jove Casa Sagnier, amb acompanyament i formació segons els seus interessos.

Així després d'un petit procés de selecció, dimarts 2 d'octubre 12 joves, alguns del districte i altres vinguts d'arreu de la ciutat, van començar a caminar plegades en l'aventura d'aprendre a construir un projecte cooperatiu d'una manera molt especial: practicant-ho en primera persona! D'aquesta manera a través d'un

aprenentatge vivencial aquestes 12 persones es formaran en cooperativisme i economia solidària durant 3 mesos a través dels quals crearan un projecte i el desenvoluparan tenint com a espai de referència l'Espai Jove Casa Sagnier i amb la intenció d'incidir en el territori.

Des que les joves caminen plegades, SSG Coopera ja hem participat en dues ocasions desenvolupant un taller sobre estatuts i un altre taller-presentació de l'AC Casa Orlandai i els projectes d'Economia Solidària de Sarrià-Sant Gervasi.

El comitè local del projecte comptarà també amb el suport d'altres projectes i entitats com el Consell de Joventut de Barcelona, l'Esguard Coop i Espigoladors amb qui conformaran el comitè local ampliat per tal de poder implicar la seva expertesa en el projecte. ■

SSG COOPERA
Transformem els barris
un projecte de **casadorlandai**

Aroma de Marta

La Marta Royo Espinet ens presenta *Aroma de Marca*, el seu primer llibre

Mentre estàvem fent el creixement d'El Jardí per fer-lo arribar a Sarrià, la Marta ens va trucar per oferir-nos ajuda. En menys de dos dies ens va preparar tota una estratègia, campanya de publicitat i un pla de difusió per donar un impuls al Verkami que vam posar en marxa per recaptar fons. Des de llavors parlem cada setmana. Ens dona consells, idees i conceptes per millorar. És bonic conèixer una persona perquè et vol ajudar a fer possible un projecte.

Ella, precisament, es dedica a això amb la seva consultoria de publicitat, Mosaiking Comunicació. Ajuda a posar llum a projectes, a elaborar la seva marca, però no una marca qualsevol, sinó una de creativa, una que emociona, que flaira aromes. I ho fa mirant-te als ulls, escoltant-te, dedicant-te temps, estima, entrega i proximitat.

Ara, ens presenta un llibre on explica vivències de més de 24 anys de professió, *Aroma de marca*, una publicació que lluny de voler ser un manual acadèmic, explica amb frescor i versemblança casos reals de publicitat, on enmig d'aquestes vivències, trobem ítems teòrics que ajuden a teixir una marca.

Qui és Marta Royo Espinet?

Una dona optimista, mare i publicista. I sobretot, una STV (Sarrià) de tota la vida), i és que estic molt orgullosa d'aquest barri ple de verd, de serveis, de comerços, d'escola, de vida, de gent... d'aquest poble dins de Barcelona.

Quina aroma té Sarrià?

De poble. De tant en tant, ara a l'hivern, es flaira encara l'aroma de xemeneia. Encantador, proper, encisador.

Què és el millor que té?

El que més m'agrada és anar pel carrer i xerrar amb tothom, veure i cuidar a la gent. Els meus fills, quan anem junts pel carrer no deixen de queixar-se que em paro a cada cantonada (ho diu rient).

I el pitjor?

Precisament és fruit del millor. El fet de ser tat poble, com que et coneix tothom no pots fer res mal fet, perquè tothom ho parla de seguida. A vegades fem massa safareig de tot plegat (també ho diu rient...)

Per què et dediques a la publicitat?

Després d'estudiar Econòmiques vaig ser becària en una agència de publicitat. Em va encantar —de petita sempre mirava les pel·lícules per esperar la millor part: els anuncis!— així que vaig decidir formar-me amb un postgrau i un màster en publicitat. Però un màster dels de veritat, eh!

Què significa Mosaiking per a tu?

La meua empresa ha estat per mi una oportunitat per poder ser una persona propera, oferint la meua professionalitat. Vaig crear-la l'any 2011, quan ja feia

© Elena Bulet

Sortim a fora un moment a fer unes fotografies i ens trobem a la mare i el fill de la Marta: l'Anna i el Joan. El Joan li acaricia l'esquena a l'àvia amb una tendresa insòlita, l'està acompanyant a casa. Està molt orgullós de la mare. Vol ser el seu mànager!

Per què hauríem de llegir aquest llibre?

Per sentir l'aroma de les marques ben d'a prop. L'aroma... flairar marques. En aquest llibre explico com les he flairat i qui el llegeixi veurà clarament per què és tan necessari tenir una bona marca. I segurament també aprendrà a crear la seva.

Explica'm un cas dels que expliques al llibre

Al capítol "No perdís el tren" parlo d'una campanya que vam fer amb FGC per promocionar uns tallers per combatre la claustrofòbia de la gent. No és el mateix posar un cartell on posi "Tallers per ajudar a la gent a superar la claustrofòbia" que buscar la creativitat i apel·lar i incloure a la gent, i és així com va sortir un concepte amb un eslògan: "Sota terra amb FGC i surt del túnel!". Com aquest cas, podreu trobar d'altres d'elaboració de marques que hem fet per multinacionals, per la indústria farmacèutica, per emprenedors, per petites empreses...

Com són les marques dels comerços de Sarrià?

Els comerços del carrer Major van canviant constantment. La meitat, són franquícies. Però el comerç de tota la vida que resisteix fa una bona publicitat, tot i que potser haurien de fer un canvi d'imatge. Hi ha llocs com la llibreria 'A peu, de pàgina' que ho estan fent molt bé. Aprofito per dir-te que el dia 15 de novembre hi presento el llibre, a dos quarts de vuit de la tarda.

més de 15 anys que treballava en grans agències. Era el moment d'oferir la meua saviesa a la gent per fer possible els seus projectes i negocis, i m'ha obert mil portes: escriure un llibre, estar a mitjans de comunicació, dedicar temps als meus fills, als meus pares...

Què és Aroma de Marca?

És un llibre format per un recull de 15 històries reals dels meus 24 anys de professió, on explico vivències personals i professionals, un llibre a l'abast de tothom on a cada capítol dono pistes i consells claus per crear la teua marca. Amb anècdotes força divertides.

El dediques als teus pares...

Gràcies a ells estic aquí. La meua mare és el puntal de la família, sempre està donant-me suport i m'ajuda amb els meus fills perquè mai hagi de deixar de treballar. I el meu pare... estaria orgullós de mi. Ell treballava en la indústria i va lluitar molt per incloure el màrqueting dins del sector. De fet li dedico un capítol on parlo del màrqueting en el sector industrial. Ens va deixar l'any 2011 però sempre m'ha inspirat amb això. Crec que des d'allà on és m'envia molta energia.

Aroma de marca
de Marta Royo Espinet

Ja a la teua llibreria.

Descobreix l'aroma que et donarà les claus per crear una marca a través de casos pràctics i reals.

www.aromademarka.cat

Cossetània EDICIONS

Mosaiking Comunicació

"de petita sempre mirava les pel·lícules per esperar la millor part: els anuncis!"

Quin consell ens dones a El Jardí?

El Jardí és un producte excel·lent per un districte (i barri) com el nostre. Un poble amb un diari. Un somni! Un barri amb tots els serveis (escoles, comerços, oci, sanitat) i també amb un diari! Això és un luxe. Ara bé, sabent que no teniu subvencions cal comunicar molt bé l'existència del diari al ciutadà i els comerços. Pels anunciants un diari és un magnífic suport.

Apuntem consells i si us heu quedat amb ganes de més, aquest mes de novembre podreu veure a la Marta presentant el seu llibre el dia 15 a Sarrià a l' 'A peu, de pàgina', el dia 22 a l'Eixample a "La Impossible" i bé el dia 30 a Girona. I si voleu flairar aromes, compreu *Aroma de Marca*. ■

En Manolo i la Juli de l'Antiga Casa Rafael

El Bar Restaurant Antiga Casa Rafael és un dels restaurants més antics i populars del nucli antic de Sarrià, situat al carrer Major, 77. Va ser fundada l'any 1873 com la Taverna Jornet i encara avui, la propietària del negoci, Antonia Garcia Martinmateo és familiar de Rafael, el seu fundador

FOTOGRAFIES DE JAVIER SARDÀ
TEXTOS DE JAVIER SARDÀ I JESÚS MESTRE

Els anys setanta se servien dinars i sopars, i entre hores hi havia servei de bar. En aquells temps de crisi, alguns clients portaven el menjar de casa (un entrepà o la carmanyola) i el bar els donava servei de coberts, plat, beguda, pa i fruita. Era un lloc on anaven treballadors com paletes i fusters que venien al barri per fer feines al sector de la construcció. Els anys vuitanta i noranta van ser temps de molta activitat, d'un treball en un entorn familiar i còmode. En aquests anys, van arribar a la Casa Rafael en Manolo i la Juli.

Manuel Martín Rodó treballa al bar des de fa 42 anys i Juliana Peixos Romero, des de fa 37 anys, i sempre han treballat plegats des que ell va tornar de la mili. Manolo és del poble de Sanchotello, Salamanca, terra de pernils, on va néixer el 1960. Va arribar a Barcelona a 16 anys, per recomanació de Cesario, veí del seu poble, que treballava en el restaurant i sabia de la necessitat que hi havia de personal.

Juliana és del poble de Sonseca, Toledo, terra de maspà, on va néixer en 1959. Va arribar a Barcelona amb 21 anys, després de deixar el treball al taller familiar de torneria de fusta. Va ser una decisió atrevida, però meditada, quan es va quedar embarassada i va decidir ser mare soltera en una ciutat com Barcelona. El seu germà, casat amb

la germana de l'actual propietària, la va acollir a casa seva i la va recomanar per treballar a la Casa Rafael.

Manolo va viure els seus primers anys en una habitació de lloguer del pis d'una veïna del restaurant, en carrer Major, 90. A Sarrià va entrar en l'acadèmia Giner, a la plaça de Sant Vicenç, on va acabar els seus estudis mentre els compaginava amb la feina de cambrer a mitja jornada de tardes. Li agradaven els números i quan va acabar els estudis tenia la idea de dedicar-se als negocis, al món comercial.

Juli i Manolo són vides paral·leles unides per una porta que separa els seus respectius espais de treball, la cuina i el menjador. Manuel és la cara visible del treball conjunt i ell més que ningú és conscient del refrany "darrere de tot gran home hi ha una gran dona". Aquí és evident, ja que ella està darrere de la porta.

Hi ha dates que marquen els treballs i entorns familiars. En aquest cas a l'Antonia li van marcar dues dates: primer, la mort del seu marit, Alejandro Jornet García, en 1993, i en 2005 la mort a l'edat de 37 anys d'en Sergi, el seu nebot, que havia agafat el timó de la Casa Rafael de la mà d'Antonia. La mort d'en Sergi va ser molt viscuda al barri, ja que era una persona molt emprenedora, alegre, bromista i cap de la incipient colla castellera de Sarrià. A partir d'aquell moment, Antonia va anar delegant el negoci en el Manolo i la Juli. Quan la propietària es va jubilar, va

tornar al seu poble, Esparreguera, deixant a Manolo com a responsable de l'arrendament i manteniment del pis.

Per mantenir un horari continuat d'atenció al públic combinen els seus horaris: la Juli obre a les 8 h per anar preparant els menjars, i Manolo tanca a les 24.30 h, després de la sortida de l'últim client. Superar els bastons a les rodes que et trobes al llarg de la vida, és necessitat vital. Per això Manuel i Juliana segueixen preparant i servint dinars i sopars, als veïns i visitants de Sarrià. ■

L'Antiga Casa Rafael a finals dels anys noranta, amb Sergi, al centre, en Joan el cuiner al darrer, la tieta Antonia a l'esquerra, la Maria i amigues de Toledo

MONESTIR DE SANT CUGAT

NACTEC DE TERRASSA

Tot a punt?

BITLLET + ACTIVITAT

Informació, reserves i venda de bitllets combinats a les màquines expenedores de les estacions d'FGC o a reserves@turistren.cat

+100 *propostes a escollir*

sortim!

El jardí de la Casa Sant Felip Neri

Entre els carrers Castellnou, Alt de Gironella i Nena Casas, s'amaga la casa Sant Felip Neri, una enorme finca que conté una torre modernista envoltada d'un immens jardí, en el qual destaquen un conjunt d'arbres centenaris que han estat testimonis de la història recent d'aquest indret

M. JOSEP TORT

La casa es va construir l'any 1906. En Bonaventura Conill i Montobbio, deixeble d'en Gaudí, la va projectar sobre una antiga masia. L'any 1915 la Congregació de Monges Filipenses la va adquirir i després de la guerra civil, el dictador Franco la convertí en hospital. No va ser fins al 1954 que les monges van recuperar-ne la propietat.

Actualment la casa d'Espiritualitat Sant Felip Neri és un espai d'acollida, interreligiós i intercultural, un recer de pau per a totes aquelles persones que necessiten aprofundir en la seva vida interior i en el seu compromís social.

Quan el porter automàtic ens obre la porta del carrer Nena Casas, 37-47, descobrim un imponent jardí, majestuós i ordenat, dominat per grans coníferes de troncs alts i esvelts. Pins blancs i pinyoners que s'enfilen lleugerament inclinats per sobre els edificis adjacents i també alguns cedres que omplen de solemnitat el recinte. Al final s'albira la casa senyorial amb la seva torre modernista de complexa i brillant arquitectura.

Davant mateix de l'entrada a l'edifici, s'estén un espai enjardinat de caràcter classicista delimitat per tanques vegetals de pitòspor i algunes palmeres. Al bell mig, un camí de grava serpenteja per la catifa de gespa que cobreix el conjunt de l'espai. Una magnòlia, un llimoner, una acàcia i tres palmeres viuen ufanes en aquest petit jardí romàntic.

Arrenglerat a l'edifici annex —que es va construir posteriorment per albergar el conjunt de novícies de la congregació—, se situa un passeig delimitat per tanques de pitòspors, on sobresurten xiprers i teixos podats en formes decoratives.

Antigament el jardí era més gran, ocupava el solar adjacent on actualment hi ha un edifici residencial. La germana Teresa recorda que hi havia molts més arbres que van caure durant la gran nevada de l'any 62. Era un espai boscos, herència del paisatge autòcton original.

Tanmateix rememora un parterre de benvinguda que reproduïa amb lletres vegetals retallades l'emblema de la congregació, "Sursum corda", aixequem els cors.

Les coníferes del jardí

El conjunt d'arbres que hi habiten determina el caràcter paisatgístic del jardí. Els impressionants pins pinyoners (*Pinus pinea*) creixen a l'àmplia àrea de l'entrada que és plena de grava i els pins blancs (*Pinus halepensis*) es concentren en un gran parterre on distingim algunes espècies de la flora mediterrània com els baladres, les troanes, les clíviyes o el marfull. Els tres grans cedres centenaris ens acompanyen cap a l'entrada de la casa

Els cedres (*Cedrus sp.*) tenen un gran valor ornamental, es planten arreu per embellir parcs i jardins. Van ser molt abundants durant l'era terciària i la seva àrea de distribució se situa al nord d'Àfrica, l'Orient mitjà i l'Himàlaia. Les excel·lents propietats de la seva fusta ja es coneixien en temps bíblics, va ser molt utilitzada a l'antic Egipte i en la construcció del temple de Jerusalem. És l'arbre nacional del Líban. Els cedres, tanmateix, han tingut una significació espiritual en antigues cultures. Se'ls ha considerat símbol de la immortalitat per la seva inalterabilitat, longevitat i resistència al podriment. Els sumeris creien que els boscos de cedres eren els temples dels seus déus i cremaven la seva perfumada fusta en les cerimònies per foragitar els mals esperits.

El teix (*Taxus baccata*) com el cedre, ha tingut una significació mística i sagrada en el decurs de la història, palpable en la quantitat de teixos plantats a la vora d'ermites, esglésies i cementiris. Ja existia a l'època dels dinosaures i les primeres cultures el veneraven per les qualitats de la seva fusta, resistent, dura i alhora flexible, però sobretot el distingien per la seva toxicitat. Les fulles, l'escorça i les llavors del teix, contenen una substància cardiotòxica que paralitza el cor en dosis elevades. Per contra, el fruit, una baia carnosa de color vermell, és comestible excepte les llavors. Celtes i càntabres se suïcidaven amb les llavors del teix per no rendir-se a l'enemic. ■

© Ma Josep Tort

CONEIXEM ELS OCELLS

Mallerenga emplomallada

ENRIC CAPDEVILA

La mallerenga emplomallada (*Lophophanes cristatus*) és un ocell sedentari de la família dels pàrids, típic de pinedes. És un ocell petit d'uns 12 cm de llarg. Al cap té una cresta triangular de plomes blanques i negres que la fa inconfusible, que pot aixecar més o menys en funció del seu estat anímic. El cap és de color gris amb la gorja negra, a les galtes i al coll té fines franges negres. Pel dors és de color marró grisós i per sota marró blanquinos. Fa un niu amb pèls, llana i plomes, en forats dels pins o en caixes niu. Té un bec fi, d'ocell insectívor, amb el que alimenta les seves cries amb insectes, larves i crisàlides de papallones; però a l'hivern també menja llavors de coníferes i fruits d'arbustos. És un ocell solitari, que a la tardor i hivern es pot veure en grupets petits. Viu uns 2-3 anys. El mascle i la femella són indistingibles. És la mallerenga menys abundant, tant a Catalunya com a la ciutat, on es calcula que hi ha unes 600 parelles, que es poden observar a les àrees més aforestades, ja que defuig el nucli urbà.

Dita: Com més petit l'ocell, més bada ■

© Ma Josep Tort

© Ma Josep Tort

© Frederic Bordas Altarriba - Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB)

Plaça Sarrià

JAVIER SARDÀ I JESÚS MESTRE

Les places han estat sempre punts de reunió. A l'antiga Grècia, la plaça pública era l'àgora, el centre cultural, comercial i polític de la ciutat i el lloc on es convocaven les assemblees de ciutadans. A mitjans del segle XIX, a la plaça Sarrià encara hi havia l'Ajuntament de la vila, encarat a l'església, i al darrere hi havia l'escorxador i les carnisseries. També s'hi feien, doncs, les assemblees ciutadanes.

Ahora també té el significat de mercat. A la plaça Sarrià s'hi han celebrat fires des de molt antic, però el mercat setmanal a l'aire lliure va prendre molta volada en les

© Javier Sardà - www.fotosardà.com

darreres dècades del segle XIX, tal com ens mostra la fotografia antiga, feta per Frederic Bordas Altarriba, entre 1890 a 1899. Amb l'obertura de la carretera cap a Pedralbes, avui el passeig de la Reina Elisenda de Montcada, a principis del segle XX, es va construir el mercat cobert i la plaça va perdre part del seu vessant comercial.

Així i tot, tal com mostra la fotografia actual, la plaça Sarrià segueix sent un lloc de mercat: hi ha una fira setmanal d'antiguitats i trastos vells, o fa unes setmanes s'hi

ha fet la Mostra de Comerç de Tardor, organitzada per l'Associació de Comerciants, i el desembre també hi tindrà lloc la Fira de Nadal, una iniciativa de l'Associació de Veïns amb el propòsit de promoure l'artesania i el comerç de proximitat. A part del vessant comercial, la plaça també reuneix activitats culturals, polítiques i de lleure, sent el punt neuràlgic de la Festa Major i altres festes de la vila, dels mítings dels partits o de ballada de sardanes. ■

COLUMNA VERTEBRAL

DOLOR CRÓNICO CERVICAL Y LUMBAR

Las lesiones de columna: lumbalgias, hernias de disco lumbar y cervical y la artrosis de toda la columna es padecida por el 80% mundial en algún momento de su vida.

La administración de EUA de la salud (FDA) tiene en los problemas de columna, el mayor gasto de la sanidad después del cáncer.

En España y Europa en general el problema laboral de bajas y incapacidades por lesiones de columna es un grave problema económica y social.

El paciente que sufre dolores y lesiones en columna no sólo padece dolor sino disminución continua de calidad de vida.

Desde hace diez años estos problemas son muy bien atendidos y mejorados en el aspecto funcional y de dolor por tratamientos mínimamente invasivos, que evitan la cirugía, sin necesidad de baja laboral o de fracaso quirúrgico.

Dr. KIRCHNER y EQUIPO

TRATAMIENTOS

- ✦ ARTROSIS
- ✦ COLUMNA CERVICAL Y LUMBAR
- ✦ HERNIAS DISCALES
- ✦ PROTUSIONES Y LESIONES DISCALES
- ✦ SÍNDROME DEL PIRAMIDAL
- ✦ CIÁTICA Y LUMBO CIÁTICA
- ✦ TRATAMIENTOS MINIMAMENTE INVASIVOS
- ✦ RIZZOLISIS
- ✦ FACTORES DE CRECIMIENTO (PRGF)
- ✦ OZONOTERAPIA Y COLÁGENO
- ✦ LATIGAZO CERVICAL Y CONTRACTURAS

CLINICA SAGRADA FAMILIA
 C/ Torras i Pujalt, 1 - BARCELONA
 administracion@gabinetmedicmaresme.com
PEDIR CITA: 93 790 63 47
 www.agrupacionmedica.com

SANG A SANT GERVASI

 NOVA ENTREGA D'UNA NOVEL·LA
 QUE TÉ EL SEU ESCENARI A SANT GERVASI

Jordi Quer

Dau al Set al Psiquiatre (27)

La Lídia iniciava el llibre amb droga dura: una extensa introducció feta a partir de frases inacabables i recargolades on confessava que l'havia escrit des del manicomi de Sant Boi. Hi detallava els motius mèdics perquè l'havien tancat, posant èmfasi en la insòlita diagnòsi de "paranoia literària", i hi relatava cruament les vicissituds i els obstacles que la reclusió forçada havia comportat en la seva tasca intel·lectual, confegint un dur al·legat contra la psiquiatria actual, a què acusava de ciència falsa i maligna.

El preàmbul continuava amb una exposició de la "metodologia científica" que havia emprat: el mètode paranoicocrític creat per Salvador Dalí i el que ella anomenava "demiúrgia post-platònica", una palla mental considerable. Acabava els mots introductoris amb una emocionada reivindicació de l'escriptura en tant que eina terapèutica i alliberadora, com havia sigut el cas d'ella amb la redacció del llibre.

Tot i que les seves peripècies psiquiàtriques em remogueren i esperonaren el desig d'estar junts, el fet de llegir-la em provocava estranyesa. Em demanava com podia sentir alguna cosa similar a amor per a una persona així.

El gruix i el sentit del volum, com m'havia explicat Coderola, era l'edició d'uns exemplars de la revista *Dau al Set* que havien romàs "inèdits" i que ara sortien a la llum "per primer cop".

Dau al Set era una llegendària publicació d'inspiració surrealista editada a Barcelona a cavall dels anys 1940-1950, de vida precària però intensíssima. Impulsada pels pintors Joan Ponç, Modest Cuixart i Antoni Tàpies, pel poeta Joan Brossa, el filòsof Arnau Puig i l'editor Joan-Josep Tharrats, fou la punta de la llança de la represa artística durant els primers anys de la postguerra.

Quan vaig aprofundir en el "material inèdit" de *Dau al Set* que el llibre publicava "en primícia", vaig tenir la intuïció i ben aviat la sorpresa i el convenciment que l'anunciat "descobriments" no era tal cosa, sinó que, en la seva línia excèntrica habitual, la Lídia havia recreat ella mateixa aquests "nous" exemplars. És a dir, demostrant un considerable coneixement dels originals i una gran habilitat per a la imitació i el pastix, de ls havia inventat amb la intenció clara de publicar-los com a "autèntics".

De fet, a la introducció dedicava un grapat de pàgines a defensar textos antics i medievals que la filologia havia considerat apòcrifs, però que ella considerava autèntics, fent referència a llibres i assaigs de les més diverses i estranyes matèries. En clau local, es mostrava especialment indignada amb el fet que els tractats d'alquímia atribuïts a Ramon Llull i Arnau de Vilanova fossin bandejats per "falsos" pels "equivocats especialistes".

També considerava verídics els exemplars de *Dau al Set* que, segons explicava, havia localitzat en un bagul de l'antic estudi que Joan Ponç tenia a Cadaqués, ara mateix abandonat i on havia pogut accedir en circumstàncies no aclarides.

El primer número "inèdit" publicava set trucs de màgia suposadament creats, en "ultranovetat mundial", per l'"extraordinari mag" Joan Brossa. Les instruccions i els

passos a seguir, il·lustrats per Joan Ponç amb les seves característiques criatures fantàstiques i horripilants, tenien la virtut que eren retallables.

El segon era una pretesa obra de "poesia escènica" de Brossa que representaven uns "titelles podrits", els quals eren activats per l'Urnuflu des d'un minúscul teatrí. Els putxinellis pronunciaven oracles abstrusos sobre la fi del món, que eren rebutats en les pàgines següents per "invectives filosòfico-marxistes" d'Arnau Puig. Al seu torn, aquestes acabaven sent "envaïdes" per "dibuixos-gargots" de Modest Cuixart.

El tercer era la perla del recull: un monogràfic centrat en la famosa enemistat sorgida entre Antoni Tàpies i la

Aquest exemplar es tancava amb un epíleg de Tàpies en què explicava, de primera mà, la "inesperada visita" que dugué a terme a la txeca de Vallmajor. Un amic seu, Paco Samaranch, germà del conegut polític franquista, el portà fins allà després de la guerra i li ensenyà el que restava del Preventori. El jove pintor es quedà garratibat davant dels dibuixos de la cel·la "al·lucinatòria", que li recordaren els quadres abstractes i geomètrics de Mondrian i Kandinski, que reproduïen les revistes més avançades de la Segona República.

Per l'estil del text, fet a partir de frases curtes i sense ditirambes, no semblava que l'hagués escrit la Lídia. Vaig buscar a Internet. Vaig trobar un parell de referències de la visita de Tàpies a la txeca. Segons aquestes, ell mateix l'explicava a les seves memòries, redactades al final de la seva vida. Era ben probable que la Lídia n'hagués extret el fragment i l'hagués posat allà com a "inèdit".

Era clar que la noia tenia un coneixement rellevant de les txeques, previ als assassinats. Tot i que era difícil discernir què era joc literari i què era realitat en tot el que respectava a ella, la possibilitat que estigués embolicada en els crims cada vegada esdevenia més alta, cosa que em neguitejava i m'atribolava enormement. Fet i fet, a Barcelona hi havia poques persones que podien "ajudar" els criminals en el disseny del seu pla macabre. La Lídia, gent com l'Henares... i para de comptar.

Vaig sospesar la idea de trucar Coderola amb el pretext de la revisió i, així, demanar per ella, però com que la correcció no estava prou avançada i, de fet, no sabia ben bé què dir-li, vaig descartar-ho.

En la reclusió de l'oficina, maldant per revisar *Dau al Set al psiquiatre*, m'era difícil defugir els pensaments de la Lídia. Em turmentava pensant en què devia estar fent en aquell moment, en les coses terribles que havia fet en el passat...

A cada remor lleu que m'arribava, provinent de l'escala, dels pisos veïns, m'assaltava l'esperança que fos ella, que aparegués de cop i volta per la finestra o bé pel celobert i em tragués de dubtes de tot plegat. El seu record ho amarrava tot i sentia que les parets del despatx em queien a sobre, com si fos la meua txeca particular.

Vaig endormiscar-me i, en un estat de semi-vigília, em mortificaren un seguit de flaixos esgarriuosos, especialment una escena que es repetia una vegada i una altra. Un home havia lligat i emmordassat una noia. A cada intent que feia per alliberar-se'n, ell la fuetjava fins a encetar-li la pell.

La Lídia era just al costat de l'home. Li assenyalaria, masegant-los, punts erògens del cos nu i indefens de l'ostatge, que l'home mossegava i bastonejava, en un suplici interminable. Els ulls d'ambre de la Lídia brillaven extraordinàriament. Un somriure murri es dibuixava als seus llavis...

Un cop sec i fort em deixondí tot d'una. Vaig aixecar-me i, amb la pistola a la mà, vaig obrir la porta que corresponia a Sant Gervasi Confidencial. El replà, també davant la porta Sasplugues Edicions Complexes, era desert. Vaig refrescar-me al lavabo. Feia una cara horrible. Per sortir de l'encaparrament, vaig decidir d'anar a fer un beure i, a pesar del Porxas, prosseguir la investigació pel meu compte. ■

Il·lustració: Gràcia Farràs

resta de pintors del grup per la concessió d'una beca a París. Tàpies acabà gaudint en exclusiva d'aquesta beca. Això anirà lligat a la seva renúncia de l'estètica surrealista i mágica de *Dau al Set* i el viratge cap a l'abstracció i l'informalisme.

La picabaralla amb Tàpies, especialment amb Ponç, es perllongà en el temps i esdevingué un lloc comú de les misèries de l'art català, emergint la figura d'un Tàpies aca-parador i que no volia que ningú li fes ombra, i la d'un Ponç reclòs en ell mateix i adorat per uns pocs incondicionals.

De tot plegat, la Lídia en feia un número presumptament editat quan Tàpies ja havia fugit, escrit en format de guió cinematogràfic. Els integrants de la revista hi protagonitzaven una comèdia d'embolics delirant en què no només posaven a parir Tàpies, esmentant fets posteriors i caient en anacronismes flagrants, sinó que es fotien d'ells mateixos. Fins i tot, l'Urnuflu hi feia un "cameo en l'"orgia de reconciliació" final...

Si bé *Dau al Set al psiquiatre* (així es titulava el llibre) tenia la seva gràcia, perquè demostrava la creativitat inesgotable de l'autora i arribava al seu punt sublim en que es tractava d'una edició comentada, de manera que la Lídia feia anotacions a les seves invencions com si fos l'estudiosa més rigorosa del món, el fet de llegir-ho augmentà el meu desassossec. Especialment quan vaig anar a raure al quart número "inèdit", denominat "Guia Fanafafa Veribú de la Barcelona Estraperlista, Subterrània i Jazzística".

EL LLIBRE DEL VEÍ

Al jardí amb... Mireia Semís

“SOM UNS OPTIMISTES PENCAIRES”

SANDRA PALAU

Saps aquells dies que et sents aixafada, sense massa ànims, on no trobes respostes i tot ho pintaries de gris? Sí, oi? La solució és molt senzilla... ELLA. Això sí, per conèixer-la t'hauràs d'allunyar una mica del barri... ja ho sé, ja, serà dur... però un dia és un dia. Quan t'envaeixi la foscor surt al carrer a passejar una mica, serà una "caminadeta" més extensa que de costum... Sí, Déu n'hi do, tres-cents quilòmetres... però val la pena, creu-me. I és que vaig arribar a Saragossa, i mentre em submergia pels seus carrers, amb la plena intensitat de les festes del Pilar, em vaig topar amb una dona que em va fascinar... Per la seva valentia, optimisme, implicació, il·lusió, esforç... Una catalana que va aterrar a la capital d'Aragó fa disset anys. Mireia Semís treballa per a difondre la tradició i la cultura catalana, lluita per seguir dibuixant el seu somni... S'ha convertit en la primera presidenta de la Casa Catalana de Saragossa. I jo, captivada per la seva energia, col·leccionaria cadascun dels seus vius colors que desprèn en cada paraula... Sí, colors de llibertat...

La primera presidenta...

Sí, la primera... En breu celebraré el meu primer any. Estem en un grup de cases regionals on sí que hi ha moltes dones, però a la Casa Catalana, en cinquanta-cinc anys, no n'hi havia hagut cap.

© Imma Domènech

I què tal l'experiència?

Doncs rebent moltes crítiques, però també elogis. Aquí fem moltes activitats relacionades amb la tradició i la cultura, i cap té res a veure amb la política... Tot i que és inevitable que, amb la situació actual que tenim, l'efecte de tot el que fem repercuteix a la política. I després del que ha passat avui a l'ofrena de fruits, ja m'imagino els titulars de demà...

Què ha passat?

Avui hem participat en l'ofrena de fruits amb representació d'hereus i pubilles de Catalunya. Doncs exercint la seva llibertat lluien el llaç groc, i hi ha gent que això ho ha rebut com una provocació.

Insults?

Sí, i molt més que això, a un dels hereus l'han agafat per la camisa, i mentre el sacsejaven tot cridant "Primero democracia, quitate el lazo", intentaven arrencar-li el llaç.

Molt coherent tot plegat...

I no acaba aquí... Quan hem arribat a la porta de l'ajuntament, el vicepresident de la Federació de Cases Regionals, que són els qui organitzen aquesta cercavila, ens ha dit que amb els llaços grocs no podíem entrar, ja que era ferir susceptibilitats, fer política... Els hereus i les pubilles no sabien què fer, i jo he intentat tranquil·litzar-los dient que tenien tot el dret a expressar-se lliurement. Finalment han decidit treure's el llaç, però quan l'alcalde ho ha sabut ha dit que ho trobava absurd i que se'ls tornessin a posar. En fi, aquesta és la realitat que estem vivint.

Uff... Suposo que sovint et deus preguntar si tot això val la pena, no?

Mira, la setmana passada vaig anar a Suïssa, a la trobada de Casals Catalans d'Europa que organitza la FIEC (Federació Internacional d'Entitats Catalanes)

Vam parlar tots els presidents i ens van fer una pregunta. Per què estem fent de presidents de Cases Catalanes amb la situació que estem vivint?

I vau arribar a alguna conclusió?

Sí, que fem de presidents perquè som uns optimistes pencaires.

Es nota aquesta il·lusió...

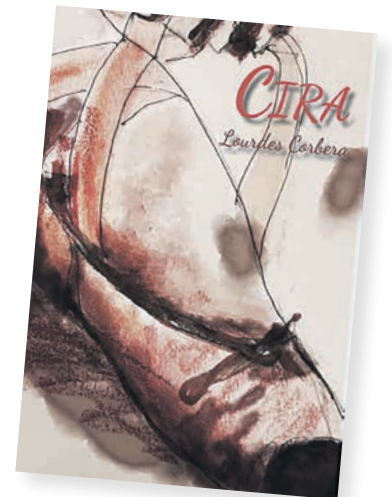
És que ens ho creiem i volem seguir lluitant encara que la tasca sigui feixuga. Tothom amb les seves limitacions que ens imposen alguns col·lectius a l'hora d'expressar-nos lliurement i de manera individual davant una realitat que existeix i que és absurd ignorar. Si no ens podem expressar lliurement, quin sentit té?

És clar... i com es va formar la Casa Catalana de Saragossa?

Doncs l'any 63, amb motiu de les inundacions del Vallès, Saragossa es va mobilitzar organitzant una recollida de diners per ajudar a Catalunya. Gràcies a aquella iniciativa, els catalans residents a Saragossa, es van unir per fundar un espai. I així es va produir el naixement de la Casa Catalana.

Quants socis sou?

Actualment unes setanta famílies... Però havíem sigut dos-cents i tres-cents.

La gent té interès per conèixer la cultura catalana?

Jo crec que sí però tenen por. A Saragossa hi viuen deu mil catalans. Nosaltres fem ressò de les nostres activitats a través del web, de la nostra revista anual, i ens intentem fer veure...

Quines activitats feu?

Actuacions, conferències, classes de català, clubs de lectura...

Ara que parles de lectura...

Què llegeixes?

Doncs ara mateix no tinc massa temps per llegir, però m'agrada molt la novel·la negra. (Aprofito per a regalar-li *Cira*, de Lourdes Corbera, editat per La vocal de lis. Una novel·la ambientada a Barcelona que parla de l'apofòbia, i té molts elements d'intriga).

Quin és el darrer llibre que t'ha emocionat?

Mil sols esplèndids de Khaled Hosseini. Justament relata unes vides que manquen de llibertat... Tot i així, és una història que permet somiar en construir una nova vida interior. ■

Sempre ho has imaginat, fa temps que ho desitges, tant de temps esperant aquest moment... I doncs...?

A què esperes... per vestir en un llibre les teves paraules?

Comença el viatge, publica el teu somni...

BOTIGA ONLINE
www.lavocaldelis.com

Passatge Arcàdia
(Balma 179, Barcelona)
934 637 494
editorial@lavocaldelis.com

EL CLUB CIRCUIT ARRIBA A SANT GERVASI

EDUARD SANT I CHALOIS (@Eduard_Sant)

Després de crear, l'any 2013, el cicle CurtCircuit on artistes amb carreres ja consolidades fan de padrins de bandes/artistes emergents, aquest 2018, l'Associació de Sales de Concerts de Catalunya (ASACC) que dirigeix Carmen Zapata, ha engegat un nou projecte: el Club Circuit.

Amb el Club Circuit, l'ASACC busca homenatjar i remarcar la feina de les sales d'aforaments petits com a rovell i base de creació de molts artistes en els seus primers passos en el difícil món artístic. Per aquest motiu, al llarg de pràcticament dos mesos (del 25 d'octubre al 16 de desembre), la primera edició d'aquest cicle programarà 18 recitals, repartits en 6 minigires en locals de tota Catalunya on la capacitat màxima dels quals no superin els 150 espectadors.

L'altra característica del Club Circuit recau en els noms escollits, artistes ja consolidats que a part de recolzar aquest projecte, busquen recordar els seus orígens adaptant els seus temes a les característiques del local en qüestió. Per aquesta primera edició, els noms

Christina Rosenvinge

escollits són la cantora Alba Molina acompanyada de Joselito Acebo (artistes inaugurals), Marcel Lázara i Júlia Arrey, David Carabén (líder de Mishima), Kepa Junkera, Jorge Pardo i Christina Rosenvinge.

I per la part que ens pertoca, Sant Gervasi i en concret el Nota 79, estem d'enhonorabona perquè la sala del carrer Vallirana ha estat escollida per acollir un concert d'aquesta primera edició del Club Circuit. El pròxim 13 de desembre a les 21.30 h, la flamant "Premio Nacional de las Músicas Actuales 2018", Christina Rosenvinge presentarà el seu darrer disc "Un Hombre Rubio" (El Segell, 2018) així com un repàs a la seva exitosa carrera de més de 30 anys convertint-se en una de les artistes més respectades en llengua castellana. ■

LES RESSENYES DE LA CASA USHER *Canteu, esperits, canteu*

CASA USHER

La història de *Canteu, esperits, canteu* de Jesmyn Ward (Edicions del Periscopi/editorial Sexto Piso) està explicada a tres veus: La de la Leoni, una mare jove i perduda. La d'en Jojo, el seu fill de dotze anys amb un do heretat de la seva família materna, que comparteix amb les dones de l'estirp i que està molt vinculada a la religió espiritista del sud d'Estats Units. I la d'en Richie, un esperit que es troba atrapat en els llimbs.

La Leoni ha decidit agafar els seus dos fills i muntar-los en un cotxe decadent amb una companya de feina (ionqui com ella i que també té el seu marit empresonat) per anar a buscar a la presó en Michael, el seu gran amor, pare dels seus fills i que sempre ha avantposat a qualsevol altra persona.

El seu fill Jojo, que per experiència desconfia de la seva mare, del seu humor voluble i de totes les seves idees, preferiria quedar-se amb els seus avis, qui s'han fet responsables de tots ells des de sempre, però no li queda més remei que fer el viatge amb la seva mare a càrrec de la seva germana petita Kayla fins a la presó de Parchman. En arribar a la presó s'uneix al grup familiar l'esperit d'un noi, en Richie, que reconeix en el Jojo el seu antic company d'empresonament: en River, l'avi dels nens. L'esperit necessita saber què va passar en el moment de la seva mort per poder descansar finalment i creu que en River, el seu amic i protector, pot ajudar-lo a travessar el llinard.

Amb aquests tres fils, l'autora teixeix un viatge que travessa Estats Units i indaga en l'origen del dolor i la violència en la família d'en Jojo, de la mateixa manera que aquest dolor i violència també és part de la història del país. Ward ens parla de com el passat corca les relacions actuals dels diversos membres, de com els morts estan més que presents en el nostre dia a dia, i de com és de difícil intentar ignorar les arrels i les tradicions en tant ens conformem com a individus. ■

Casa Usher C. Santaló, 79 www.casausher.com

Restaurante Hidalgo

Horari 13 a 16 h
20 a 23 h
de dilluns a diumenge
Diumenge nit tancat
Menú diari: 14,90 €
Menú degustació: 18 €
Plats de temporada

carrer Balmes, 396 / reserves: 93 417 11 96
Mercat de Sant Gervasi / metro: Putxet

LA PERROCKIA

Perruqueries hi ha a milers
La Perrockia és única
Perruquers hi ha a centenars de milers
Perrocker is only one for you .
Per gent que mola

617652745

Especialista en nens, joves, madurs i grans
sense distinció de raça, sexe, classe o religió
la psicoestètica present i futura
Tendència+Màgia= Personalitat
Cal Demanar Hora

C/ Francolí 60 BCN

El formatge és bon nodriment

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA

És prou sabut que la llet és el principal element que configura el formatge i que, com menys manipulació pateixi la llet, la qualitat del formatge serà millor. Els formatges més excel·lents són aquells que els francesos en diuen de *fermier*, és a dir, de pastor, i que són elaborats en els corrals on hi ha estabulats els ramats. Es tracta d'uns formatges fets amb llet crua fermentada, acabada de muniyir, i que solen mostrar el caràcter i les particularitats d'aquella llet que serà de gust o textura diferent si el bestiar es nodreix de flors i herba fresca en temps primaveral i estiuenc, o bé si s'alimenta de fenc, gra i farratge quan està estabulat a l'estació hivernal. Els formatges, ja sigui elaborats amb llet de cabra, vaca o d'ovella, tots són deliciosos i, encara millor, si són fets amb llet crua! La varietat de formatges és

enorme: de pasta dura, tova o florida, amb la crosta rentada o raspallada, segons l'especialitat i la denominació d'origen. A darrere de cada formatge hi ha una història i una tradició. A casa nostra se solia quallar la llet destinada a l'elaboració del formatge —i també del mató amb els pètals de la flor del card formatger o herbacol (llat., *Cynara cardunculus*)— que junt amb el ferment produeix uns formatges d'ovella o de cabra de pasta tova i amb maduració curta, que són una delícia!

La gran riquesa nutricional del formatge li ve atorgada per la seva matèria primera: la llet amb la qual són elaborats, de manera que tothora cal tenir en compte que a menor quantitat d'aigua, més quantitat de nutrients, de manera que els formatges frescos tenen menys quantitat de proteïnes que els formatges curats, però tots els formatges són agraciats amb una gran riquesa de calci. Pel que fa al gust, els formatges fets amb llet de vaca acostumen a tenir un

© Isaac Sabrià

gust més suau que no pas els de cabra o d'ovella, i és famós mundialment el formatge menorquí de Maó, únic en el seu gènere, ja que les vaques es nodreixen d'un farratge inèdit, propi d'aquell microclima, de gust salabros, impregnat pel salnitre que li aporta la Tramuntana; un formatge que ja elaboraven els illencs per a ús domèstic, mil anys abans de Crist, com demostren les restes d'utensilis usats en antigues formatgeries, que ja són documentades a partir del segle v.

Els experts en gastronomia han assenyalat que la tardor és com una segona primavera per als formatges, ja que amb el retorn de les pluges, els prats que s'havien assecat durant l'estiu, reverdeixen i pasturats per les vaques o els ramats d'ovelles i cabres, produeixen una llet molt rica que dona al formatge un altre

perfil gustatiu, de manera que en els mesos d'octubre i novembre, els formatges de maduració curta arriben al seu moment més òptim. Els que pateixen d'hipertensió o tenen el colesterol elevat, han de ser molt moderats en menjar formatge, però si gaudiu de bona salut, és un producte molt gustós i de bon nodriment, especialment el formatge francès "Roquefort", que ha estat qualificat de "formatge dels reis, i el rei dels formatges", que és un prestigiós formatge d'ovella que compta amb denominació d'origen des de l'any 1925 i que el fan madurar a les coves de Cambalou situades a la població de Roquefort-sur-Soulzon, un exquisit formatge blau amb més de dos mil anys de tradició i que, per fer-lo es necessiten uns cinc litres de llet d'ovella de la raça "Laucana" per obtenir un quilo de formatge de Roquefort. Aquest fou el formatge més estimat per l'emperador Carlemany que se'n feia enviar al seu palau d'Aix-la-Chapelle i, posteriorment, també formà part de la "mensa" reial de Carles VI, Francesc I, Enric II, Lluís XIV i Lluís XV, assolint aquesta varietat de formatge un enorme prestigi en el camp gastronòmic. ■

■ lluís bragulat ■ can lluis des de 1971

xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia
c. Pàdua, 105, 08006 Barcelona
canlluis@movistar.es Tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a:
www.facebook.com/canlluisxarcuteriabragulat
[@canlluisxarcute](https://twitter.com/canlluisxarcute)

Entrevista

Anna Blanch: el millor de la composició és crear emoció amb les teves obres

© Elena Bulet

Després de fer 13 anys de violí, l'Anna està estudiant per ser compositora. Els seus inicis musicals es remunten al parvulari, moment en què van treballar diversos compositors. Des d'aleshores, va insistir a la mare i al pare perquè l'apuntessin a música. Finalment, ho va aconseguir. Mai s'havia plantejat dedicar-se professionalment a aquest àmbit. Però una cosa l'ha portada a l'altra. Primer llenguatge musical, després violí, seguit del grau professional al conservatori i ara grau superior a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC). De les set possibles especialitats del centre, l'Anna ha escollit composició.

ELENA BULET (@elenabulet)

Què és la música per tu?

L'ordre dels sons en l'espai. La música és so, però no sons qualssevol com els que sentim al carrer.

Aleshores, la feina del compositor és...

Ordenar aquests sons, a partir del que vols transmetre i dels sons que a tu t'interessen. Potenciar aquest llenguatge, comunicar a través de la música, expressar allò que no es pot amb paraules...

Encara es compon a mà?

La música d'entreteniment o comercial parteix d'estructures molt bàsiques i sovint ja es compon i es produeix directament amb programes d'ordinador. Però en la composició "acadèmica" sí que ho fem amb llapis i pentagrama.

El procés de composició té un ordre?

Abans de començar una obra has de tenir clar què vols explicar, què vols transmetre amb ella. Després comences a definir els diversos paràmetres que configuren una obra musical: els instruments, el material sonor (tipus d'escales, intervals, grups de notes...), la figuració rítmica, l'harmonia, el caràcter, els motius/idees principals... És com qui fa una novel·la i decideix els personatges, la trama general...

I quan s'acaba?

El procés de composició finalitza quan et toquen l'obra: la treballes amb els intèrprets, corregeixes el que cal i l'estrenes.

Quina és l'obra de la qual estàs més orgullosa?

La veritat és que el meu catàleg d'obres és molt limitat... Però per dir-ne alguna, estic força

orgullosa d'un quartet de saxos que vaig acabar aquest estiu. Vaig voler descriure dos situacions contrastants (pel que fa a paisatge i a sentiment) d'un viatge que vam fer en família als Estats Units.

Envoltada sempre de so, valors més el silenci?

I tant. El silenci com a concepte de tenir el teu lloc d'introspecció i reflexió per donar el 100% de tu en aquesta feina. I alhora també el silenci musical, que és el que t'articula l'obra. Cal aprendre a utilitzar correctament els signes de puntuació dins la música.

Sempre hem sentit que és un món complicat...

Tens raó, però la cosa és saber com moure't, entendre com funciona aquest món. És molt complicat viure únicament de la pròpia obra, però pots combinar-ho amb la docència, estar obert a barrejar-te amb altres disciplines artístiques, crear projectes, buscar encàrrecs...

Quina seria la clau per aconseguir fer-s'hi un lloc?

Ser flexible i en trobar l'àmbit on es necessiti i encaixi el teu estil i llenguatge com a compositor.

Hi ha dones en el món de la música?

I tant! El que passa és que al llarg de la història han quedat apartades i en l'anonimat. Actualment, s'està començant a visibilitzar més la seva presència en el panorama musical, però sí que encara, en nombroses ocasions, se't qüestiona la capacitat o validesa com a músic pel fet de ser dona.

La contrapartida d'@elenabulet

CANVI D'HORA

Un o dos dies a l'any, tots destinem una estona a fer el canvi d'hora de tots els rellotges que ens envolten. El de la casa, el del canell, el del cotxe... Tot i així, quan en veiem un que no el teníem tan controlat, ens apareix el dubte: "aquest va amb l'hora vella o la nova?". Aquesta situació aviat no es repetirà, ja que la Comissió Europea ha proposat eliminar la directiva que obliga a establir un horari d'estiu i un d'hivern. Ara bé, com que els països no tenen clar quin prefereixen, sembla que el canvi es podria retardar fins al 2021... Tu ja saps quin horari prefereixes?

ELENA BULET (@elenabulet)

Horari d'estiu

Mantenir aquest horari tot l'any vol dir que el sol sortiria al desembre a les 9.18 h i que li diríem adéu a les 18.22 h. A l'estiu, concretament al juny, el trenc d'alba seria a les 6.17 h i el sol es pondria a les 21.29 h.

L'horari d'estiu és el que ens permet tenir més hores de sol a la tarda, coincidint amb el nostre temps d'oci. Ara bé, cal tenir en compte que començaríem a treballar o aniríem a estudiar de nit i que el sol no sortiria fins una o dues hores després. Una altra dada important és que aquest horari ens facilitaria l'estalvi energètic.

Horari d'hivern

És l'horari més recomanat pels experts. En aquest cas, el sol al desembre sortiria a les 8.18 h i es pondria a les 17.22 h. D'aquesta manera, la llum ens acompanyaria durant tota la jornada laboral. Al juny, en canvi, el sol surt a les 5.17 h i marxa a les 20.29 h.

Des d'un punt de vista mèdic, es prefereix l'horari d'hivern. Més llum a la nit i poca al matí (horari estiu), podria provocar alteracions del son. A més, l'horari d'hivern s'ajusta amb horaris escolars i jornades laborals.

Columna jove

Jove, lluita pels teus drets!

ARRAN CASSOLES

Ser jove i no ser revolucionari és una contradicció fins i tot biològica. Aquesta frase, pronunciada per Salvador Allende en el seu famós discurs a la Universitat de Guadalajara, ens posa davant del mirall. Es pot ser neutral davant la realitat social que ens envolta? És just o acceptable fer-ho? Podem viure permanentment en un punt equidistant entre qui ens explota i oprimeix i els qui són reprimits per haver dit prou? Per a nosaltres, la resposta és evident: No. El deure de tot jove que viu al barri de Sant Gervasi de Cassoles, al punt més remot del nostre país o en qualsevol nació dominada i esclafada pel capitalisme patriarcal, és prendre consciència, organitzar-se amb les seves iguals, i lluitar.

En la nostra vida diària rebem constantment, a través dels mitjans de comunicació, les xarxes socials, etc., missatges que ens volen fer oblidar l'explotació i l'opressió que patim, que ens animen a trobar solucions superficials a través de l'autoajuda, que ens prometen un futur d'èxit individual si passem per l'adreçador, i que ens aïllen virtualment d'existències i problemes que són ben reals. Darrere d'aquestes disfresses hi ha una realitat diversa però comuna: la que ens fa la vida impossible com a joves, dones, de classe treballadora i de nacionalitat catalana.

Acompanyem-ho d'algunes xifres per concretar-ho. El 68,1% dels nostres contractes laborals són temporals, patim un dels salaris mínims més baixos de la Unió Europea, seguim amb un atur juvenil per sobre del 22% i una taxa d'emancipació domiciliar de tan sols un 23,8%. Aquestes són només algunes dades que posen números al patiment del jovent treballador català. Tenim feines precàries, amb condicions indignes i vulneracions reiterades dels drets laborals establerts, salaris de misèria i abismes impossibles per aconseguir un habitatge.

Ser jove i no ser revolucionari és una contradicció fins i tot biològica. El centre de la contradicció és biològic perquè ens hi va la vida: o els joves ens unim i organitzem per plantar cara, o no podrem garantir-nos un present i un futur dignes, on siguem nosaltres qui decidim col·lectivament sobre les nostres vides.

Una humanitat lliure és possible i és necessària, i sabem que només l'aconseguirem lluitant. Seguiràs mirant cap a una altra banda? ■

© Corremjunts

El districte obté la novena posició a la cursa del Correbarri

Els corredors més ràpids de Sarrià-Sant Gervasi han estat Toni Bautista i Laura Sánchez.

POL BRUGAROLAS

Més de 3.000 persones van participar diumenge 14 d'octubre a la setena edició del Correbarri, una prova on tots els barris de la ciutat tenen presència. Organitzada pel Club Natació Atlètic Barceloneta i Gaudium Sports, el guanyador d'aquest any ha estat el districte de Sant Andreu, fet que li ha valgut la Copa de Campions que acredita el vencedor de la prova. En segona posició, el districte de Sant Martí, i l'Eixample com a tercer classificat. Els guanyadors en la prova individual han estat el corredor El Mehdi (Nou Barris) i la corredora

Montse Carazo (Horta-Guinardó). Representant Sarrià-Sant Gervasi, Toni Bautista i Laura Sánchez van ser els primers corredors en acabar la prova. En total, el districte va aconseguir 11.558 punts, quedant classificat en novena posició.

Per conèixer qui ha estat el guanyador de la prova per districtes cal sumar els punts obtinguts després de calcular les posicions d'arribada dels 35 primers corredors i les 15 primeres corredores de cada barri.

Ana Boadas, padrina de Sarrià-Sant Gervasi

A la cursa ha participat per primera vegada la periodista catalana Ana Boadas, apadrinant el districte de Sarrià-Sant Gervasi. En una entrevista que li fa l'Ajuntament de Barcelona, Boadas defineix el districte "com un poble tranquil situat dins d'una Barcelona cosmopolita i europea". ■

Sarrià corre per la integració de la discapacitat intel·lectual

POL BRUGAROLAS

El diumenge 28 d'octubre a les 10 del matí es va celebrar la 6ª Milla Solidària de Sarrià amb la finalitat que les persones amb discapacitat intel·lectual s'integrin completament amb la resta de corredors.

© foto cedida per l'organització

La cursa, denominada Correm Junts, va començar al Passeig de la Reina Elisenda de Montcada i transcorregué fins a la Plaça de Sarrià, en un recorregut total de 1.609 metres. Els diners recollits amb les inscripcions es destinen a la Fundació ASPASIM, entitat que treballa per a l'atenció a la discapacitat psíquica i organitzadora de la prova.

Pel que fa al guanyador de la prova, el català amb ascendència marroquina Mohamed Zarhouni Zaitouni es va alçar amb la victòria amb un temps de 4 minuts i 2 segons. En l'apartat femení, la corredora més ràpida va ser Irene Bonilla Segura, amb un temps de 5 minuts i 18 segons. L'altra protagonista de la cursa va ser la pluja, que com ha succeït en altres ocasions, va incomodar bastant als participants, però que en cap cas els va ser un impediment per completar-la. Al final de la prova tots els corredors van rebre un premi especial en funció del resultat obtingut.

Entre els personatges més famosos i influents que han donat suport en algun moment a aquesta cursa es troben l'exjugador de bàsquet Joan Carles Navarro, les periodistes Helena García Melero i Ana Boadas, els futbolistes Sergi Roberto i Leo Messi i l'esportista Kilian Jornet. ■

RUMB 2019

Debat: Cultura i dret a la informació

Dissabte 17 de novembre, 11h

Casa Orlandai (Carrer de Jaume Piquet, 23)

Amb la participació de: Pere Casas, regidor CUP Capgirem BCN
Muriel Rovira, Pirates de Catalunya
Vicent Canet, Grup de Treball de Cultura

PARTICIPA AMB LA CUP CAPGIREM BARCELONA!

 @CUPBarcelona CUP Capgirem Barcelona @cupcapgirembcn CUP Capgirem Barcelona

Dita

Arribar
i moldre

Què vol dir aquesta dita?

Tria la resposta:

- a) obtenir o fer alguna cosa amb molta rapidesa
- b) moldre el gra molt de pressa per fer molta farina

COMPTA QUE COMPTARÀS

Observa i busca les quantitats de:

- parells de botes d'aigua
- parells de mitjons
- gorres de llana
- parells de guants i manyoples
- paraigües
- castanyes
- tipus de fruites fresques
- bolets
- fulles
- caragols
- animals (mamífers)
- gotes d'aigua

Pots llegir aquestes cinc paraules?

ca rretera

culiera

libè·lula

panel·let

maduixa

EDUCACIÓ EMOCIONAL

ALBERT SANCHO (Escola Peter Pan)

Taller de cant amb quinze alumnes de 5è i 6è. Avui els presento dues havaneres. Havaneres? De debò? Ai, Déu meu! Però no, no fan cares d'incrèdilitat. Ja em coneixen, confien. Algú diu que les havaneres són cançons de mariners. Espavilat. Abans d'escoltar la cançó llegim el text: és *La Gavina*. Parlem de l'enyorança dels éssers estimats, del dolor de la llunyania, de com l'ocell esdevé un missatger d'amor.

Ara escoltarem la cançó i farem atenció a la música. Abans de posar la versió de la Rossell —un original antic però necessari— els demano que es fixin en el ritme de la cançó. Què transmet? Només intervenen tres nens, però la claven. Transmet "una mica de tristesa", és "com si fossin les onades del mar", "com si estiguessis cantant així" (estira els braços i balanceja per les espatlles els dos companys que té a cada costat).

Escoltem una altra versió de la mateixa cançó, una d'actual. Una coral de noies. Els agrada, però s'han fixat massa en les boniques imatges del vídeo i no han fet prou atenció a la música. La tornem a posar. Diferències amb l'original de la Rossell? Surten coses intrascendents

però un parell acaben dient que aquesta versió no és amb guitarres sinó amb piano i que se senten segones veus que no surten a l'original. Bé. Cantem amb elles, amb el vídeo, una vegada, però segueixen fixant-se massa en les imatges, o sigui que serà millor cantar sols i, així, fixar-nos només en les nostres veus. Agafo la guitarra. Comencem cantant la tornada. "Quan la vegis sola, prop la quietat onada...". La baixo dos tons respecte a l'original perquè els aguts no siguin un problema per aprendre-la. L'han enganxada. Canten bé. Seguim ara amb la melodia de les estrofes i també l'enganxen. Mirades de complicitat i de satisfacció. Uns minuts màgics. Els dic que tinc un karaoke de la cançó per si el volen provar. Som-hi! Deixar el full de paper i llegir de la pantalla de l'ordinador resulta més còmode.

Canvi. Deixem *La Gavina* i ens posem amb *El meu avi*. Si a la primera li hem dedicat 45 minuts, amb la segona només ens en calen 15. A alguns els sonava. Ha estat fàcil. Ja fa una hora seguida que cantem, són les 16.20 h i els proposo descansar les veus i fer quelcom que també els agrada: decorar el full amb algun dibuix que

expressi el que transmeten les cançons; però abans els proposo cantar-ne una de les dues, la que ells escullin, per gravar-la.

Quina cançó cantem? I amb quina versió? Majoritàriament trien *La Gavina*. Però per escollir la versió hi ha debat. Diuen que amb el *karaoke* és més fàcil, però que amb la guitarra surt millor. Per què és millor? No ho saben explicar. Interessant. Íntimament saben la resposta, però no saben com explicar-ho. Que bo!

Això va ser dijous a la tarda. L'endemà, divendres al matí, tres nens em busquen per l'escola. Diuen, somrients, que es van endur el paper a casa i que la van estar cantant amb els pares, que se la coneixien. I al migdia, un nen puja a onestic treballant. És un guitarrista molt novell però em demana que li ensenyi els acords de la cançó. Els imprimim i els practiquem una estona. En acabar diu que creu que se'n sortirà amb els acords però que el ritme puntejat li sembla molt difícil. Quedem que començarà a aprendre-la rascant. Li confesso que jo vaig tenir el mateix problema. Somriu.

Una havanera agrada a nens d'11 anys? No ho sé. Penso que potser el que realment els ha agradat és la sensació de formar una petita rotllana i de construir, amb les seves veus i sense artificis, unes emocions compartides. ■

Cambridge i el col·legi Canigó

EL JARDÍ

A principis d'octubre, va tenir lloc al centre educatiu Canigó el lliurament de diplomes de la Universitat de Cambridge per part del coordinador dels exàmens d'aquesta institució a Espanya, Tom Wogan, que va felicitar personalment a les 175 alumnes que han acreditat els nivells de distinció en llengua anglesa: KET, PET, FCE i CAE. Això suposa també un reconeixement a aquest col·legi que fa més de 10 anys que preparant a les seves alumnes per als exàmens de Cambridge.

Aquestes dades se sumen als excel·lents resultats de les alumnes de 2n de Batxillerat. El 100% de les alumnes va aprovar la Selectivitat el juny passat amb una nota mitjana d'accés a la universitat de 8,55. A més, 6 alumnes van obtenir una distinció de la Generalitat per haver obtingut una nota igual o superior a 9 en la Fase General de la prova, i dos alumnes van aconseguir el premi extraordinari de Batxillerat. ■

CLÍNICA DEL DOLOR

HOSPITAL EL PILAR (CLÍNICA DEL PILAR)
 quirónsalud
 La salud persona a persona

DOLOR LUMBAR

El dolor lumbar o lumbalgia, hace referencia al dolor de la zona lumbar (baja) de la espalda, siendo una sensación circunscrita a la columna vertebral o áreas próximas, que impide la movilidad normal.

La lumbalgia es muy frecuente y es una de las principales causas de consulta médica; no en vano la padece en algún momento de la vida entre el 65-80% de las personas.

Se denomina lumbalgia **aguda** si dura menos de 3 meses, y **crónica** a partir de este límite temporal, acompañándose de intolerancia al esfuerzo, con o sin afectación de las piernas. La sensación dolorosa puede centrarse exclusivamente en la región lumbar, o incluir una o ambas piernas. Se habla entonces de **síndrome lumbar** al dolor que se acompaña de una contractura de los músculos paravertebrales (situados a ambos lados de la columna), con afectación de la mayoría de los movimientos de la columna (flexión, extensión y rotación). Hablamos de **síndrome radicular o lumbociática**, cuando el dolor se irradia a una o a las dos piernas,

siguiendo el trayecto del nervio ciático, afectando la sensibilidad o la fuerza de las mismas.

Para diagnosticar todas estas enfermedades contamos con la ayuda de las técnicas de imagen, mediante radiografías simples,

Tomografía Computarizada (TC), Resonancia Magnética (RM) y Gammagrafía ósea y de pruebas electrofisiológicas como la Electromiografía (EMG) y los Potenciales Evocados (PE) que nos muestran el estado de los nervios y de las vías nerviosas.

Tratamientos en nuestro centro mediante:

- Bloqueos o infiltraciones de nervios
- Radiofrecuencia o Rizolisis
- Ozonoterapia
- Acupuntura y Electroacupuntura
- Iontoforesis
- Vertebroplastia o Cifoplastia

TRABAJAMOS CON LAS PRINCIPALES MUTUAS

Un espai per gaudir recordant

CENTRE DE DIA LA MAGNÒLIA

ROSER DÍAZ

L'any 1999, el senyor Grau, gerent de Spa (Institut de Sociologia i Psicologia Aplicades), una institució orientada a la dependència amb més de 50 anys de trajectòria, va obrir el centre al carrer Amigó 17. Era una aposta arriscada. De fet, la forquilla de negoci que suposava un centre de dia en un barri on molta gent tenia minyona o cuidadora particular, era escassa. La crisi del sector i l'estat de salut feble de Grau van precipitar el tancament del centre el juliol del 2014.

Però hi havia altres projectes, la Núria Ribot Barón i Eva Bayona i Pons, psicòlogues del centre de dia Spa i part del personal, amb el suport del Departament de Treball, Afers Socials de la Generalitat i les famílies dels usuaris del centre de dia entre d'altres, van poder reobrir un mes més tard, l'agost del 2014, el que avui coneixem com La Magnòlia, centre de dia especialitzat en l'atenció a persones amb deteriorament cognitiu. A l'entrar al centre es nota una sensació de confort i pau molt evident. Sembla com un refugi per aquelles persones amb mancances que no els permeten seguir el ritme frenètic de la vida actual.

Quan un dels nostres grans té problemes com ara recordar aspectes rellevants de la seva biografia o presenta problemes per expressar-se o comprendre, pot tenir una malaltia degenerativa. És aleshores quan s'ha de

començar a potenciar les capacitats cognitives que encara estan preservades i intentar buscar estratègies per compensar les que ja s'han alterat. D'aquesta manera podem aconseguir una millor qualitat de vida.

Per saber quin és l'abast del deteriorament, és necessari tenir una valoració neuropsicologia inicial, ja que per les famílies és complicat valorar-ho de forma objectiva. D'aquesta manera es pot assignar a cadascú l'espai i les activitats adients i així evitem dinàmiques o situacions que frustren i que no ajuden al procés terapèutic. El centre està obert de dilluns a divendres de 9 a 18 i ofereix un total de 50 places. D'aquestes, 30 són privades i 20 són col·laboradores i s'accedeix per la Llei de Dependència que gestionen els Serveis Socials.

S'hi realitzen diferents activitats de memòria, de reminiscències, d'atenció de llenguatge, tertúlies, etc. ■

Segona pinzellada... d'una velleta

Feia anys que no anava al Palau de la Música. Sempre m'enduia papers reciclats. I sempre acabava escrivint.

La música clàssica m'agrada però m'entristeix... i m'inspira.

Avui era música russa amb una gran orquestra: Mussorgski i Rakhmàninov.

De Mussorgski, *Quadres d'una exposició*.

De Rakhmàninov, *Concert per a piano i orquestra*, amb un final que sempre m'emociona.

Jo anava amb una noia russa i un noi peruà. I com que no coneixien la meravella de Domènec i Montaner, els hi he ensenyat fins a l'última fila del segon pis des d'on s'aprecien els dos cavalls i tota la grandesa de la sala.

Un matrimoni gran, brasiler, estaven sorpresos pels materials modernistes: ceràmica, fusta, vidre, pedra, ferro...

—Materials nobles, els hi he dit.

Com molts d'altres, s'estaven enamorant de Barcelona.

Un cop al meu lloc, com he fet sempre, he intentat escriure. Volia expressar les meves impressions però he hagut de fer un gran esforç.

Per primera vegada, m'adono que la mà em tremola.

MONTSERRAT CORNET

Al meu familiar li han diagnosticat Alzheimer. Què puc fer-hi?

ROSER GUERRA

A Espanya, més de 800.000 persones estan diagnosticades de malaltia d'Alzheimer. En tot el món, més de 46 milions tenen un diagnòstic de demència, el que converteix a aquestes malalties en una crisi de salut mundial que s'ha d'abordar.

Un diagnòstic de malaltia d'Alzheimer li canvia la vida, no només a la mateixa persona, sinó també als seus familiars i amics. Hi ha molta informació i recursos de suport disponibles: ningú hauria d'enfrontar-se a la malaltia en solitud.

Conviure amb una persona amb Alzheimer és una de les proves més dures a les que es pot enfrontar una persona, i, amb freqüència, genera forts sentiments que van des de l'abatiment i la culpabilitat al desig que arribi el final.

És fonamental, tant per la persona malalta com per la família, no sentir-se sol davant aquest procés i comptar amb tota l'ajuda i suport possibles,

Si hom es troba en aquesta situació, el més aconsellable seria:

1. Tenir al nostre poder tota la informació possible i necessària per entendre la malaltia. Per això és important que en el moment del diagnòstic, sol·liciti al metge que li resolgui els primers dubtes que li puguin sorgir. Informi's

sobre els tractaments que puguin ser més efectius per alleugerir els símptomes i alteracions de conducta.

2. El suport social és un important factor protector de sobrecàrrega per a la família i ajuda a suportar millor els efectes que tenen la malaltia tant en la persona malalta com en la mateixa família. Des de la Fundació Uszheimer ajudem a les famílies a afrontar l'impacte de la malaltia a partir de programes de suport psicosocial amb professionals especialitzats que sabran acompanyar-les en el procés.

3. Acudir a Serveis Socials del seu districte i sol·licitar cita amb el/la treballador/a social, qui els informarà sobre els recursos, serveis (teleassistència, ajuda a domicili, accés a centres de dia o residències...), informant de com es pot accedir a les ajudes, quins són els requisits, quins són els drets i deures dels beneficiaris i quins tipus d'ajudes configuren l'atenció a la dependència i les diferents prestacions econòmiques a les quals pot optar. Tots aquests serveis i prestacions es troben sota el paraigua de la "Llei de dependència", que és el tret de sortida per universalitzar el dret d'atenció a les persones amb dependència; és a dir, totes aquelles que no poden fer elles soles les activitats bàsiques de la seva vida diària.

4. I el més important, donar tot l'afecte i suport possible al seu familiar: ha de pensar que vostè serà la llum en la foscor que els suposa l'Alzheimer. ■

Fes-te'n subscriptor/a!

Rep *El Jardí* a casa per 50 € l'any

Envia un correu a:

infoeljardi@gmail.com

consulta: www.diarieljardi.cat

   @diarieljardi

El Jardí

PREMSA LOCAL

La Bonanova, Monterols, Galvany, Turó Parc, el Farró, el Putxet, Sarrià, les Tres Torres, Pedralbes, Vallvidrera, les Planes i el Tibidabo

BUFETS
JURÍDICS

FOTOGRAFIA
IMATGE I SO

REFORMES,
SERVEIS
PER LA LLAR

RESTAURACIÓ

**FARMÀCIA
CABANAS**

muntner 476 - Bcn

www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

Bufete
Vall-Lamora

www.valllamora.com
c. La Torre, 28, local 1
08006 Barcelona
Tel. 93.435.32.77

VIDEO · CINEMA · AUDIO · MULTIMEDIA

8 mm · VHS · Betamax · Diapositives

93 200 54 00

Santaló 133 08021 Bcn info@videolab.es
www.videolab.es

**Ferreteria
Mandri**

Carrer Mandri, 28-30
08022 Barcelona
Telf. 934 176 763
Whatsapp 620 823 111
info@ferreteriamandri.com
www.ferreteriamandri.com

Cuina d'avui, cuina de sempre

**LA FONDA
DE SANT GERVASI**

BAR-RESTAURANT

Obert de dilluns a

dissabte, de 9 a 19 h.

Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

naturàua

Suplements naturals

Assessorament gratuït
naturopatía i nutrició

Avda. Rep. Argentina 188
93 418 99 57 www.naturaua.com

ESPORTS
I OCI

**JARCLOS
GARDEN CENTER**

 c/Collserola, 22-24
93 418 32 06

 c/Escoles Pies, 67
93 212 45 96

www.JARCLOS.com

SALUT
I NUTRICIÓ

INSTITUT AUDITIU

salesa

El meu centre auditiu
de confiança

Ronda General Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

can caralleu
més que fitness!

C/Esports, 2-8
08017 Barcelona
www.cancaralleu.cat

PERRUQUERIA

**CERRAJERÍA
MODELELL**

www.cerrajeriamodolell.com
Carrer de Modolell 57, Bcn Local 4

**CLÍNICA
SAGRADA
FAMÍLIA**

www.csf.com.es
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

Unidad del Dolor
Cínica Sagrada Familia

C/ Torras i Pujalt, 11-29
Consultorios CSF, Planta 2,
Despacho 2
Tel. 93566 1257
unidaddeldolor@consultoriscsf.com
www.unidaddolor-csf.com
www.clinicasagradafamilia.com

SLAM BRIDGE

Ronda General Mitre, 126
Teléfono Club: 93 269 5578
Web: www.clubslambridge.com
Email: bridgenoustam@gmail.com

**AXICIA
Hair
Perruquers**

c/ Arimon 12 08022 Bcn
680727330
www.axiciahair.com

PUBLICITAT:
infoeljardi@gmail.com

**CENTRO
MÉDICO
ESTEVE**

• MEDICINA GRAL • PSICOLOGÍA
• HOMEOPATÍA • OSTEOPATÍA
• MED. NATURAL • YOGA

C/ Mandri, 54-1º2ª, Tel 932 113 234
www.centromedicodelm.com

CLÍNICA DENTAL
Dra. María De Almeida Eliseu

C. Laforja 15, local 9
08006 Barcelona
T. 934 995 122 M. 676 437 333

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

www.diarieljardi.cat/directori-empreses

Directori de comerç
del districte Sarrià-Sant Gervasi

OIE! CLÍNICA DENTAL
URIBE ECHEVARRÍA
ODONTOLOGIA
INTEGRAL ESTÉTICA 93 114 66 89

• IMPLANTOLOGÍA • ORTODONCIA
• CARILLAS • ESTÉTICA LABIAL
• PRÓTESIS FIJA • FISIOTERAPIA ATM

C/ Sant Gervasi de Cassoles 49, 08022 Barcelona
www.oiedental.net

La Clínica dental OIE!

Bones mans, bon tracte, bons materials i suport tecnològic

EL JARDÍ

La pulcritud, l'amplitud dels espais i el bon gust dins d'una estricta modernitat embolcallen al visitant de la Clínica Dental OIE, situada al cor de Sant Gervasi, amb vistes a la plaça Frederic Soler. Des que Diego Uribe Echevarria va conèixer el barri, s'hi va sentir atret per fer-hi algun projecte. El març d'aquest any, després d'uns anys de viure a Barcelona, ha obert aquí la seva clínica dental que reuneix les tècniques més avançades en odontologia.

El doctor Diego Uribe Echevarria

Parlem distesament amb el doctor Uribe. Va néixer a Argentina i va estudiar odontologia a la Universitat de Córdoba, on es va doctorar l'any 2003. Poc abans, el 2001, havia acabat un postgruat a la New York University College of Dentistry. Un cop acabada la carrera a l'Argentina i havent acumulat una llarga experiència, va decidir buscar altres horitzons, ja que la situació del seu país, en aquells moments, era molt difícil.

A part de ser un hàbil dentista, Diego Uribe també és un emprenedor. És soci d'una empresa de materials odontològics argentina i, en arribar a Barcelona, es va esforçar a difondre aquests productes, a més d'exercir com a dentista en diverses clíniques dentals. Tampoc va descuidar la seva formació, ja que és conscient que cal seguir formant-se constantment en aquest món que evoluciona tan ràpidament. I segueix molt de prop l'evolució tecnològica de la seva especialització.

La lluita contra els bacteris

Moltes de les feines que es fan a OIE són de rehabilitació de peces que ja s'havien arreglat, però el tractament o no es va

fer prou bé o el pacient no ha col·laborat en el manteniment i la higiene. A Diego li agrada molt fer aquestes feines, saber que pot solucionar-ho. També adverteix que cal anar amb molt de compte amb els bacteris: els odontòlegs no els poden controlar, ho ha de fer el pacient. La boca és un dels llocs del cos dels ser humans on hi ha més bacteris: hi ha moltes famílies de bacteris que es poden reproduir molt ràpidament. Es troben en unes condicions immillorables, ja que hi ha humitat, alimentació abundant i, a la nit, els deixem moltes hores que facin el que vulguin.

A OIE aposten per la cirurgia dels implants com una solució a llarg termini i molt predictable. Però Diego Uribe ens adverteix que aquí també tornem a trobar els bacteris. Aquests, a mesura que van creixent, van destruint el seu propi hàbitat: si construeixes un edifici al mig d'un desert (això seria l'implant), s'ha de tenir cura del seu manteniment o aviat acabarà en runes.

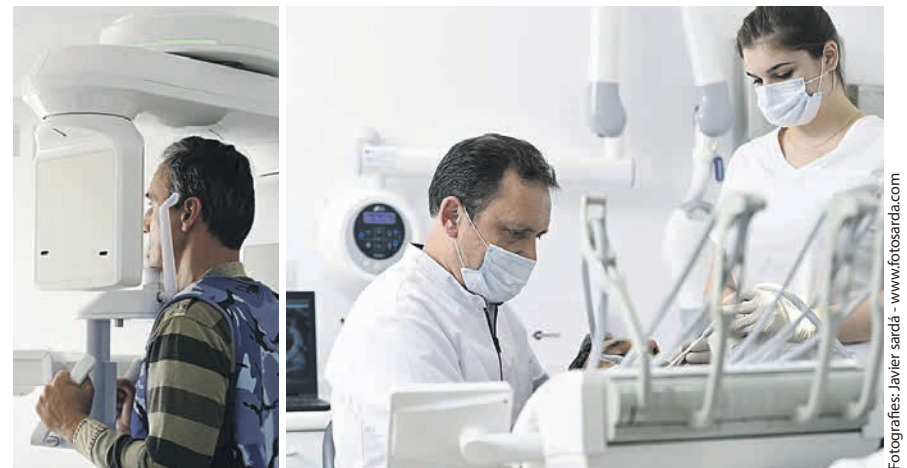
A la clínica també treballen amb la càrrega immediata de pròtesi. Es tracta de posar una pròtesi o un implant de manera immediata, si les circumstàncies són les adequades. És una gran solució avui, ja que es beneficia d'una planificació prèvia, a partir d'una guia tomogràfica.

Recomanacions

Entre les recomanacions que dona als seus pacients hi ha la de valorar el professional que l'ha d'atendre i també els materials que li posaran a la boca, que han de ser de la millor qualitat possible. La millor solució, però, és la següent combinació: estudi, bones mans, bon tracte, bons materials i un bon suport tecnològic.

OIE disposa d'un competent equip format per unes 10 persones, que dominen les diverses especialitats de l'odontologia. Disposa de tres boxs de treball ben equipats i uns aparells de tomografies per fer tacs i altres tractaments per imatges, de l'última generació tecnològica.

OIE!
ODONTOLOGIA
INTEGRAL ESTÈTICA

www.oiedental.net
FINANCIAMOS TU TRATAMIENTO

CIRUGIA DE IMPLANTES, ORAL Y MAXILOFACIAL

CIRUGIA D'IMPLANTES, ORAL I MAXILOFACIAL

ORTODONCIA INVISIBLE Y FIJA. TOMOGRAFÍAS

ORTODONCIA INVISIBLE I FIXA. TOMOGRAFIES

PRÓTESIS FIJAS, CARILLAS, BIOMIMÈTICA

PRÒTESIS FIXES, CARILLES, BIOMIMÈTICA

CLÍNICA DENTAL
URIBE ECHEVARRÍA

DISEÑO DIGITAL DE SONRISA

DISSENY DIGITAL DE SOMRIURE

ESTÉTICA BUCOFACIAL VOLUMEN EN LABIOS

ESTÈTICA BUCOFACIAL. VOLUM DE LLAVIS

93 114 66 89

Sant Gervasi de Cassoles, 49 - 08022 Barcelona